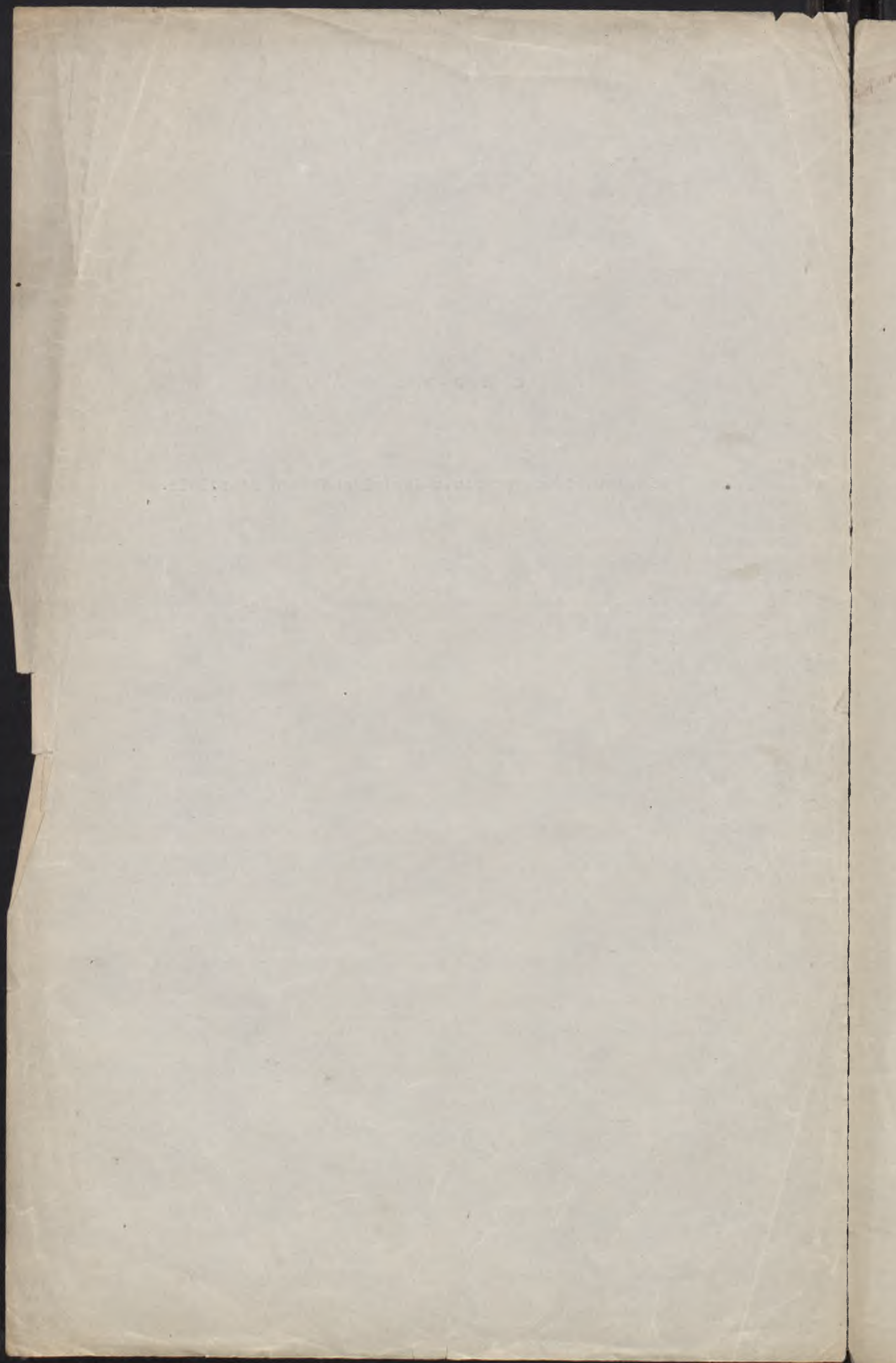

K R O N I K A

Biblijoteki Uniwersytetu Jagiellońskiego od r.1811.

Dnia 4.września 1811 roku oddał Jacek Przybylski Jerzemu Samue-
lowi Bandtkiemu bibliotekę z powinszowaniem sukcesu na admini-
stracji tejże.Jeden miał lat 43,drugi 55.Pierwszy więc nie był
pierwszej młodości,drugi nie tyle wiekiem stergany,aby mógł my-
śleć o emeryturze.A jednak ustąpił zniechęcony,bo nie wiodło się
zawiadostwu jego .-

Objął Bandtkie bibliotekę z drugiej ręki,bo dozorował nią od
czerwca do sierpnia prof. Xiędz Kudrewicz,aż do przybycia Band-
kiego i już na sam wstęp spotkała Bandtkiego nieprzyjemność,iż
dozór Szkoły Głównej dnia 16.września nakazał temuż,by ze swej
pensji remunerację Kudrewicza zapłacił.Ustnie mu polecono,by dał
150 złp. Kudrewicz odpisał na przesyłkę,iż nagroda należy się w
stosunku 2000 złp.roczej pensji pobieranej jako zastępcy urzę-
dowemu,więc akt niniejszy uważa za afront sobie wyrządzony,
z czem uda się wyżej. Pieniądze odesłał.

Żał jego był do szkoły,a nie do Bandtkiego,z którym się przy-
jaźnił. Cała sprawa oparła się o Izbę Edukacyjną,bo Dozór nie
przyjął ofiary Bandtkiego,który chciał Kudrewiczowi odstąpić
płacę dwumiesięczną.

Bandtkie,zdając sprawę ze stanu biblioteki dnia 3.grudnia 1811
r.opowiada,iż zastał bibliotekę w sali Jagiellońskiej w takim
nieładzie,iż nawet rewizyi czynić nie mógł.Podał potem plan in-
strukcji bibliotecznej,zaspakajania potrzeb bibliotecznych i za-
kupna dzieł z udziałem profesorów. Ostatnie dolegało mu i zanoto-
wał kłopoty z professorami,a zaopatrzył to notatką literami ro-
syjskimi,aby widno nikt tego przeczytać nie zdołał.Zaczął od
tego: Tu pro memoria ja nikomu nie pokazał kak tolko gospodinu
Lindemu i to on mene skazał,szto by nie horoszo było pokazat'ono-
ho itd. Pisał to w Warszawie.

Pierwszy rachunek z zakupna pod dniem 1.sierpnia 1812 r.zko-
zony wynosił złp.2824 za 11 miesięcy. Że zaś miał zatargi o spo-

sób kupowania, żądał udziału dwóch profesorów. Narzeka, iż nadsyłki długo idą ; - Journal de l'Empire zaprenumerowany w grudniu 1811 r. przyszedł dopiero w lutym 1812 r. Furmani nie przyjmują małych pakunków z Lipska, bo ginąć mogą, lecz biorą cetnarami. Zaś pocztą funt książek kosztuje półtora złotego. Notuje, iż nie tylko pilni studenci, lecz i z miasta uczeni zaczynają uczęszczać na bibliotekę, lecz że nie brakuje i takich amatorów literatury, którzy woleliby, aby bibliotekarz z biblioteką do nich przychodził.-

1. Novembre 1812 r. notuje, iż obstalunków czynić nie może, bo już wydał 4000 złp., a należących się jeszcze 2000 nie może otrzymać. Kassa Rektora była pusta, tymczasem długów było 1187 złp. Biblioteka płaciła nie tylko Steinkellerowi za frachty z Lipska i z Wrocławia, pocztę grubą portorja, ale także robotę szklarską Rostafinskiemu za wyjęcie i oprawę szkielec malowanych w sali Jagiellońskiej / 1812 r. / Ujma te funduszowi usprawiedliwia się tem, że kłopoty finansowe dolegały uniwersytetowi.

// Zapisuje też Bandtkie species facti dla następcy do wiadomości, że gdy przez parę miesięcy nie płacono profesorów, aż wreszcie przyszło 10.000 złp z Warszawy, prof. J. Łęski zażądał kupna dzieł astronomicznych, Bandtkie odmówił, bo nie chciał krzywdzić funduszu dla cy profesorów. Łęski będąc dziekanem, domagał się, aby brano dzieła na kredyt, - odmówił Bandtkie. Pojechał do Warszawy i tam się dowiedział, iż zaszły skargi na niego. Notuje on głupstwa kolegów, np. żądanie, by kartkowe katalogi były zeszywane, aby w lectorium na tydzień dawać dzieła, a innych nie udzielać.

Markowski Imię. Pan Tarnowski / literami ruskimi napisał / oszalał był podczas niebytności mojej i proponował, żeby mnie rozkazano otworzyć bibliotekę w pewnych czasach, żeby feryj nie było, żeby doktor medicinae rewidował profesorów i zaświadczał, czy mogą mieć lekcje, - żeby profesor wszystko gadał z pamięci, aby nie miał sexternów. Te warjacje słuchano z cierpliwością. / Tu pisze grażdanką zdanie to :/ i było wsparte przez Łęskiego przez

podłost dziekańską.- O tempora ^o mores !

Nadużyto pocziwego imienia prefekta Wodzickiego. Rząd myśli jak najlepiej, ale wada dawna przywara polska. Radzić o czym, co się nie rozumie ; sądzić o czym, czego się nie ma."

K. 109
110
W r 1814, znowu zatarg z dziekanem Łęskim.- Pisz do Bandtkiego prof. Al. R. Estreicher^{26.7 814}: Carissime College ! Spiesz się z wpisaniem rachunków do księgi, bo mnie też sama znowu choć niepotrzebna z ostatniej percepty oczekuje robota, ale cóż robić mamy w tem zamieszaniu, kiedy jeden drugiego słuchać, ani rozumieć nie chce. Ulegać muszę, nie chcąc, aby ludzie w ogrodzie głodu doznawać mieli ". Bandtkie odpisując Łęskiemu^{26.7 814} odmawia wpisania do jego księgi wydatków swoich, twierdząc, że we własnej księdze ma je zapisać, i z tej każdego czasu na rektorskim posiedzeniu może zdać rachunki.

K. 108
K. 135-136
Dnia 11. czerwca 1816 wniósł prośbę do komisji reorganizacyjnej, żądając adjunkta z płacą 3000 złp. i na takowego proponując Wacł. Al. Maciejowskiego, lektora języka polskiego w Wrocławiu, którego miał już dwa lata przy sobie.

K. 141-142
Dnia 22. lipca 1817 r. poczynił uwagi względem budynku. Liczne dary wzmogły bibliotekę tak, iż miejsca zabrakło. Żąda przyległej przy lektorjach kuchni. W szyi przy kuchni i pokoikach pobocznych mieścił książki uprzątnę z sali Jagiellońskiej. Przy tej robocie dostrzegł pęknięcie muru od drugiego piętra dochodzące do szyi. Porysowało się też sklepienie w jego mieszkaniu na drugim piętrze. Również ganki wyszły z pionu.- Pieców porządných nie było, a kloaka źle pomieszczona może zatruwać wodę studzienną. Radzi je przyprzeć do muru nowodworskiego. Brak rynny nad lokami, - deszcz więc wybija wapno ze sklepienia w bramie, która jest pod tylnymi komnatami biblioteki, gdzie niegdyś była spiżarnia KKży Akademików krakowskich.

Jeszcze w r 1817 płacił dług dawny austriacki Binzowi za książki, a to na rekwizycję Metternicha.

[K. 189]

Dnia 30. stycznia 1819 r. rektor zawiadomił Bandtkiego, iż Rada Rectorska uchwaliła, by wejść w związek z uniwersytetami, celem wymiany dzieł uczonych. W tym celu uchwalono, iż każdy ubiegający się o stopień doktora ma swoją rozprawę wydrukować. Z niej 24 egzemplarzy ma rozsyłać bibliotekarz.

W r. 1821 dzieła kupowane dla liceów podano kontroli Bandtkiego i profesorowie jemu rewersa oddawali na pożyczane tam książki.

[K. 211]

i nast.]

Komisja sejmowa skarbową poczyniła uwagi nad wadliwością zakupna książek, - to dnia 12. marca 1822 r. udzielono Bandtkiemu. Ten niełitościwie obszedł się z Mąkólskim referentem, wykazując mu grubą nieznamość przedmiotu. Przy okazji nie mógł przemóc na sobie, by nie dotknąć Łęskiego: " Pewien potwarca r 1812 chciał, abym za 6000 złp. nie kupował, jak dzienniki i gazety polityczne. Gdzie indziej nawet literackich gazet i dzienników żadnych prawie nie mają biblioteki. Atoli u nas utrzymują wszelkie gazety literackie, co uchwalili koledzy moi, - różne chemiczne i inne, nie są zaniedbane. Referent Mąkólski zapomniiał, że nie należy gadaniny słuchać potwarców, lecz spytać się znawców. Jeden z potwarców upewniał, że żadnej nie ma korzyści z naszej biblioteki. Świadek Sapalskiego, Hubego powinno było zetkać gębę rozsądnemu JP. Mąkólskiemu, który tylko organem był potwarcy " .

W tym tonie i dalej pisał Bandtkie przeciw Reprezentantom sejmowym. Nie brakło mu ani języka, ani śmiałości.

[K. 221]

Dnia 1. kwietnia pozwolono ^{mu} aby przyłączył pokoje po Bogdanowiczu, sam je zajął, a swój lokal, jako przyległy do biblioteki obrócił na bibliotekę.

[K. 232]

do 233]

Prof. Skotwiński wyrwał się z projektem założenia osobnej wydziałowej biblioteki jurystycznej i by w kancelarji uniwersytetu były wszystkie kodexa i statuta. Wysztydził to Bandtkie i napisał: Ledwie oczom wierzył, gdy na takim żądaniu podpis

przeczytał W. Ad. Krzyżanowskiego, dziekana wydziału, d. 10. Junii 1825 r. Pożyczam książki profesorom, wydział jest kollegium, a ja żadnej korporacji nie mogę nic pożyczyć, gdyż tego nigdzie nie ma praktyki. - (7. 1825)

[K. 237-239]

Tegoż roku skarży się do Rektoratu, iż Intendent górnictwa za wiele dzieł sprowadza, do czego on nawet prawa nie ma. Żąda więc wyznaczenia innego funduszu na ten cel.

[K. 272]

K. 274-

Dnia 14. października 1826 r. wezwał kurator Załuski Bandtkiego o zdanie sprawy o stanie Biblioteki i o jej potrzebach. Odpowiadając, powołuje się na drukowane dzieło swoje i to uzupełnia.

W r 1819/20 przybyło dzieł 1151, tomów 1661.

Od r 1811 do 1815 przybyło 1280, tomów 1600

Od r 1815 do 1820 dzieł 2332, tomów 3372

W obecnym roku dzieł 515, tomów 954.

Razem dzieł 4127, tomów może 6000, jeszcze do tego dzieł 636, zatem 4663 dzieł, tomów 6640. Cały ten rachunek jest bałamutny.

W r 1820/21 dzieł 692 tomów 1358

1821/22 " 409 " 690

1822/23 dzieł 528 " 908

1823/24 dzieł 386 " 663

1825/26 dzieł 587 " 824

Razem dzieł 3081 tomów 5415

Dary bibliotek prywatnych wyniosły dzieł 2297. Czerwiakowski / 549/, Przybylski / 494/, Sierakowski / 600/, Bartsch / 126 /, Litwiński / 193/, Łopacki / 300 /, Sołtyk / 25 /.

To wraz z dawną biblioteką wyniosło dzieł blisko 39,532, a tomów przeszło 42.000.

Rękopisów było 2190, gdzie autorów 4359 NNrów. Przybyło 76. Od Senatu Rządzącego wyprosił Biezanowskiego kontynuację, Radymińskiego historję akademii. Przekopijowano go w Wiedniu, a za to Ossolińskiemu przekopijował listy Długosza. Senat też darował prawo magdeburskie zdaje się z r 1428. Dostał też Mszał Moguneki

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

z r 1487 na pergaminie. Do rachunku nie wciągnięto dyssertacyj w teksach 84, i innych, których było do 10,000.- Zatem od roku 1811 biblijoteka pomnożyła się więcej niż o 1/4 część. Stara bowiem biblijoteka zamykała się tylko w dwóch salach Tom. Obiedzińskiego, założonych r 1517.

Obecnie prócz tych jest zajęta Stuba communis, dawny refektarz akademików. Tu jedali. Austrjacy dodali tę piękną dosyć salę do Biblijoteki, gdzie 12 szaf Bandtkie pomieścił i biblijotekę po Przybylskim. Zawadzał tu wielki piec.- Mieściła się też biblijoteka Bogucickiego i część starych raritates, co wybrał ze stosów.

Dwa gabinety sklepione, gdzie był dawniej skarbiec Coecus. Tu pomieścił do 3000 książek.- Dostał gabinety późno.- Z gabinetami mała stancyjka, - tu umieścił biblijoteki Czerwiakowskiego i Łopackiego z r 1816 i nikoziemną biblijotekę po Minocim.- Pod strychem w trzech pokojach nowe książki i dublety. Szyja ciemna, saletrą przeszła mieściła dublety. Za lokami 3 pokoje upadkiem grożące. Tu dwa pokoje całe zapełnione. Wreszcie zapełniają..... małe Lectorium dwa pokoje, nowemi dziełami. Prócz tych 14 izb miał otrzymać cztery izby po X. Bogdanowiczu, ale je zabrano na kasę, a w mieszkaniu po kassie osiadł dozorca domów. Dwa pokoje na dole są dobre, reszta wilgotne, zepsute przez sąsiedztwo wychodków. Rozumie się, że gościom tylko 3 izby, czasem 4,5 pokazują, pisze Bandtkie, - nie prowadzą ich ani za loka, ani na strych.

Dawniej było gorzej, bo nie można było wytrzymać. Rząd austr. przeniósł loka na żądanie Benedyktynów Wiblińskich, ale psują całą jedną ścianę.- Da wnziej było inaczej, kiedy liczne familje mieszkały w kollegium Jagiellońskim.-

Projekta co do lokalności były różne. Chciano przenieść całą Biblijotekę nad Sukiennice w ogromną salę jedną. Drudzy radzili pociągnąć salę Obiedzińskiego do Collegium minus i to złączyć z

Collegium majus, a z kollegium Giellońskiego robić wielkie sale. Bandtkie powątpiewał, czyby się nie zawaliło wszystko przy ruszeniu wielkiej kuchni i gmachów.

Zapisuje r 1826 jakie dzienniki trzyma Biblioteka od r 1811. Razem było ich 37, z tych 7 zwrócono. Na rok 1826, jeszcze 3 dodano. Z polskich było 5 : Biblioteka polska, Dziennik Wileński / ale z r 1824 brakuje, bo mi go nie dostarczył F. Grabowski /, Pamiętnik Warszawski, Dziennik Lwowski / ustał /, Weteran Poznański / może także ustał /.-

Kładzie uwagę : Uniwersyteckie biblioteki gdzieindziej wcale dzienników nie trzymają, ale u nas jest inaczej. Nigdy nie masz dzienników dosyć. Gdzieindziej są towarzystwa na dzienniki, lub każdy je sam sobie kupuje, ale tu są tacy, co by chcieli, żeby same tylko gazety polityczne i dzienniki kupować. Journal de l'Empire mimo woli musiałem trzymać dwa lata. Część rozczytali na miazgę czytelnicy, część poczta pruska za stafety nie zapłacone zagrabiła poczcie polskiej.

Widać, jak Bandtkie nie cierpiał czasopismów, gdy prenumeratora specjalnych naukowych raziła go.

[K. 292-295] Dnia 28. listopada 1826 r. zapytał go Rektor, czy już unorządkował Bibliotekę i w jakim systemie. Odpisał 5. stycznia 1827 r. krótko i węzłowo to, a by Delegacja zwiedziła Bibliotekę, tylko nie podczas lekcji, tudzież gdy rano wstaje, a o 12 obiad jeść musi. Upraszał więc, aby to nie było o 12 i aby był na 5 godzin wprzód uwia domiony. Co do systemu, ten już opisany w jego dziele, a aby się o nim dowiedziano, posyła delegatom w prezencie po jednym egzemplarzu.- Nie można było wyrazić się, a razem popełnić złośliwszej ironii. Kuratorowi odpowiada, iż trzymał się katalogów podług języków na wzór Paryskiej, a systematycznego katalogu nie dokonałby ani za 10 lat.- Nie skatalogował jeszcze dwóch skrzyń duplikatów, wagi 4 cetnarów, po większej części zdanych na makulaturę.-

Ryciny i monety nie były skatalogowane ; - właściwej kolekcji koparsztychów nie masz.

[n.335-
339] W maju 1827 r. polecił Kurator Bandtkiemu, aby zajął się odbiciem papyrusu. Wyszkowski i Giziński mając na to użyć trzech kamieni obliczyli koszt litografji 346 złp. za 100 arkuszy. Koszt papieru 330 złp. Trzy niedziele potrzebował Lewicki na rysunek, trzy tygodnie Wyszkowski na druk. Każdy kamień sprowadzony kosztuje kilka dukatów ; - kamienie z pod Jaworzna , nie potem. - Nadto osobno druk tytułu , opis papyrusu i koszt introligatora. Później zanotowano koszt papieru 593 złp., sztych 720, bibuła 12, razem 1332 złp., cały papier / papyrus / kosztuje.

Dnia 21. maja 1827, r. wyznaczono 6 osób do wybadania obecnego stanu Biblioteki. Rezultatem było, iż w czerwcu r. 1829 wydano Bandtkiemu rozkaz rychłego zapobieżenia niebezpieczeństwu w Collegium. Lecz było to połowiczne , bo ganek na powietrzu wiszący na ankrach i mur magistralny obciążający , miał i nadal pozostać bez arkad i tylko krzyżowymi palami wzmocniony, na to, by mur rychlej popękał , na którym już i tak dach leży, przez co prędzej na dziedziniec zjechać może. Mur magistralny przedziurawiony, miałby dach utrzymać .

Rozpoczęto fabrykę mimo protestacji z 29. czerwca 1829 r. Mur zrzucono ; okna do izby przeformowano, zaciemniono salę, i tak pozostało przez zimę. - Domagał się za ubytek dwóch izb o zajęcie pustej kuchni, wybicie drzwi i okna, aby komunikacja była, tudzież o stancję po Himonowskim. Protestuje przeciw projektowi przeniesienia Biblioteki na zamek, którego gdy cała Rzeczpospolita nie potrafi utrzymać, tem mniej zdoła akademia.

Dnia 10. stycznia 1831 r. stawia się ostro przeciw prof. astronomii Weissemu, że ten wydawszy swój fundusz 3000 złp. na instrumenta i na druk dzieł swoich, których nikt kupować nie chce, żądał od kuratora funduszu bibliotecznego złp. 500 w r 1827, a po-

wtórnie r 1828, o czym nawet Bandtkie nie wiedział.

[K. 398-399] Każał mu kurator, aby książki na Obserwatorium spisał, jako należące do Biblijoteki. Odmówił temu, twierdząc, iż tym sposobem zfałszowałby katalogi. Mimo tej protestacji dał kurator Weissemu jeszcze raz 12. października 1830 r. zkp. 544 z funduszu bibliotecznego. Domagał się Bandtkie, aby Weissemu zakazano nacierania się bezprawnego kupna do obserwatorium. „Dlatego tych książek, które sobie kupił za zkp. 1544, ja w Biblijotece mieć nie chcę, gdy zapewne niktby ich nie czytał. Równie też i druków jego w Biblijotece mieć nie chcę, gdy sprzedać ich nie podobna, a których sprzedaż mnie chciał narzucić”.

Dano mu r 1830 sprzedaż wydanych Miscellanców i Rozmaitości poszyt 281. Nikt kupować nie chciał. Jeden Morstin wziął Rozmaitości, Artur Potocki 10 egzemplarzy. Tak też i Roczniki Towarzystwa Naukowego leżały kamieniem. Radzi nie drukować więcej Rozmaitości. Wzięła Mecherzyńska za druk 772 zkp. „Jeżeli mi się uda na rok 4 do 5 papyrusów sprzedać, to wiele jest”.

Dnia 31. grudnia 1830 r. nominowany został Wojciech Gumiński zastępcą adjunkta w miejsce dotychczasowego zastępcy Tomasa Czecha, z płacą 600 zkp. 20 gr. / 100 rubli /. Gdy jednak J.H. Rzesiński, zastępcą prof. filozofji, uwolniony z tej posady objawił życzenie, że pragnie wrócić do dawnej posady adjunkta, uwolniono Gumińskiego z dniem ostatnim stycznia 1831 r.

[K. 417] Pomimo, że w r 1819 Rada Uniwersytecka uchwaliła, aby doktoryzujący się drukowali rozprawy, nie dopilnowano uchwały. Więc roku 1831 na wysłanie na zamianę uniwersytetom za liczne otrzymane dySSERTacje, okazało się tylko Index lectionum i dwie medyczne rozprawy. Dlatego proponował Bandtkie, aby pro honore universitatis rozesłać uniwersytetom 30 łacińskich Miscellanców, a to najrychlej, „gdyż na Wielkanoc spodziewam się mieć okazję do Lipska przez kupców tam jadących. - Taką drogą ówczas wojazowały przesyłki bibliteczne.

[K. 421-422]

Dnia 28. listopada 1831 r. D. E. Friedlein, księgarz, ponowił podanie wniesione przed laty dwoma, anie załatwione. Podjął, się zastąpić lipskich i francuskich księgarzy, dostarczaniem najświeższych katalogów i dzieł do przejrzenia, bez żądania, by wszystko zakupiono. Odtąd datuje się stosunek bliższy z Friedleinem do dziś dnia zobopólnie i przyjaźnie dochowany. Zrzekł się liczenia kosztów transportu, który Bibliotekę dużo zarywał. Frank liczył po złp. 2 gr. 8

W czerwcu 1832 r. Radwański, inżynier i profesor uniwersytetu przedstawił potrzebę restauracji Biblioteki i pokoiów do niej przyłączyć się mających.

W dniu 30. maja 1833 r. Rektor Estreicher komunikował Bandtkiemu urządzenie Biblioteki, co do sprowadzania książek, jako i zdawania rachunków przez Radę Wielką nadesłane. Postępowanie z zamawianiem książek przez Wydziały było tak jak dawniej uciążliwe, dla Biblioteki szkodliwe. Profesorowie mieli sprawdzać, czy Bibliotekarz zamówione dzieła istotnie sprowadził. Nakazano sprowadzać nie przedruki, lecz oryginalne edycje.

[K. 443]

Prof. Józef Jakubowski podarował r 1833 dzieł lekarskich 158. Senator referent Instytutów zażądał przesłania sobie Voluminów Legum. Odpisał Bandtkie, że już r 1826 było o to żądanie i że wówczas odpisał, iż Kołłątaj stracił Volumina, że nie ma w dubletach żadnego. Teraz również odpowiada, że gdy dzieła te nie są w handlach, więc ich personae morali, jakim jest archiwum J. W. Senatora najmłodszego, dać, ani ustąpić, ani kupić nie może.

[K. 444]

Dnia 14. lutego 1835 komisarz rządowy austriacki Hübner wydał obostrzenie, iż wstęp wolny jest tylko tym uczniom z Liceum i Techniki, którzy na to mają od Dyrektora pozwolenie pisemne.

[K. 540]

W r 1835 dnia 12. marca komisarz rządowy wydał polecenie iż każdy nowy druk w Krakowie wydany ma być złożony w dwóch

egzemplarzach w Bibliotece.

Rok 1834

Towarzystwo Naukowe złączone było z uniwersytetem, z tego powodu dary wszelkie składane były w Bibliotece, a zwykle nie odróżniano, co mogło być własnością Uniwersytetu, a co Towarzystwa.

Ad. Rościszewski podarował 20 druków drobnych i rękopis kopia pism Jana III i St. Lubomirskiego, Kielesiński dał 3 dzieła. Paweł Czajkowski, Sekr. Tow. Nauk. nadesłał poczet 32 druków i rycin, które Towarzystwo otrzymało głównie od Rościszewskiego. Otrzymanie darów zapisuje na półarkuszu J. Muczkowski.

Rok 1835

Takież dary za pośrednictwem Czajkowskiego. Także od Baz. Szwarca / monety /, Ferd. Kojasiewicza. Same drobiazgi po kilka dzieł. Rościszewski posyłając okazję przez Wojc. Rosnowskiego dzieł 18 na ręce Rektora, ubolewa nad przerwaniem Roczników Towarzystwa Naukowego. Rycin przysłał 81.

Dnia 10. grudnia ogłoszono konkurs na posadę Bibliotekarza z obowiązkiem wykładu Biblijografii 3 godziny tygodniowo. Płaca 7000 złp. rocznie. Wymagano znajomości biblijografii, języków starożytnych, numizmatyki i manipulacji drukarskiej, tudzież dyplomatyki.

Muczkowski zapisuje dary. Wzywa profesorów o zwrot pożyczonych dzieł.

Rok 1836

Pod interregnum rządzi Biblioteką adjunkt Jan H. Rzesiński. Jego wzywają o wykaz dzieł zaległych u profesorów, jemu polecają, aby spisał nabyte dzieła lekarskie od r 1833 i o rachunki przynajmniej z trzech lat ostatnich, aby wydział lekarski przekonać się mógł, czy nań przypada dający fundusz już został wyczerpany, czy też będzie można za oszczędności z lat ubiegłych nabyć

1. The first part of the paper is devoted to a general
discussion of the problem of the origin of life.
The author considers the various theories which have
been advanced, and concludes that the most probable
one is that life originated in the ocean.
2. The second part of the paper is devoted to a
discussion of the problem of the evolution of life.
The author considers the various theories which have
been advanced, and concludes that the most probable
one is that life evolved from simple organic
compounds.

proponowane kosztowne lekarskie dzieła. Widać z tego, że nie było zwyczajem składanie rachunków corocznie.

Friedleina i introligatora rachunki od października 1835 r. do października 1836 r. wynosiły 618 złp.

Gerlach, misjonarz, podarował dzieł 8, Rościszewski, Kojśiewicz i Sawiczewski dzieł 18. Osobno Rościwszki druków i rycin 54 i dwa medale. B. Szware dzieł 4, Józef Załuski popiersia Jędrz. St. Załuskiego, Jędrz. Chr. Załuskiego, Józ. Jędrz. Załuskiego i Jana Przerębskiego. Wydział teologiczny przedstawił żądanie zakupna tylko 3 dzieł,

Dnia 29. grudnia zawiadomiono Muczkowskiego, iż zapieczętowane 12. czerwca 1835 r. szafy z numizmatami ma odebrać, a Kosicki Dyr. Szk. Techn. zastępca successorów Bandtkiego, ma mu klucz do nich zwrócić.

Rok 1837

Dnia 28. lutego wyznaczono prof. Trojańskiego i Wiszniewskiego, aby nowemu bibliotekarzowi Muczkowskiemu podług inwentarza zbiory oddali. Bibliotekarz przedstawił dnia 24. maja, aby mu w gmachu wyznaczono mieszkanie. Miał je Bandtkie, choć miał zatrudnienie mniejsze, bo mu z pomocą szli dwaj adjunkci, a biblioteka otwierana była na sześć godzin w tygodniu, a do tego pobierał płacę 9000 złp. Obecnie zaś Biblioteka służy do użytku przez 6. godzin codziennie. Wskutek tego wyznaczono mu dnia 13. czerwca mieszkanie zajmowane przez kasjera akademickiego, z zastrzeżeniem, że reparacje mieszkania sam ponieść musi. Mimo tego upraszał dnia 21. sierpnia o naprawę zrujnowanych okien.

W gmachu też mieszkał budowniczy Inspektor Lanci ; ten zamknął sionkę i niedopuszczał Bibliotekarza do dwóch izb bibliotecznych ; musiała zatem pójść o to korespondencja do komisarza rządowego. Również szła prośba o przebicie dwóch komunikacji, bo dotąd do sal ganka mi przechodzić było trzeba, wreszcie o re-

parację dachów, przez które zaciekała woda do sal.

Ze służby nie wielka była pociecha. Żądał nagany posługaczowi Bogumiłowi Ohnesorge, zawsze pijanemu, zaś drugi Franciszek Pielgrzymowicz obwiesił się na pręcie żelaznym słupa ganek. Notuje Muczkowski dnia 4. marca: Przyczyną tego była jego druga żona Xantypa. W miejsce zmarłego przyjęto Wawrz. Russka, tercjana z Liceum. Komunikowano Bibliotekarzowi projekt do instrukcji dla A djunktów w Wydziale filozoficznym. Według tego, miał adjunkt pospołu i Bibliotekarzem być obecnym w lektorjum, spisywać książki, pracować w Bibliotece przynajmniej dwie godziny dziennie i być gotowym na każde wezwanie. Służba zatem nie była ciężką.

Dnia 4. marca przedstawił ze swej strony Bibliotekarz projekt statutu dla Biblioteki, a to celem uchylecia niedogodności wynikłych z rozdziału XIII Statutu Uniwersyteckiego. Praktyka trzechletniego otwarcia lektorjum nauczyła, iż dziennie ledwie po kilku uczniów przychodziło i to częstokroć tacy, którzy opuszczali lekcje, zaś z obywateli przez te trzy lata ledwie kilku zajrzało do Biblioteki.

Urzednicy chodzić nie mogli, bo mieli godziny biurowe. Tym sposobem otwarcie czytelni, zawsze próżnej, wycieńcza tylko czas Bibliotekarza i adjunkta, którzy mogliby obrócić ten czas na spisywanie katalogów systematycznych, których / z wyjątkiem prawa / nie ma; stąd wyszukiwanie dzieł po katalogach staroświeckich książkowych nader jest mozolnem. Obecnie obadwaj zajmują się spisaniem kilkunastu tysięcy rozpraw całkiem nieukończonych, a praca ta długiego wymaga czasu i nieprzerwywania jej służbą w lektorjum. Wnosił Bibliotekarz, aby ograniczyć liczbę godzin w czytelni, a natomiast pozwolić młodzieży i obywatelom, aby pożyczali dzieła do domu.

Komisarz Schindler nie zwrócił uwagi na ten projekt, owszem oświadczył : " że młodzież czytać nie potrzebuje, ale uczyć się prelekcji ".

Projekt statutu składał się z 31.paragrafów.

W tym roku przystąpiono do rewizji gmachów akademickich i o stanie ich raport złożono 24.października.

Darowanych dzieł było nieco więcej niż innych lat. Z Towarzystwa Naukowego dzieł 15, Dr.Gerlach dzieł 36, Józef Raczyński dzieł 4, Macewicz Konst.dzieł 45, Komitet Cenzury dzieł 14 w dwu egzemplarzach. Kalinka Walery uczeń prawa, darował pieczęć i 4 monety.

Zapisano dla Biblioteki pism czasowych 21 / jedno polskie Wizerunki naukowe/. Sprowadzano obce wprost z Lipska, przychodziły co 15 dni. Dla wydziału filozoficznego dzieł 33, dla prawnego 17, dla wydziału lekarskiego nabyto Cloqueta Anatomie za 960 złp. Za rok 1836 / 7 na kupno książek wydał Rzesziński 4000 złp.i tyleż Muczkowski. Znajdujące się w Bibliotece fascimilia papyrusu egipskiego wydane r 1827 rozsyłano uniwersytetom w zamian za otrzymywane dySSERTacje.

Na wakacje zamknięto czytelnię. Wzywani o oddanie dzieł profesorowie pooddawali ; jeden tylko Sołowiewicz oświadczył, że dykejonarza akademji rosyjskiej nie odda, bo ma prawo do tego, dopóki nie uzyska wyraźnej dymisji.

Sołowiewicza sprawa była głośną w swoim czasie, układał między studentami spiski na to, aby ich denuncjować. Rektor Estreicher, doszedłszy ohydnej kabały, usunął go od nauczycielskich funkcji, mimo najsilniejszych protekcji ze strony opiekuńczej władzy.- Za to, gdy w r 1833 przyszły chwile reorganizacyjne przez komisarzy trzech władz, pozbawiono Estreichera rektorstwa .

W tym roku Bibliotekarz przyjął na siebie obowiązki nad-

zoru nad drukarnią uniwersytecką. Tę miała sobie oddaną od r. 1819 dnia 19. września wdowa Mecherzyńska z prawem sprzedaży druków uniwersyteckich i zdawania rachunków. Że zaś ze sprzedaży tej do 12. marca 1832 r. złożyła tylko 1000 złp., a potem przez dwa lata następne do 1. stycznia 1834 r. zyskała 864 złp. przeto zdało się komisarzowi rządowemu, iż Uniwersytet nie ma dostatecznej kontroli. Raport Bierkowskiego i Muczkowskiego wykazuje, iż Mecherzyńska uczyniła wydatek na kupno pisma z Warszawy i Lipska za 7000 złp. i że dzieł Uniwersyteckich znalazło się więcej, niżli inwentarz wskazuje.

Rok 1838

Nie ukończyły się zatargi z Mecherzyńską. Schindler polecił Bibliotekarzowi, aby zajął się sprawdzeniem i zinwentowaniem drukarni, a gdyby to odrywało od wykładów i biblioteki, ma go w tych czynnościach biblioteczných adiunkt zastąpić. Spisano inwentarz, a Senat uchwałą 25. czerwca rozwiązał kontrakt i odebrał i drukarnię i dom przy ulicy Wiślniej pod L. 274. Drugą czynnością Bibliotekarza było zajmowanie się układaniem indexu uniwersyteckiego, pisanie doń rozprawy i drukowaniem go w 300 egzemplarzach.

Postępowanie z zakupnem dzieł było takie, iż suma roczna dzieliła się na wydziały uniwersyteckie. Każdy wydział proponował kupno, a to dopiero szło do aprobaty komisarza rządowego i wyjednywało odpowiednią asygnację pieniędzy. To wpływało szkodliwie na zużycie roczne zasiłku i spowodowało zwłokę w sprowadzaniu dzieł. Najniedbalej obowiązki swe pojmował wydział teologiczny. Widać, że nie miał żadnych naukowych potrzeb; po nim szedł wydział lekarski. Widno z ich opieszałości, jak profesowie mało mieli czasu do krzewienia nauki. Każdy bowiem zwykle obok profesury, spełniał inne czynności zarobkowe.

Z tego niewyczerpywania i tak niedostatecznej subwencji powstawały co roku oszczędności nie zużyte. Tak za rok 1836/7

nie wydano na kupno dzieł : Teologja zkp.3540,prawo 101 zkp. medycyna 1073,bibl.joteka 900, razem 5616 zkp. W roku szkolnym 1837/8 oszczędność wraz z funduszem bieżącym wyniosła zkp. 15,216, to jest : teologja 4540 zkp.prawo 1101 zkp. medycyna 4073 zkp.,filozofja 2000 zkp.,bibljoteka 3500Zkp.- Z tego w tym roku wydano tylko 5175 zkp.- pozostało na rok następny jako oszczędność zkp.10,040. / Teologja 3377 zkp.,prawo 919 zkp., medycyna 2912 zkp., filozofja 896 zkp.,bibljoteka 1962 zkp. / . Na rok 1838/9 pozostał tym sposobem fundusz do zużycia 16,451 zkp. tj.Teologja 4377 zkp.,prawo 1919 zkp., medycyna 4852 zkp.,filozofja 740 zkp., bibljoteka 4562 zkp.

Przedsta wione spisy do zakupu kontrolował Bibljotekarz i wykreślał te,które już Bibljoteka posiadała. Na r 1838/ 9, proponowano dla teologji dzieł 14,dla wydziału lekarskiego dzieł 189, dla filozofji 9 , dla wydziału prawa żądano Revue étrangere,nie więcej. Rachunki rozpatrywało Bióro rachuby nader ściśle. Z r 1837 za 2 zkp.z r 1836 na 3170 zkp. i na wydrukowanie Index lectionum zkp.60. Okazało się, że księgarz Czech policzył za fracht o 26 groszy więcej,bo z listu frachtowego widno było, że należało się furmanowi za przywóz książek z Wrocławia od ~~1~~ 1 1/2 cetnara 7 funtów brutto po zkp. 5 1/2 od ~~cetnara~~. Więc 26 groszy miał Bibljotekarz odebrać od księgarza. Tak samo zdało się biórowi Rachuby , że handel Bochenka weksle na Lipsk policzył sobie na pruski kurant za drogo o 20 zkp,na sumie 356 talarów, polecono Bibljotekarzowi,aby nabywał weksle taniej.

Najgorszem jednak było polecenie prezesa senatu Hallera z dnia 17.lipca,aby wstrzymano się z zakupywaniem nowych książek,aż do ukończenia reparacji gmachu,w którym się Bibljoteka znajduje. Niebezpieczeństwo zapadnięcia się sufitów wykazał Bibljotekarz dnia 2.stycznia. Wzywał także komisarz rzą-

dowy o przyspieszenie przez Delegatów spisu inwentarza książek w Bibliotece. A by robotę rychlej ukończyć upoważniono dnia 19. października Bibliotekarza do zamknięcia Lectorium.

Dary nadpłynęły od Towarzystwa bibl. londyńskiego dzieł 35,- z zapisu Wład. Starczewskiego, kanonika dzieł 101, tomów 138, od Stan. Kucieńskiego dzieł 6, od Józ. Łukaszewicza z Poznania dzieł 4, od prof. Ludw. Bierkowskiego dzieł 26,- za pośrednictwem Towarzystwa Naukowego od Hdw. Raczyńskiego i innych dzieł 16,- z Cenzury egzemplarze obowiązkowe podwójnie dzieł 16.

Posługacz Gottlieb Ohnesorge był przedmiotem ciągłych żartów, bo mimo napomnień nie przychodził często na służbę. Bibliotekarz prosił dnia 4 października komisarza o udzielenie mu nagany, przyczem zanotował: "Gottlieb Ohnesorge tak ochrzczony przez swego stryja J.S. Bandtkiego był Szlązak, którego z sobą przywiózł, jak i jego siostrę Zuzannę Dorotę, z którą się w 50^{ty} roku życia swego ożenił". Gdy więc Bandtkie był szwagrem i stryjem posługacza, nie poczuwał się Ohnesorge do obowiązku uznania swego podrzędnego stanowiska.

Rok 1839

Bibliotekarz wzywał obrachunek stanu Biblioteki od r 1833, odkąd fundusz roczny 9600 złp. rocznie na zakupno dzieł przeznaczonych, oddano pod dyspozycję Wydziałów uniwersyteckich.

Zakupiono z tego: Wydział teologiczny r 1833 dzieł 2, 1834 dzieł 1, 1835 dzieł 2, r 1836 dzieł 2, 1837 dzieł 1, rok 1838/9 dzieł 2. Między niemi Hammer Fundgruben za 300 złp. Waltona Biblia za złp. 1163, Razem 10 dzieł.

Wydział prawny od r 1833 - 38 dzieł: 31, 35, 171, 22, 12 i 4, razem 275. Filizoficzny dzieł: 108, 65, 99, 93, 44, 14.- Razem za 6 lat dzieł 417. Lekarski dzieł: 47, 50, 133, 50, 17, 66. Razem 363. Wszystkie wydziały nabyły przez sześć lat dzieł 1065.

Z tego w dwóch latach ostatnich dzieł 160.

DySSERTACyj od r.1821 do 1838 otrzymano 7335, - najwięcej lekarskich,bo 5018,teologicznych 452,prawniczych 697.

W polskim dziale posiada Biblijoteka kalendarzy 252,panegiryków Łacińskich 1426,polskich 937.

Darem otrzymała od r 1833 dzieł 572,obowiązkowych z Cenzury 68.Biblijoteka po Bandtkiem wyniosła dzieł 2669. Dubletów przybyło 1833.

Dzieła te spisywano w katalogi podwójne,nawet potrójne i poczwórne tak dalece,że ogólna cyfra spisanych tytułów wynosiła 28,832. Oprócz tego od stycznia 1837 r.Biblijotekarz gości oprowadzał 175 razy,bo dawniej służba nie zjamowała się tą czynnością. Nadto zebrano ryciny w porządek, - okazało się rycin polskich 706,obcych 770,zaś map 432.

Był to najlepszy dowód wielkiej zabiegliwości Muczkowskiego. Jest jednakowoż ogólne przekonanie osób nie znających rutyny biblijtecznej,że biblijotekarze nie mają nic do roboty.To przekonanie miał komisarz rządowy Schindler,czemu nie dziwić się,bo ani z biblijoteką,ani z książkowością styczności nie miał. Już dał tego dowód ten,że gdy 29 kwietnia prosił go Muczkowski,aby pozwolił z Archiwum Uniwersytetu pożyczyć dyplomata,celem obznajomienia z niemi uczniów przy wykładzie dyplomatyki,komisarz nawet na to odpowiedzi nie dał. Co więcej,zagroził mu odpowiedzialnością,iż delegowani z uniwersytetu jeszcze r 1837 do inwentowania biblijoteki dotąd tego nie uskuteczнили.

Dnia 22.lutego odpiera Biblijotekarz zarzut opieszałości i na niedorzeczny reskrypt odpowiada dowodami uciążliwej pracy. Mówi co pozostało jeszcze uczynić. Spisanie biblijoteki po Czerwiakowskim od r.1817 nie tkniętej,sztuk około 1164 ; spisanie 105 paczek broszur z lat dawnych , około 3100. Rycin i map

wcale nie tykanych 1000. Porównanie dubletów często mylnie za dublety mianych. Rozpatrzyć Miscelanea ~~razem~~ ^{razem} ~~opr~~ ^{opr}awne. Razem pozostaje przeszło 28,000 numerów do wciągnięcia w trzy katalogi, cedukowy, repozytorjalny i alfabetyczny. Najpilniejszy pracownik potrafi się przez godzinę uporać co najwyżej z 20. dziełami, zatem na tę czynność 800 godzin potrzeba, zaś Bibliotekarz pracuje dziennie po 5-6 godzin, a Adjunkt zimą godzin 2, zaś latem 3 godziny dziennie, zatem na skatalogowanie zaległości ledwie 4 miesiące wystarczy.

Objąwszy w grudniu 1836 r. bibliotekę, widząc, że dzieła nie były wcale pozapisywane i ich źródło pochodzenia nawet nie wiadome, zajął się najpierw spisaniem 7517 dySSERTacyj. Potem spisał dzieła od r 1833, zakupione. Że zaś był obowiązany także pilnować Lectorium, uprosił Dra. Fil. Adolfa Mułkowskiego do współpracy i ten od 1. października 1837 do 10. stycznia 1839 jako ochotnik spisywał katalogi od 9 do 1, a podczas feryj i po południu. A że Mułkowskiego stosunki były opłakane, miał zaś całą rodzinę na utrzymaniu, wynagrodził go Muczkowski według swej możliwości z swej kieszeni, choć tego Mułkowski nie żądał.

Muczkowski pierwszy dopiero ruszył książki z półek, pajęczyny, poomiatąc kazał, robactwo z opraw wygąbić i terpentyną pozalewać.

To było zadaniem pracy 421 dni. Nadto dostarczał dzieł w Lectorium przecięciowo dziennie ośmiu czytelnikom. Nadto profesorom wypożyczył 254 dzieł w 300 około tomach, co za dwuletni przeciąg wcale nie wielki ruch naukowy w uniwersytecie znamiowało.

Bibliotekę przez lat 2 osobom¹²¹ pokazywał, a każde pokazywanie zajęło blisko godzinę czasu.

Baglony znowu odpowiada 8. listopada, iż nie tylko ferje poświęcił na pracę, ale nadto pracował od 5 z rana do 12 i od 2

do 5 , to jest po 10 godzin dziennie, ale nawet wziął do pomocy kilku uczniów bibliografji, spodziewa się zatem, że przed nowym rokiem spis biblioteki ukończy.

Zarzucił mu Schindler, iż kupuje książki pomimo , iż zabroniono dalszego nabywania, aż do wyrestaurowania Biblioteki. Wyjaśnił, że trzeba było płacić dawniej zaciągnięte długi. Późem dostał jeszcze asygnację na 1000 złp. na spłacenie zaległości. Z korespondencji 27 kwietnia wykazuje się, że w r 1837/8 Wydziały Uniwersyteckie zrzekły się połowy na każdy z nich przypadłej subwencji, przeznaczając to na restaurację Collegium Św. Jana Kantego.

Na przedstawienie Bibliotekarza odebrano od Sekretarza Tow. Nauk. rycin 11 roboty Stachowicza wyobrażających dzieje Akademji, a które były także malowane na ścianach sali Jagiellońskiej. Polecił komisarz, aby zakład techniczny rozpowszechnił je litograficznie.

Kłopotów wewnętrznych nie zbywało. Introligator dawane mu do oprawy książki zastawiał, Adjunkt był opieszłym, więc go 28. lutego wzywał, aby nie tylko dwie godziny po południu, ale i rano pracował, lecz Rzeziński odmówił, że nie ma czasu. Cenzor , wychodzącego Zbieracza mimo zawezwań nie dostarczał. Rynwa drewniana tuż u wejścia do bramy gmachu, używana jako zlew, odrażała nieczystością.

Gdy miejsca zabrakło, upominał się o dwie izby będące dotąd mieszkaniem Wierciszewskiego, i o kupno desek na zbicie ich na półki, by dublety pomieścić, a nakoniec Lanci, były inspektor gmachów, który zdaje się tylko dla kaprysu zajmuje część mieszkania, zamknął sionkę, wyjechał i przeciął dostęp do dubletów. Były to ciche zmartwienia, głośnego pracownika.

Komisarz rządowy żądał wykazu pism prawnych, filozoficznych i lekarskich z pomiędzy dubletów, któreby mogły być dostarczane studentom w aresztach zostającym, dla dalszego ich

1. The first part of the paper discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that proper record-keeping is essential for the transparency and accountability of any organization. The author notes that without reliable data, it is impossible to make informed decisions or identify areas for improvement.

2. The second section focuses on the challenges faced by small businesses in managing their finances. The author highlights the limited resources and expertise available to these enterprises, which often leads to errors and inefficiencies. It suggests that adopting simple, effective accounting systems can help mitigate these issues.

3. In the third part, the author explores the role of technology in modern accounting. While acknowledging the benefits of automation and digital tools, the author also warns against over-reliance on technology. It stresses the importance of understanding the underlying principles of accounting and being able to troubleshoot when things go wrong.

4. The fourth section discusses the ethical responsibilities of accountants. The author argues that accountants have a duty to provide accurate and unbiased information to their clients and the public. This requires a high level of integrity and a commitment to professional standards.

5. Finally, the paper concludes with a call to action for the accounting profession. The author encourages accountants to continue their education, stay updated on the latest trends, and work together to improve the quality of the profession. It ends with a statement of optimism about the future of accounting.

kształcenia się. Odnosiło się to zapewne do więźniów politycznych.-

W tym roku były przybytki : z komitetu cenzury dzieł 38. Od Teof. Żebrowskiego rycin 45. Od Józ. Stehlika dyplomatów i dekretów 16. znaczna ich część odnosiła się do sukienników krakowskich .-

Ten rok dla Biblioteki o tyle pamiętny, że ostatecznie zdecydowano przebudowę gmachu. Roboty budownicze utrudniały pracę Bibliotekarza , a szły tak leniwo, tak od niechcienia, że jeszcze w r 1851 pisze Muczkowski, iż po dziesięciu latach Kollegium le-dwie w połowie odnowiono.

Rok 1840

Biblioteka zwróciła dzieł 23 grecko-orjentalnych kościo-łów św. Norberta .

Dary dla Biblioteki złożyli : Piotrowski, Al. Fusiecki, Julian i Walery Ka-linkowie kilkadziesiąt monet.- Cenzura dzieł 23, Konst. Macewicz dzieł 14, Marc. Strzelbicki dzieł 10, Majewski Tom. dzieł 3. Pisma zaprenumerowały Wydziały same obce, dlatego Brodowicz nakazał także zaprenumerować Tygodnik literacki, Tygodnik Petersburski, Przegląd Warsza wski, Rozmaistości Lwowskie. Bióro Rachuby zatwierdziło wydatki na 1800 zł. ~~Monitowa~~ to, iż zużycie 42 liber papieru na potrzeby Biblioteki jest za duże, że niepo-trzebnie płacono porto od nadesłanej paczki, skoro tam było cza-sopismo nie całkowite, że na parę książek nabytych nie było do-wodu, iż na ich kupno zezwolił Komisarz Rządowy, - które to wszystkie pedantyczne formalności, arcydokuczliwe, wymagały nie-ustannej pisaniny i ujadania się z ludźmi ciasnego pojęcia.

Laur. Engelstoff z Kopenhagi zgłosił się o wyjaśnienia odno-szące się do historii polskiej i duńskiej, a to z lat 1425 i 1450 do do królowej Zofji i orderu Słonia i co do Duńczyków na Uniwersytecie.

The first part of the paper is devoted to a general
discussion of the problem. It is shown that the
problem is of great importance in the theory of
the differential equations of the second order.
The second part of the paper is devoted to a
detailed study of the problem. It is shown that
the problem is of great importance in the theory
of the differential equations of the second order.
The third part of the paper is devoted to a
detailed study of the problem. It is shown that
the problem is of great importance in the theory
of the differential equations of the second order.
The fourth part of the paper is devoted to a
detailed study of the problem. It is shown that
the problem is of great importance in the theory
of the differential equations of the second order.
The fifth part of the paper is devoted to a
detailed study of the problem. It is shown that
the problem is of great importance in the theory
of the differential equations of the second order.
The sixth part of the paper is devoted to a
detailed study of the problem. It is shown that
the problem is of great importance in the theory
of the differential equations of the second order.
The seventh part of the paper is devoted to a
detailed study of the problem. It is shown that
the problem is of great importance in the theory
of the differential equations of the second order.
The eighth part of the paper is devoted to a
detailed study of the problem. It is shown that
the problem is of great importance in the theory
of the differential equations of the second order.
The ninth part of the paper is devoted to a
detailed study of the problem. It is shown that
the problem is of great importance in the theory
of the differential equations of the second order.
The tenth part of the paper is devoted to a
detailed study of the problem. It is shown that
the problem is of great importance in the theory
of the differential equations of the second order.

W Kolegium Jagiellońskim rozpoczęto reparacje, przystąpiono do sali Obieździńskiego, usunięto z niej obrazy Piccolominiego i Michała Potockiego Wojewody ; oddano je do sali muzycznej w kolegium jurydycznym, a postumenta, ławki i stoły oddano do składu dnia 27. października.

Dnia 15. lipca złożył Bibliotekarz szczegółowy raport z robót w Bibliotece za lat 3 i miesięcy 6. Wypowiadając nie znawcom niejedną prawdę, rozjaśnia jak szło katalogowanie. Speizer utrzymywał porządek systematyczny w zwalonych na półkach stosami książkach. Bandtkie trzymał się zrazu tego porządku, lecz z czasem zaniedbał tego i kładł dzieła po półkach i szafach bez żadnego względu na format i przedmiot. Katalog repozytorjalny nie był ściśle prowadzony, stąd znalezienie dzieł było trudne. Przybliżenie przypuszczał Bandtkie, iż w tym katalogu stoi zapisanych dzieł 42.000, a tomów 45.000. Zatem trzeba było każdą książkę z katalogiem sprawdzać i błędy poprawiać. Zajmowano się tem wyłącznie we wtorki, czwartki i soboty. Sprawdzenie ukończono 1. grudnia 1838 r.

Następnie musiano spisać ogrom materiału nie figurującego w żadnym katalogu, np. czasopisma, dyssertacje, kalendarze, morycin i map. Samych dyssertacji ujęto w katalog ćwiartkowy 8133. Ten sam przeniesiono do 42 katalogów repozytorjalnych.

Pisma ulotne polskie w liczbie 2615 tak samo objęto ćwiartkowym katalogiem i te przeniesiono do repozytorjalnego. Tak samo spisano czasopisma i nowe przybytki w ilości 2042, dwukrotnie. Także 329 dzieł zostawionych czasowo w obserwatorium astronomicznem. Z Bandtkiego biblioteki dzieł 1748, także dzieła cofnięte ze zbioru duplikatów. Wreszcie narosło 2860 dubletów. To wszystko zdziłał Muczkowski po długiej i uciążliwej pracy, a że Bandtkie w latach ostatnich zaniedbał porządku, a po jego zgodzie ubyli bedele znający dzieła na pamięć, gdzie które stoi, musiał Bibliotekarz wraz z Adjunktem przez kilka tygodni popra-

wiać nieład zapuszczony w szefach.

Rozpoczęcie budowy Biblioteki nasunęło nowy kłopot. Musiano kilkanaście sal opróżnić i z nich przenieść cały materiał do pięciu izb nie wielkich, a wypróżnianie szaf i półek tak uskuteczniać, aby dawniejszy porządek polegający na numerowaniu szaf nie był nadwężony. Teraz okazała się jasno wadliwość takiego systemu katalogowania, które książkę przywiązuje raz na zawsze do miejsca, nie dając jej prawa swobodnego ruchu.

Obliczył Bibliotekarz, iż prace zajęła mu 500 dni, tj. w roku dni 125. Wychwala gorliwość służby bibliotecznej, lecz o gorliwości adjunkta milczy. Ten funkcjonował, ale nie w bibliotece. Zapowiada jeszcze potrzebę katalogów alfabetycznych.

W całej tej pracy jedno było nie potrzebnem, to jest molenie się nad katalogami repozytorjalnemi, które później, gdy dzieła do biblioteki rocznie napływały nie na setki, lecz na tysiące, musiały być zarzuconemi.

Rok 1841

Bibliotekarz żalił się, iż Adjunkt odmawia spełniania obowiązków. Na to dziekan wydziału dnia 28. listopada poleca Adjunktowi uczynienie zadość obowiązkom. Spór wynikły z tego wyjaśnił, iż Adjunkt jako adwokat, nie mogąc rano pracować, a chcąc się przy posadzie utrzymać, proponował, iż da na poranne godziny zastępstwo Ad. Mułkowskiego i temu płacić będzie złp. 50. miesięcznie.

Prof. Liceum św. Anny Mułkowski istotnie pracował, lecz gdy przyszło do zapłaty, okazało się, że Bibliotekarz tylko poczuwał się do wynagrodzenia zastępcy, jakoż wypłacił temuż ze swej kieszeni złp. 432. Gdy Mułkowski przestał pomagać, ówczas dopiero wzywał Bibliotekarz Adjunkta do spełniania obowiązków, ale nadaremnie. Cały ten zatarg szkodliwy dla instytucji wynikał z wątpliwej stylizacji instrukcji dla Adjunktów, którą so-

bieżenie na swoją korzyść tłumaczył. Zdziwiał to tylko, że Bibliotekarz znosił cierpliwie lat cztery krzywdę wyrządzaną Bibliotece i nie prosił o zmianę Adjunkta nie trudniącego się adwokaturą.

Bibliotekarz chciał jechać za granicę, by się rozpatrzyć w urządzeniach katalogów, - prosił bądź o zaliczkę 1000 złp. przez lat trzy spłacalną, bądź by połowę mu tego udzielono, jako nagrodę za podejmowane trudy. Senat wspaniałomyślnie udzielił 1000 złp., ale spłacalnych w ciągu pół roku. Tej łaski nie mógł przyjąć, więc tylko wziął urlop i dał na zastępstwo siebie prof. fizyki Dra. Kuczyńskiego.

Biuro rachuby znowu bruździło. Zatwierdzając wydatek z r 1840 w kwocie 3600 złp. znalazło niedokładność o 24 grosze i wystąpiło z niedorzecznym żądaniem, by Bibliotekarz złożył przepisany alfa-betyczny wykaz dzieł w Bibliotece, a to dla kontroli, czy Biblioteka nie nabywa czasem dzieł już posiadanych. Wykazał Muczkowski niedorzeczność żądania, lecz Senat Rządzący poparł Biuro rachuby, tylko nakaz spisania dzieł odłożył ad feliciora tempora. Apelacji od takich niedorzeczności ówczes nie było. Bibliotekarz w odpowiedzi swej uznaje potrzebę innego sposobu katalogowania. Narzeka, iż cała Biblioteka mieści się dziś w sześciu izbach i na sali Jagiellońskiej, że z powodu szczupłości miejsca książki pokładzione są na półkach w cegielkę, przez co ulegają butwieniu i zrobaczeniu, że nie rozdzielone na materje najrozmaitszej treści leżą obok siebie .-

Dary: Dla Towarzystwa Naukowego złożono dzieł 26, Muczkowski przywiózł od nakładców w Poznaniu dzieł 44, tomów 80. / Popliński, Żupański, Bobrowicz, Jabczyński /. Konst. Macewicz czasopismów francuskich 5, Friedlein księgarz dzieł 22, rycin 52. Józef Maceński 5 pieczęci krakowskich.

Zaprenumerowano pisma:- dla teologii 7, dla prawa 6, dla medycyny 10, dla filozofji 6, a wspólnych 11 / z tych polskich 5 /.

Rok 1842

Dary : Od Stef. Starowiejskiego monet 25, od Ant. Librowskiego dzieł 3, od Frankowskiego dzieł 5, Towarzystwu naukowemu dzieł 13, i numizmata. Biuro rachuby zatwierdziło 7 rachunków od 15 grudnia 1840 do 19 stycznia 1842 w kwocie złp. 4752.

Złożył dnia 17. października raport o czynnościach od połowy 1840 r. Z powodu, iż fundusze biblioteczne obrócono od lat dwóch na budowę, na byto przez lat dwa zaledwie 228 dzieł, tomów 389. Dyssertacyj darem otrzymano 1814, rycin 76, numizmatów 42, pieczęci 8.- Katalogowanie postępowało. Ćwiartkowego katalogu spisano kartek 2203, Wyłączono do dubletów dzieł 3901. Pism ułotnych i panegiryków tamże odłączono 2095. Katalogi przybytków spisano na dwie ręce. Jeden dla Komisarza Rządowego.

Rok 1843

Dary:- Dla Towarzystwa Naukowego dzieł 15, ryciny i monety. Od kanonika Scipiona dzieł 19, od Aleks. Okólskiego prof. z Belgradu dzieł 2 / własna gramatyka francuska / , od Kam. Bystrzonowskiej dzieł 6 i gazety, od Jana G. Styczyńskiego dzieł 4, / rękopis opisu Biblioteki w Surorsach / od Ant. Kościelskiego i Mich. Mohra nieco monet.

Otrzymano od Senatu rządzącego absolutorjum z wydatków 4320 złp. po dzień 28. stycznia, za cały rok, przyczem znowu ponowiono niedorzeczne żądanie, aby dla Senatu akademickiego spisać na drugą rękę katalog dzieł w Bibliotece będących, pomimo iż już dawniej wykazał Bibliotekarz, iż katalogowanie nowe na dwie ręce wymagałoby nieprzerwanej pracy lat siedmiu, z zarzuceniem innych zajęć bibliotecznych. Czego też to nie żądano od Biblioteki, mającej właściwie tylko jedną siłę pracującą, a drugą tylko z łaski zbywającą obowiązki .

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

Dnia 25.sierpnia złożył Muczkowski raport o czynnościach od 1.sierpnia r.z. Zakupiono dzieł 106,dysertacyj otrzymano 327,egzemplarzy obowiązkowych było 42,darów 107,pism zeszytowych przybyło 32. Razem sztuk 608. Rycin przybyło 22,monet 56.-

Kontynuowano wyłączenie dzieł do dubletów. Było ich 4230. Katalogu éwiartkowego spisano 4681 numerów. Wygotowano drugi tom katalogu duplikatów.

Rok 1844

Dary tego roku posypały się nieco gęściej.J.Muczkowski dał dzieł 8, Edw.Muralth z Petersburga dzieł 3,Nep.Kamiński księgarz dzieł 10,Kaź.Wróblewski uczeń,numizmatów 6, J.H. Rzeziński dzieł 10.Missionarz Lud.Hoff dzieł 13.,dla Towarzystwa naukowego dzieł 3, Franc.Giesielski medali 6,Kalinka Walery 1 dzieło,Orgelbrand Maurycy 4 tomy,Smokowski 13 drzeworytów. Najważniejszy zapis biblijoteki po Stan.Pieniążku , obejmującej dzieł 796,tomów 1380. Książki te z Ługowa Kraiński zięć prof. Jankowskiego sprowadził do Radomia,a następnie murami,które wysłane zostały z meblami dla córki do Radomia,zostały bezpłatnie do Krakowa odstawione. Testament z r 1839 , w 79^{ty}m rokużycia spisany,opowiada jak Pieniążek doszedł oszczędnością do zamożności.Czyni piękne zapisy dla włościan, a powiadając,że nie widząc,by wnuki okazywali ochotę do wyższych nauk,zapisuje biblijotekę A-kademii,w której pobierał nauki,nadto zbiór rysunków przez Kametzera budowniczego Stanisława Augusta robionych .

Raport roczny dnia 24.września złożony za rok szkolny wykazuje zakupno dzieł i pism czasowych 151 tomów.Dzieła były tylko kontynuacjami dawniej zaprenumerowanych.

Darem przybyło dzieł 2103,rękopis 1,Numizmatów 31,kameów z lawy Wezuwiusza 11.-

At the same time, the
the same time, the
the same time, the
the same time, the

the same time, the
the same time, the
the same time, the
the same time, the

the same time, the
the same time, the
the same time, the
the same time, the

the same time, the
the same time, the
the same time, the
the same time, the

the same time, the
the same time, the
the same time, the
the same time, the

the same time, the
the same time, the
the same time, the
the same time, the

the same time, the
the same time, the
the same time, the
the same time, the

Rok 1845

Dary złożyli : Ciesielski Fr., Gazetę krakowską od r. 1812- 1838 i monet 7, Julja Bienkowska, sukcesorka po X. Dubieckim dzieł 40, Wacł. Hanka dzieł 3, Trojański Fel. dzieł 7, Kulig, prof. ze Lwowa swe 3 prace, Fryd. Skobel dzieł 6, dla Towarzystwa naukowego dzieł 17.

Bióro rachuby zatwierdziło wydatki od 6. lutego 1843 do 1844 w kwocie 4182 złp. przyczem Senat ponowił żądanie o spis wszystkich książek Biblioteki w dwóch egzemplarzach, - szczęściem, że miało to nastąpić po ukończeniu przebudowy gmachu .-

Na rok ten zaprenumerowano czasopisma : teologicznych 5, prawniczych 3, lekarskich 10, filozoficznych 10, wspólnych 7. Z polskich prenumerowano jedno tylko tj. Tygodnik literacki Poznański. Raport roczny złożył Bibliotekarz 30. września.

Bibliotekarz zajmował się katalogowaniem przybytków , a Adjunkt zlanie w jeden katalog ćwiartkowy wszystkich katalogów pojedynczych, dotąd ułożonych według języków. Ostatnia robota nie wymagała wiele zajęcia. Ukończył ją Adjunkt do końca maja. Zestawienie alfabetyczne dopiero wykryło wielką ilość duplikatów narosłych. Sporządzono tom III duplikatów w ilości 4220 sztuk , spisany w dwu egzemplarzach, nadto katalog 816 przybytków.

Zakupiono dzieł 66, tomów 131, zeszytów 211 i 1 mapę. W raporcie między darami wymieniono portret prof. Kaz. Jarmundowicza, darowany przez Girtlera i popiersie Staszica przez Kosowskiego dokonane. Józef Czech dał 17 blach wizerunków do dzieła Lechias użytych . Razem było darów dzieł 177, tomów 309. Z drukami miejscowych dzieł 30, z uniwersytetów zagranicznych dySSERTACyj 543, numizmatów 21, nadto od Wal. Kalinki 12 sztuk bankocetti aust. Rękopis 1, obejmujący inwentarz naczyń złotych i srebrnych w kościele katedralnym w r 1794 będących.

KRONIKA BIBLIOTEKI

JAGIELLOŃSKIEJ

od roku przyłączenia Krakowa do Cesarstwa Austriackiego.

Rok 1846

Bibliotekarz Józef Muczkowski, Adjunkt Dr. Jan K. Rze-
siński.- Nabywanie dzieł dokonywa się wydziałami za pośred-
nictwem profesorów uniwersytetu. Na każde zakupno, z wyka-
zem dzieł proponowane, udziela zezwolenia komisarz rządowy
Józef Brodowicz. Pieniądze asygnują się w miarę potrzeby, na
wniesione podanie przez Bibliotekarza. Bióro rachuby stwier-
dza wydatki na potrzeby biblioteczne poniesione jeszcze w r
1844 w kwocie 2200 złp. / 550 złr. / , a w r 1845 w kwocie
złp. 1429 / 375 złr. / z czego jeszcze odeszło 91 złp. / 23 złr. /
na wydrukowanie Indexu uniwersyteckiego. - Bibliotekarz był
zarazem nadzorującym drukarnią. Jako takiemu polecił komisarz
30. kwietnia obliczenie kosztu druku dzieła : " Liber promo-
tionum ab a. 1406 " , na co przeznaczył legat Paw. Tyszkowskie-
go w kwocie złp. 1280. Druk dzieła w 300 egzemplarzach obli-
czono na 1280 więcej 1372 złp. z innego źródła mających być
powziętymi.

Raport z dnia 6. sierpnia 1846 wykazuje, iż sprawdzono
dzieła z katalogami. Sprawdzono dzieł 24,715, z których sztuk
702 jako częścią defektowe, lub podwójne odłożono do duplikatów.

Z drukarni i darów wpłynęło dzieł 879, tomów 903. Zakupio-
no w latach 1845 i 1846 do sierpnia dzieł 68, tomów 178. Razem
przybytek 946 dzieł, 1081 tomów. Rękopisów 4, monet darem od
Al. Branickiego sztuk 33 i innych 4.

Na żądanie Naczelnika rządu Hr. Deyma obliczono dnia 30.

grudnia stan biblioteki zaczawszy od r 1840 :

	numizmatów	rękopisów	dzieł z duplika	rycin	map
1840	4244	5369	69,038	1851	893
1840-42	112	-	1814 dzieł 2203 tomów	76	-
1842 -3	55	3	462	23	-
1843- 4	31	1	1461	18	-
1844- 5	25	1	816	1	-
1845- 6	37	4	946, t.1081	-	-
Razem	4504	5378	74,537	1969	893

Żebrowski Teofil darował dzieł 40 i rękopisów 3,
Macewicz Konst. dzieł 17, Aug. Schilling z Wiednia swoich
prac 12, z drukarni 12 dzieł, Meinike Kaz. Ern. złożył odła-
mek działka znaleziony przy kopaniu fundamentów na dworzec.
Rok 1847

Kasa kameralna otrzymała polecenie, aby na rok szkolny
1847/8 wypłacono zł pol. 9600 na cele biblioteczne i by za po-
rozumieniem się z komisarzem Brodowiczem wydatki były czy-
nione. Zatwierdzono wydatki biblioteczne od czerwca 1845 r.
do lipca 1846 r. w kwocie zł pol. 7530.

Dnia 31. maja polecono Bibliotekarzowi przenoszenie
Biblioteki do sal odnowionych, z powodu zamierzonej restau-
racji dalszych części gmachu.

Żądania co do zakupu czasopismów, wydział prawniczy
utworzony z nowo powołanych profesorów, wniósł żądanie w je-
zyku niemieckim, inne wydziały wystosowały żądania po polsku;
prof. wydziału prawnego Skotwiński po polsku.

Raport z 20. sierpnia wykazuje, iż sprawdzono dzieła
z kartkami; razem przez lat dwa sprawdzono dzieł 53,653.
Oddzielono do dubletów 1341 przez lat dwa. Przybyło dzieł 398,

STATE OF NEW YORK

Year	1890	1891	1892	1893	1894	1895
1	100	100	100	100	100	100
2	100	100	100	100	100	100
3	100	100	100	100	100	100
4	100	100	100	100	100	100
5	100	100	100	100	100	100
6	100	100	100	100	100	100
7	100	100	100	100	100	100
8	100	100	100	100	100	100
9	100	100	100	100	100	100
10	100	100	100	100	100	100

The following table shows the population of the State of New York, by counties, for the years 1890, 1891, 1892, 1893, 1894, and 1895. The population of the State in 1890 was 4,587,000. In 1891 it was 4,600,000. In 1892 it was 4,610,000. In 1893 it was 4,620,000. In 1894 it was 4,630,000. In 1895 it was 4,640,000.

The following table shows the population of the State of New York, by counties, for the years 1890, 1891, 1892, 1893, 1894, and 1895. The population of the State in 1890 was 4,587,000. In 1891 it was 4,600,000. In 1892 it was 4,610,000. In 1893 it was 4,620,000. In 1894 it was 4,630,000. In 1895 it was 4,640,000.

The following table shows the population of the State of New York, by counties, for the years 1890, 1891, 1892, 1893, 1894, and 1895. The population of the State in 1890 was 4,587,000. In 1891 it was 4,600,000. In 1892 it was 4,610,000. In 1893 it was 4,620,000. In 1894 it was 4,630,000. In 1895 it was 4,640,000.

The following table shows the population of the State of New York, by counties, for the years 1890, 1891, 1892, 1893, 1894, and 1895. The population of the State in 1890 was 4,587,000. In 1891 it was 4,600,000. In 1892 it was 4,610,000. In 1893 it was 4,620,000. In 1894 it was 4,630,000. In 1895 it was 4,640,000.

tomów 416, darem; zaś kupnem dzieł 142, tomów 373, razem dzieł 540, tomów 789, rycin 2, monet 15, obrazów olejnych 2, gipsowych medali 629.

Prof. botaniki z Wiednia Endlicher St. Wł. podarował 12 swoich dzieł. Złożyli mniejsze dary : Ad. Gorczyński, Teof. Żebra-wski, Józ. Więckowski, R. Czerwiakowski, Notariusz Kaw. Placer podarował olejne portrety Jacka Przybylskiego i Ant. Himonowskiego.

Rok 1848

Henryk Kossowski podarował wykute przez siebie popiersie Niemcewicza. Prof. Adam Krzyżanowski zapisał bibliotekę prawniczą.

Rok 1849

Dnia 27. kwietnia zażądał Bibliotekarz, aby budowniczy akademicki oddał mu sale odnowione wraz z szafami, celem rozpoczęcia przenoszenia książek ze sal mających ulec odbudowaniu.

Rok 1850

Obliczył Bibliotekarz dochody biblioteczne od r 1818.- Mianowicie 1818 do 1838 włącznie zkp. 215,700, lecz istotnie wydano zkp. 194,993.

Od r 1839 do 1849/50 przeznaczano co roku 9600 zkp. czyli razem wypadał dochód 321,300 zkp./ czyli 80,325 złr./ za lat 32. Z przeznaczonych atoli sum wydano na Bibliotekę r 1839 zkp. 4087, r 1840 zkp. 3600, r 1841 zkp. 4572, r 1842 zkp. 4320, r 1843 zkp. 4182, r 1844 zkp. 4024, r 1845/6 zkp. 7530, r 1846 zkp. 6505, r 1847/8 zkp. 9600 i 1000, r 1848/9 zkp. 9600, r 1849/50 zkp. 9600. Razem wydano 263,616 zkp. czyli 65,904 złr. za lat 12. Biblioteka zatem poniosła straty 57684 zkp. przez uszczuplenie jej należności.

Zachodziło pewne nieporozumienie z budowniczym. Inspektor donosił dnia 2. marca, iż nie może rozpocząć budowy

From the above it is seen that the
total number of cases is 1000
and the number of deaths is 100
which gives a mortality rate of 10%.

The following table shows the
distribution of cases by age group.

It will be seen from the above
that the majority of cases are
under the age of 10.

The following table shows the
distribution of cases by sex.

It will be seen from the above
that the majority of cases are
males.

The following table shows the
distribution of cases by season.

It will be seen from the above
that the majority of cases are
in the summer months.

drugiej połowy gmachu, z powodu, że książki nie będą mogły być usunięte przez upływem lata. Bibliotekarz wyjaśnia, że przeniesienie 65,278 dzieł, jako i świeżo wcielonej biblioteki Józefy z Zawadzkiej Gostkowskiej, istotnie wymaga pracy kilkomiesięcznej, a to ze względu, że dawny układ i numeracja szaf stojących w 8 salach, zupełnie nie odpowiada wielkości nowych szaf. Z tego powodu dawne katalogowanie straciło wartość swoją. Tak więc znaki każdej książki odmieniane być musiały. Tym sposobem przeniesienie jednej książki za bierało kilka minut czasu. Ambaras ten bibliotekarza najlepiej dowiódł, jak staroświeckiem, a niepraktycznem jest zalecone numerowanie szaf i półek.

Józ. Gostkowska podarowała dzieł 1366, tomów 2899, rycin 20, które sama dokładnie skatalogowała, nadto jej sukcesor Kaz. Bzowski podarował 94 tomów, rycin 8 i płaskorzeźb Jaskiewicza z wosku.

Na utrudnienia w wypożyczeniu dzieł skarżono się, albowiem według przepisu ustawy, zmuszony był Bibliotekarz co miesiąc wzywać okólnikiem profesorów o zwrot dzieł wypożyczonych.

Ministerstwo naganiło zwłokę w rozpoczęciu budowy gmachu. Nakazano spieszne usunięcie się osób mieszkających w lokalach restaurować się mających, ułatwienie przeniesienia książek z miejsc zawaleniem się grożących i ułożenie się z Nurkowskim o kupno ogrodu dolegającego do Collegium fizycznego.

Otrzymała Biblioteka dzieł 68, tomów 77, po Drze. Ant. Nieldzielskim. Dr. J. Rzeziński, nie pełniący faktycznie od roku obowiązków, powołany na profesora Uniwersytetu ustąpił 14. listopada z posady Adjunkta. Zastępował go już Adam Piwowski, któremu dwie trzecie swej pensji wypłacał blisko przez rok cały. Dlatego wniósł Bibliotekarz, by i nadal utrzymać Piwowarskiego. Także dnia 3. grudnia wniósł do Wydziału filozoficznego podanie o utworzenie posady kustosa i pomnożenie grona zaprowadzeniem skryptora i amanuenta. Wykazał, iż gdy podczas ferji

Biblioteka do nowych sal została przeniesioną, zachodzi teraz potrzeba układu jej według osnowy dzieł, oraz ich formatu. Potrzeba spisywać katalogi repozytorjalne, a w części i alfabetyczne, lub te przerabiać przez odmianę oznaczeń, bo dawnego porządku dawnych szaf nie dało się utrzymać. Pomieszany układ dawniejszy okazał się najniewygodniejszym. Biblioteka przed rozpoczęciem odnawiania tej części gmachu mieściła się w 3 salach i w 13 izbach i izdebkach. Książki stały w szefach, szafeczkach i framugach, a to formatami nie osnową łączone. Stąd niepomierne chaos. Przeniesiono je do czterech sal nowych, z których dwie z galerjami. Przez to zmiana rodzaju szaf wiodła do zmiany oznaczeń książek, celem zaprowadzenia nowej spójni dzieł z półkami i szafami nowymi. To przestawianie dopiero utwierdziło Bibliotekarza po 19 letnim doświadczeniu, iż dotychczasowe bezmyślne ustawianie książek było wielce niedogodne, bo bibliotekarza przykuwało do katalogów i wyszukiwanie dzieł utrudniało. Obmyślił więc nowy układ według przedmiotów, alfabetu nazw lub tytułów oraz formatu. Że jednak w salach w czasie zimy pracować nie można, przeto praca podobna długo potrwać musi. To uczynił z nowszą częścią biblioteki. Dawniejszą część, znacznie liczniejszą, nie mając na nie miejsca, pozostawił w szefach w sali Jagiellońskiej / gdzie były malowidła ściennie Stochowicza /.

Teologii wcale nie ruszył, zostawiając porządkowanie jej aż do czasu odbudowania wypróżnionej części Kollegjum.

Proponował na kustosza Dra. Ad. Mułkowskiego, na skryptora Ad. Piwowskiego, a na amanuensa Józ. Łozińskiego. Pierwszy był profesorem gimnazjalnym, drugi oddawna zastępował Rzezińskiego, pracował usilnie i szerze, i jemu zawdzięczał Bibliotekarz, iż Biblioteka już przed 24. października ustawioną została w nowych szefach, a pracował pospólnie po 6 i więcej godzin. Józ. Łoziński ze Lwowa pracował jako ochotnik w Bibliotece od siedmiu miesięcy, okazał zdolności w przepisywaniu rękopisów i

dyplomatów.

Ponieważ przeniesienie spieszne dzieł z tylnej części Kollegium nakazała Rada Administracyjna odezwą z dnia 13. wrzesnia, a naczelnik komisji gubernjalnej naglił, a nawet trzy razy zwiedzał gmach, przeto Bibliotekarz wziął do pomocy pięciu uczniów uniwersytetu i czterech posługaczy innych zakładów, których z funduszków bibliotecznych zapłacił. Ci byli pomocni przez półtrzecia miesiąca.

Rok 1851

Dnia 2. kwietnia rozpisano konkurs na posadę Adjunkta Biblioteki. Ubiegali się: Surdynowski Lud., Janota Eug., Ad. Mułkowski, Winc. Smagłowski, Stan. Skotwiński, Eulog. Zakrzewski, Józ. Lepkowski, Żegota Pauli i Henryk Chrolich. Proponowanym był Ad. Mułkowski, mający tę zasługę, że pracował bezpłatnie w tej Bibliotece przez lat dwa / 1837-1838 /.

Bibliotekarz przedstawił do Senatu szkodliwość zwyczaju, iż dzieła zakupuje nie Bibliotekarz, lecz suma na zakupno rozdziela się między wydziały, a to znów między katedry. Nabywają zatem dzieła często za drogo i niewłaściwie, bo profesorowie nieraz byleby fundusz wyczerpać, proponują kupno byle czego, dzieł bez wyboru.

Noszono się z myślą zesunięcia z gmachu kapliczki, lecz J. Muczkowski wyjaśnił, iż z Bieżanowskiego wiadomo, że Św. Jan Kanty w tej kaplicy się modlił i przy niej witali akademicy Sobieskiego dnia 16. sierpnia 1683 r. gdy szedł pod Wiedeń.

Przedstawił Bibliotekarz prośbę o nadzwyczajną dotację 300 złr. na oprawę książek, lecz otrzymał odmowę, z racji, że Bibliotekarz nie powinien był dopuszczać zwiększenia nieoprawionych książek, lecz oprawę opędzić z rocznego uposażenia. Zażądano zarazem raportu rocznego o stanie robót bibliotecznych .-

Obszerne wyłożenie potrzeb bibliotecznych, złożone Ministerstwu dnia 25. października, dotknęło i przeszłości. Pierwotnie w myśl organizacji z r 1817 obok Bibliotekarza Bandtkiego, pełnili obowiązki adjunktów od 12. września Mich. Stróżecki i J. Muczkowski / ten do r 1819 /. Czytelnia była otwartą tylko 6 godzin w tygodniu. Reorganizacja z r 1833 natrzymała tylko jednego adjunkta z płacą 500 złr. Przy posadzie tej utrzymał się Dr. prawa H. Rzesiński, - że zaś Bandtkie ciężko chorował, uznano za stosowne przydanie mu do pomocy kustosza z płacą 500 złr. i na tę posadę powołano w kwietniu 1834 r. J. Muczkowskiego. Był on aż do objęcia bibliotekarstwa zajęty czynnościami w czytelni. W r 1836 ułożono instrukcję biblioteczną, mocą której adjunkt, obok pomocy bibliotekarzowi, winien był pełnić służbę w czytelni, a co do godzin służby miał o to porozumieć się z bibliotekarzem; - ale że ten aż do r 1848 był zarazem adwokatem, nie mógł więc spełniać obowiązków służby, tem mniej w godzinach porannych. Zjawiał się zatem w godzinach popołudniowych w zimie po godzin dwie, w lecie po godzin trzy. Bibliotekarz zatem pracujący od rano 6 godzin, nie miał żadnej pomocy w swej pracy. Zabierało mu czasu także oprowadzanie gości, których od początku r 1837 do końca lipca 1851. r. naliczył 1579 osób / za lat 14 /, według spisu w albumie.

Do końca r 1839 miał bezpłatną pomoc przez lat dwa ze strony A. Mułkowskiego. Gdy Mułkowski się usunął, zawiadził dnia 28. lutego 1839 r. adjunkta do uzupełnienia godzin obowiązkowych, lecz nie pomogło, a przypomnienie w październiku 1845 r. wniesione do komisarza rządowego, nawet zostało bez odpowiedzi. Cała więc Biblioteka spoczywała na barkach jednego człowieka. Rzesiński pozostając w dobrych stosunkach z Brodowiczem, pobierał płacę, lecz nie żądano za to od niego pracy. Muczkowski objawszy bibliotekarstwo zajął się zaraz spisaniem inwentarza całej Biblioteki i sprawdzenia jej stanu. Sprawdzenie rozpoczął

dnia 1. grudnia 1838 r. Tymczasem w r 1839 postanowiono przebudowę całego gmachu, z czego wynikała konieczność przenoszenia ze sal do innych, częściowo biblioteki. Spisany inwentarz podpisano 4. lipca 1840 r.

Pierwszy raz dowiedziano się, co Biblioteka posiada, a mianowicie : manuskryptów 5369, druków 64,058, duplikatów 498, map 893, rycin 1851, monet 4249.

Odsąd wzrastała, tak, że z końcem linca 1851 r. było : rękopisów 5376, dzieł 72,814, dubletów 15,921, map 1041, rycin 1953, monet 5081.

Głównie wzrosła darami, które wniesli : Józefa Gostkowska, Ferd. Kojsiewicz / dzieł 963/, Pieniążek, Krzyżanowski, Fel. Trojański i Niedzielski. Ten wzrost biblioteki, a zarazem brak pomocy, zmusił bibliotekarza, iż zatrudnił młodzież przepisywaniem katalogu kartkowego na drugą rękę, a to za wynagrodzeniem.

Wykazywał słusznie Muczkowski wadliwość dotychczasowego układu dzieł, w którym baczono tylko na format, bez rozpatrywania materji. Przeto najrozmaitsze spoczywały obok siebie, a ktokolwiek zażądał dzieł w pewnej materji, nie można było wskazać ich żądającemu. Więc przy przenoszeniu dzieł do nowych sal korzystał z tego, iż dawne numerowania traciły swe znaczenie, rozrzucił dzieła według materji i te ściślej szykował. To było czynnością przez miesiące wakacji. Tak więc powstał zbiór nowy i zbiór stary. Ostatni, dawnego układu, najwięcej teologii powstał w sali Jagiellońskiej. Zgoła była to kontynuacja robót już r 1850 dokonywanych.

Muczkowski w przedstawieniu swem z 8. sierpnia pamiętał i o młodzieży. Prosił o uchylenie przepisu, iż tylko za kaucją można brać dzieła. Zwrócił uwagę, iż młodzież najpilniejsza jest zazwyczaj tak ubogą, iż nie ma funduszu na kaucję. Zajmując się daniem lekcji nie ma czasu chodzić do Lektorjum. Od czasu

zaprowadzenia przepisu o kaucjach, tylko jeden uczeń w ten sposób pożyczał dzieła, a do lektorjum ledwie 20 dziennie uczęszczało i to majątniejsi. Dawniej, tak jak w całych Niemczech, brali uczniowie dzieła za rękojmią profesorów, co miało tę korzyść, że zbliżało ucznia do profesora i budziło ambicję, aby godnym był zaufania. - Powołał się i na to, że młódź podczas katastrofy 18⁸⁰ lipca broniła od pożaru tłący się gmach i jej trudom zawdzięczyć trzeba ocalenie Biblioteki. Tem poświęceniem zasłużyła młódź na uwolnienie jej od składania kaucji. Argument ten trochę sztuczny, bo w istocie rzeczy biblioteka nie tliła się i tylko młódź dachów pił nowała, najlepiej poskutkowało. Zwolniono młódź od kaucji.

Rok 1852

Pierwszy pojawia się raport roczny Biblioteki dnia 13. lutego, ułożony stosownie do obowiązujących przepisów. Według niego grono biblioteczne składają: Bibliotekarz i prowizoryczny od początku stycznia 1850 r. pomocnik Adam Piwowski.

Czytelnię otwarto od godziny 9 do 1. Profesorowie pobierali książki za rewersami, a z młodzieży tylko trzech otrzymało książki do domu, a i ci poskładali kaucje. W czytelni bywało dziennie uczniów uniwersytetu 6 - 8, z gimnazjum wyższego około 12, a z publiczności 3 - 4 osób.

W roku 1850/51 przybyło zakupem dzieł 235, tomów 438, zaś darem dzieł 610, razem przyrost 845 dzieł, 1160 tomów, rycin 29.-

Zniszczenie sal drugiego piętra po nad mieszkaniem Bibliotekarza było tak znaczne, że tający śnieg na dachu zemoczył duplikaty w izbie zachowane. Nie było na to rady, bo nie było miejsca. W tym roku miano przystąpić do przebudowy tej części.

Ostatniego października obejmowała Biblioteka rękopisów 5376, dzieł 72,900, duplikatów 15,921, atlasów 1041, rycin

1953, monet 5087.

Reskryptem z dnia 15. sierpnia dozwolono zostało, aby młodzież pożyczą z Biblioteki książki za poręczeniem profesorów, - z tej okazji wystawia Bibliotekarz dnia 24. sierpnia poświadczenie, iż od lat dwóch młodzież jest bezporównania pilniejszą niż lat dawniejszych i że mianowicie z wydziału filozoficznego i prawnego czytuje dzieła specjalne i naukowe, a nadto do czytelni uczęszcza liczniej.

Rada administracyjna zawiadomiła Bibliotekarza, iż wykreśliła z jego rachunku zkr. 627, które wyłożył na przepisywanie katalogu książek bibliotecznych, a to z powodu, że nie było dołączonych dowodów, za jakie nie uznano kwitów uczniów, wystawionych na te wydatki poczynione od roku 1846-49. Próżno udowadniał, iż do tej pracy użył 26 uczniów, którzy pracowali przez 6221 godzin, iż to uczynił z zezwoleniem komisarza rządowego, nie otrzymanem jednak na piśmie.

Rok 1853

Z powodu dalszej odnowy gmachu wypowiedziano Bibliotekarzowi mieszkanie od 1. października, wyznaczając mu rocznie na mieszkanie zkr. 250. Kurator Uniwersytetu polecił Bibliotekarzowi, aby dawał baczenie na dzieła policyjnie zakazane i aby tych nikomu nie udzielał. Wykazy książek zakazanych odtąd często były nadsyłane.

Biblioteka otrzymała w darze od Dra. med. Boruckiego 15. obrazków w ramach malowidła Wojnarowskiego, a przedstawiających sławnych ludzi w Polsce. Do końca października w ciągu roku szkolnego przybyło rękopisów 26, druków 1368, / kupnem 214/, dubletów 21, map 1, rycin 6, monet 37. Stan Biblioteki całej : rękopisów 5402, dzieł 75,425; dubletów 15999, map 1044, rycin 1960, monet 5644.

Rok 1854

Bibliotekarz złożył raport do Ministerstwa o czynnościach od października 1851 r do 30. stycznia 1854 r. Z tego wykazuje się, że od zaprowadzenia dziennika czytających w dniu 17. maja 1852 do końca stycznia 1854 było 1680 czytelników, mimo, że przez październik do 14. listopada, z powodu przenosin bibliotekarza, było lectorium zamknięte.

Od 1. października 1851 do 30. stycznia 1854 r. wypożyczono za rewersami dzieł 3460. Bibliotekę zwiedziło osób 775 w ciągu dwóch lat i 4 miesięcy. Adjunkt z praktykantem spisali 5157 kartek tytułowych, Bibliotekarz zaś 258 monet.

Utworzył Bibliotekarz osobną księgę darów, celem przechowania w pamięci ofiarodawców. W tę wciągnął dary od czasu gdy został bibliotekarzem, to jest od 14. kwietnia 1834. r.

Adjunkt przygotował spis 4485 dubletów celem oddania go do druku i o pozwolenie rozpoczęcia druku katalogów upraszał. Bibliotekarz układał książki według przedmiotów, wydzielając inkunabuły i aldyny jako całości osobne. Do przejrzenia pozostało jeszcze 30 szaf. Broszury, które dotąd zmieszane były z dziełami, odosobnił, na okładce napisy im dodał i 8600 sztuk służbie miejscowej oprawić kazał. Tak uporządkował 9131 broszur zaopatrzywszy je w nadpisy.

Panegiryki znakomitych osób Polaków w ilości 3170 sztuk według nazwisk osób, do których się odnosiły, ułożył. Następnie dySSERTacje lekarskie w ilości 8238 ochotniczo według działów nauk lekarskich poukładał Dr. Michał Zieleniewski. Dzieła zaopatrzyć kazał w nagrzbiecia i tym napisy podawał ochotnik Świerczewski, kandydat nauk przyrodniczych. Tych napisów było 3267. Z okazji przyjazdu Najjaśniejszego Pana artysta Aleks. Płoneczyński kartę pergaminową podpisową bezinteresownie pięknym widokiem ozdobił.

Do końca października 1854 r. przez rok zakupiono dzieł 215, czasopismów 39, darowanych 758. Rękopisów przybyło 22, rycin 38, monet 69. Razem stan biblioteki : 5424 rękopisów, 76,437 dzieł, 16003 dublety, 1045 map, 1998 rycin, 5705 monet, i medali. Domejko Ign. podarował 12 dzieł swoich.

Bielowski August zapytuje imieniem Rady Bedensa w Siedmiogrodzie o dwóch uczonych 16 wieku tj. Chr. Schesensa i Jan Hontera, czy w Bibliotece jest jakiś ślad o nich. Jestto wyjątkowa korespondencja literacka z Biblioteką, raz co kilka lat zdarzająca się, bo do ówczes ani kraj ani zagranica nie troszczyła się o tutejsze zbiory, pozostawiając je na uboczu. Zgoła, praca biblioteczna była tylko służbą na wewnątrz i tylko na użytek samego grona uniwersyteckiego, tak dalece, że nawet ani z gimnazjum ani z prowincją nie było związku.

Rok 1855

Były profesor Dr. Medycyny Józef Jakubowski zapisał Bibliotece dzieł 475 w 750 tomach, nadto 219 broszur.

Wydział lekarski proponował, aby w Bibliotece urządzone od 5 do 6 czytelnię czasopismów, lecz wyjaśnił Bibliotekarz że Biblioteka otwartą jest w zimie od 8 do 1, a w lecie od 9 do 12 i od 3 do 5, więc ówczes można wygodnie czasopisma przejrzeć. Najświeższe pisma przez 10 dni w czytelni pozostawiane być mogą.

Na skutek przedstawienia wydziału prawnego, Bibliotekarz rozwinął potrzebę nadzwyczajnej zapomogi na uzupełnienie zbiorów tego działu. Uposażenie roczne, nadzwyczaj szczupłe, wynosiło 2285 złr., lecz z powodu budowy gmachu, fakultety zrzekły się połowy tego uposażenia na rzecz przebudowy. Tak więc przez lat 11, to jest od r 1836 do 1847, obrócono z zasiłku na kupno książek około 12,000 złr. na restaurowanie

To honor the memory of the late
John A. Smith, who died on the 10th of
January, 1880, at the age of 70 years,
and who was a member of the
First Baptist Church of this city.

The following is a list of the
names of the members of the
First Baptist Church of this city,
who have died since the 1st of
January, 1880, and who were
members of the church at the time
of their death. The names are
given in alphabetical order.

1880

1880. January 10. John A. Smith,
aged 70 years, died at his home,
No. 100 North Main Street, this city.
He was a member of the First Baptist
Church of this city, and was
a very active and useful member.

1880. February 15. Mary A. Smith,
aged 65 years, died at her home,
No. 100 North Main Street, this city.
She was a member of the First Baptist
Church of this city, and was
a very active and useful member.

gmachu. Stało się przez to, iż roczne zakupne nie starczyły na najniezbędniejsze potrzeby, gdy dopiero po upadku rzeczypospolitej stan normalny dochodów przywrócono.

Sławny Walter w swoim dziele o historii prawa niemieckiego wykazuje 216 źródłowych, każdej bibliotece niezbędnych dzieł. Z tych Biblioteka posiadała zaledwie 69 i to nie kompletnych. Takie same braki i w innych działach prawa zachodziły. — Na czem polegają łatwo będzie sprawdzić, bo katalog oddziału prawa jest już na ukończeniu. Z uposażenia rocznego wypadało na wydział prawa zkr. 480, suma arcy nie wystarczająca. Dlatego Bibliotekarz podzielał wniosek wydziału o zapomogę nadzwyczajną w kwocie 600 zkr.

Sprawieniem dzieł potrzebnych zająć się mieli sami profesorowie, tak jak to już niedawno uczynili profesorowie historii i filologii klasycznej.

Jakoż c.k. Ministerstwo na wniesioną prośbę prof. Ant. Walewskiego udzieliło zasiłku 300 zkr. polecając dnia 2. września aby tenże profesor sam wybrał i zakupił jemu potrzebne dzieła historyczne.

Stan Biblioteki do końca Października 1855 r.: przybyło zakupnem 1 rękopis, 163 dzieł, czasopismów 52, przez prof. Julga dla Seminarjum filologicznego dzieł nabytych 15, darem 969 i dubletów 215.

Razem majątek biblioteczny wyniósł. Rękopisów 5427, dzieł 77,636, dubletów 16,218, map 1047, rycin 2003, monet i medali 5735. Stan służbowy wykazuje tegoroczne grono biblioteczne : J. Muczkowski, Bibliotekarz, urodzony 17. marca 1795 w Maszkach w Królestwie Polskiem, lat służby 27 z płacą zkr. 1666, kr. 40. Adolf Mużkowski z Białaczowa w Królestwie polskiem, urodzony 22^{go} listopada 1812 r. Adjunkt z płacą 750 zkr. lat służby 14. Adam Piwowarski z Krakowa, urodzony 24. grudnia 1809, praktykant z płacą 300 zkr.

Służba : Wawrzyniec Russek, ur. 1801 lat służby 27, z płacą
197 złr. 37 kr

Kasper Kowalski, ur. 1801, lat służby 18, z płacą
183 złr. 20 kr.

Rok 1856

Bibliotekarz : Prof. Dr. Józef Muczkowski, Adjunkt Adolf
Muczkowski, praktykant Adam Piwowski. Dwaj słudzy.

Ukończono budowę części południowej Kollegium Jagiel-
lońskiego , jako lokalu bibliotecznego, pod kierunkiem archi-
tekta Karola Kremiera.

Szafy na książki były zaprojektowane.

Biblioteka miała w r 1853 dzieł 75,425, dubletów
15,199 , W r 1854 przyrosło dzieł 1012, dubletów 4, w r 1855
dzieł 1199, dubletów 215, zatem z końcem r 1855 było dzieł :
77,636 , a 15,418 dubletów. W r 1856 przybyło dzieł 1587 ,
ubyło dubletów 465, razem było dzieł 78,800, dubletów 15,089,
rękopisów 5428, map 1079, monet 5886.

Bibliotekarz czynił przedstawienia przeciw wadliwemu
sposobowi nabywania dzieł za pośrednictwem Wydziałów Uniwer-
syteckich, co utrudniało nabywanie tanio i kontrolę wydatków.

Dr. med. Józef Jakubowski podarował dzieł i rozpraw
694. Oddział medycyny wzbogacono darami wdów po lekarzu :
Szastrze i Kosteckim.

Zakupno dzieł ograniczono prenumeratą szczupłej liczb-
y czasopismów i kontynuacją prenumeraty już kupionych tomów
początkowych. Na nabytki nie było funduszków, bo gdy w r 1847
rozpoczęto przebudowę gmachu obracano fundusze zakupna dzieł
na fundusz budowy.

Praca katalogowania szła uciążliwie. Bibliotekarz uło-
żył 4013 broszur i na drukiem zaopatrzył. Dwaj drudzy praco-
wnicy wiedli dalej katalog od Nr. 4703 do 4796. Rozpoczęto

w r 1854 sortowanie 9131 broszur kontynuowano. Nadto Dr. M. Zieleniewski już pierwszej uporządkował według materji 8238 dySSERTacyj obcych lekarskich. Ułożono bibliotekę Gostko - wskiej i Bzowskich.

Z powodu, że od zaczęcia przebudowy gmachu przenoszono trzy razy całą bibliotekę z jednych sal do drugich, a przez to nieład musiał się wciskać, upraszał Bibliotekarz o zapomogę na lat 3 w kwocie 600 złr. rocznie, aby tym funduszem zatrudnić uczniów, którzyby katalogowali Bibliotekę.

Z pragskiego uniwersytetu otrzymano 495 dzieł i broszur na wymianę za 294 dzieł z tutejszych dubletów.

Od lutego 1854 r do końca r 1856 liczba dzieł wypożyczonych wyniosła 3414, pożyczających było 2430. W lektorjum osób 1614 przez dni 446, zatem dziennie było 3 do 4 czytelników. Od r 1854 do 1856 zwiedzało Bibliotekę gości 869.

Uposażenie Biblioteki wynosiło 2285 złr. Z tego wydano na zakupno dzieł 2008 złr. na oprawę 151 złr.

Rok 1857

Przebudowę południowej części ukończono. Szafy zbudowano, lecz ustawianie dzieł nie rozpoczęte. Przybyło dzieł 692. Zatem cały zbiór wyniósł dzieł 79,572, duplikatów 15,089.

Między darami odznaczały się od hr. Działyńskiego i od księgarzy z Warsza wy i Poznania, Merzbacha, Nowoleckiego, Sennewalda / dzieł 84 / Żupańskiego / dzieł 50/, Poplińskiego / dzieł 32/. Zbiór monet wynosił 6743 sztuk, rękopisów 5886, planów i map 1054.

Skatalogowano 1407 numerów. Bibliotekarz porządkował katalog oddziału polskiego, ochotniczo zaś Dr. med. Heschl, Dr. prawa Buhl i Dr. Teol. Staroniewicz układali katalogi ich zawodu dotyczące. Że jednak zmieniano szafy stare na nowe, zatem porządek książkowy ulegał nieustannej zmianie. Przepis bowiem domagał się

oznaczenia szaf, półek i rzędu na półce.

Wypożyczono dzieł 2340, osobom 1040. W czytelni w dniach 184, osób 603 wypożyczyło dzieł 651. Gości zwiedzających Bibliotekę zapisało się 839. Praca biblioteczna była zadaniem tylko dwóch osób, co nie wystarczało, aby na czas wydażyć ze wszystkim. Ponowił zatem Bibliotekarz prośbę zeszłoroczną, aby mu dozwolono zużytkować studentów za wynagrodzeniem, którzyby spisywali katalogi. Nie zgodziło się na to c.k. Ministerstwo. Z tego powodu prosił Bibliotekarz o pomnożenie grona służbowego, już ze względu na to, że Lwów ma czterech urzędników, gdy przez Kraków przejeżdżają i zjeżdżają podróżni i uczeni, czyniący studia w Bibliotece. Roczne uposażenie wyniosło 2285 złr., z tego wydano na książki złr. 2151, na introligatora 69 złr.

Zaszła w tym roku zmiana dla Biblioteki dotkliwa. Adam Piwowarski, praktykant od r. 1822 z płacą 300 złr. wielce sumienny pracownik, obok tego zajęcia miał w godzinach popołudniowych zarobek z lekcyj. Gdy więc z powodu przenosin zasobów bibliotecznych otrzymał polecenie, aby prócz godzin od 8 do 1 rano pracował od godziny 2 do 4 po południu, zrezygnował z posady z dniem 18. listopada 1857 z wielką dla instytucji szkodą. Biblioteka odtąd miała tylko dwóch pracowników.

Rok 1858

Ministerstwo nie zgodziło się na myśl Bibliotekarza, aby zatrudnić audytorów uniwersytetu spisywaniem katalogów, a to ze względu, że do pracy tej potrzeba pracowników doświadczonych, lecz zgodziło się na pomnożenie grona bibliotecznego. Wskutek tego zgłosili się o posadę praktykanta Dąbrowski Winc. Heyzmann Udalryk, prawnik ukończony, Franciszek Matejko ukończony prawnik, Ignacy Pauli medyk i archeolog, lat 44 liczący, urodzony w Nowym Sączu. - Zalecony Heyzmann otrzymał nominację.

Kominkowano Bibliotekarzowi odmowę c.k. Ministerstwa z dnia 18. września 1857 pomimo rekursów jego z 27. Sept. 1852.

tudzież 17.lutego 1856 co do żadanego zwrotu kosztów wyłożonych w r 1848 w kwocie 596 złr.na katalogowanie Biblijoteki przez uczniów uniwersytetu. Nie zrozumienie zadań tej pracy biblijtecznej nagłej i koniecznej sprawiło, iż Biblijotekarz narażony został na stratę wyłożonych kosztów na użyteczne cele biblijteczne. W rekursie z dnia 18.stycznia Biblijotekarz między innemi oświadcza, że porównanie 20 odpisanych tytułów z tytułami w zasadniczym katalogu zajmuje ćwierć godziny czasu ; zaś w ciągu godziny można ledwie dzieł 20 zanotować w katalogu jako i na książkach zaopatrzyć numerowanie, zatem do numerowania 67.058 dzieł potrzeba zużyć dni 478 ,czyli 1 rok i 9 miesięcy / po odtrąceniu dni świątecznych/. Jasno wyłożywszy rację dawania kartek do snisywania upraszał, iż gdy mu już z pensji odciągnięto z tej racji 186 złr.więc i resztę straceń ponieść gotów, byleby mu ów nieszczęsny katalog przez uczniów przepisany zwrócono do jego rozporządzenia.

Feliks Armatowicz objął tymczasowo od 15.grudnia 1857 obowiązki praktykanta z płacą 20 złr miesięcznie.

W dniu 28.kwietnia 1858 r.zamianowany został Udalryk Heyzmann praktykantem z płacą 300 złr.

Z powodu zaszkiej śmierci J.Muczkowskiego oddano tymczasowo Biblijotekę w zawiadywanie adjunktowi Dr.Adolfowi Mułkowskiemu, a to protokołem z dnia 4.września 1858 r.

Ograniczono zwiedzanie Biblijoteki z dniem 6 września, pozwalając gościom ją zwiędzać tylko w soboty od godz.11 do 1. Odnosiło się to tylko do tych, którzy przybywali celem zaspokożenia ciekawości.

Do końca października 1858 r.stan Biblijoteki był wykazany, rękopisów 5430, dzieł 80,763, dubletów 15,109, atlasów i map 1059, rycin 2214, monet 6747. Raportu za rok 1858 rocznego nie składano.-

Zienkiewicz Jan, kanon. Gnieźn. podarował 137 rubrycel,
Kleszczyński Edw. dzieł 62. Rust. Januszkiewicz dzieł 68, Zawadzki Ad. z Wilna, dzieł 122.- Nie powzięta z kasy dotacja miesięczna po 200 złr za wrzesień i październik za przepadłą uznana została.

Rok 1859

Bibliotekarzem nominowany Dr. Franciszek Stryński bibliotekarz ze Lwowa. Odebrał Bibliotekę protokolarnie dnia 30. czerwca. Za podstawę wzięto protokół rewizji z nakazu 20. lutego 1838 r. zaczęty, a ukończony 4 lipca 1840, r. jakoteż nowy inwentarz r 1853 spisany. Sprawdzić stanu biblioteki nie dało się, bo z powodu ciągłej przebudowy ledwie tylko część biblioteki była ustawiona w porządku, reszta oczekiwała w bezładzie na mające się wybudować sale, bo nie było miejsca na ich ustawienie. Według jednak zapewnień Dra. Mułkowskiego nie zdarzało się, iżby dzieła jakie zginęły.

Rękopisów liczono 5429, z tych tylko 1348 woluminów folio było opisanych i zamkniętych w szafach w czterech salach, - reszta rozrzucona i pomieszana z drukami. Po obliczeniu wszystkich okazało się, że jest sztuk 5476, to jest więcej o 47 niż oznaczono w raporcie z r 1857, Tak samo okazało się więcej map i atlasów, bo 1200, a w zbiorze rycin 3491 sztuk, także o 1336 więcej niż w ostatnim raporcie. Nie liczone dotąd bowiem były dary Preka, Podczaszynskiego, Ant. Wysokiego i Leona Skrzyńskiego. Monet skatalogowanych znaleziono 5421, zaś bez katalogu 2630.

Zarządzono otwarcie czytelni codziennie prócz czwartku od 9^{tej} do 1^{ej}, zaś gościom dozwolono zwiedzać bibliotekę tylko we wtorki.

Roczny dochód biblioteczny wynosił 2370 złr. z tego wydano 2002 złr na zakupno dzieł, 214 na oprawę, nie zużytkowana reszta

...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...

THE ...

...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...

...

...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...

...

...the ... of the ...
...the ... of the ...

była 110 zkr.20 ct.

Zbiór biblioteczny z końcem 1859 r.wynosił dzieł 81,405, duplikatów 15,029, rękopisów 5477, map 1212, rycin 3558, monet 8058.

Osób 1334 wypożyczyło dzieł 1480 w czytelni. Po za bibliotekę osób 1306 pożyczyło 2021 dzieł. Gości zwiedzało bibliotekę 486.

Rok 1860

Postanowieniem Ministerstwa z 17.stycznia nadano Ud.Heyzmanno-
wi posadę skryptora we Lwowie z płacą 525 zkr.i zezwolono na
utworzenie posady amanuenta w Krakowie z płacą 315 zkr.roc-
nie. O ostatnie miejsce zgłosili się Matejko Franc.Gorka Kaz.
Straszyński Józ., Bochenek Miecz.Tuszyński Ferd.i Józefowicz
Ign.- Mianowany został w miejsce Heyzmanna J.Straszyński, ama-
nuent z Grazu, a to dnia 13.czerwca. Następnie tegoż mianowano
dnia 6.października prowizorycznym skryptorem z płacą 525 zkr.
zaś prowizorycznym amanuentem Franc.Matejkę, dra praw. z płacą
315 zkr.a jednocześnie uwolniono ze służby Armatowicza tymcza-
sowego praktykanta. Tym sposobem grono biblioteczne zwiększy-
ło się co do liczby stałych urzędników.

W obszernem sprawozdaniu nowy Bibliotekarz wypowiada ja-
kim trudnościom ulega porządkowanie wobec niedokończzonej prze-
budowy. Nadmienia, że sala Jagiellońska zawalona jest stosami
wielu tysięcy dzieł nietkniętych dotąd. Sala ta miała być prze-
obrażoną na promocyjną i uroczyści uniwersyteckich. Tymcza-
sem nie było miejsca na pomieszczenie olbrzymiej masy foliantów.
Książki stały na półkach bez rozdzielania ich na materje i tyl-
ko część ich zdołał być Muczkowski przenosić według materji do
nowych 152 szaf I^{go} i II^{go} piętra. Śmierć jego przerwała tę
pracę i spowodowała zamęt w dalszem ustawianiu. To spowodowało

nowe układanie, które w zawiązku dopełniło dopiero 19 szaf.

W r 1860 przybyło dzieł 1119. Całość zbiorów wyniosła 82,524, a dubletów 15,029 dzieł, czyli około 102,000 tomów. Rękopisów 5479, map i atlasów 1212, rycin 3621, monet 8099, zbiór archeologiczny 269 przedmiotów. W czytelni osób 1050 wypożyczyło dzieł 1102, zaś poza bibliotekę udzielono 1870 dzieł 1297 osobom. Zwiedziło bibliotekę gości 679, którzy się zapisali; byli i zwiedzający nie zapisani.

Dochód biblioteczny wynosił 2910 złr. Z tego wydano 2676, reszta niezużyta pozostała 233 złr. Na zakupno dzieł wyszło złr. 2259, na oprawę 341.-

Rok 1861

Otrzymała Biblioteka 104 monet wykopanych w Kuryłowie, w obwodzie Rzeszowa.

Listem z 12. lutego oświadcza Fr. Ksaw. Prek z Sielec, iż ofiaruje Bibliotece swego wydania wizerunki i swego rysunku portrety i akwarelle ubiorów. Prof. Dr. Edw. Fierich podarował dzieł 53 w 80 tomach, Cesarska Biblioteka w Petersburgu ofiarowała wspomniane dzieło: "Antiquites de l'empire de Russie" księgarz wileński J. Zawadzki ofiarował swoje nakłady dzieł 27, Jan Husarowski w Żytomierzu dzieł nakładowych 25.

Ministerstwo rozporządzeniem z 29. grudnia 1860 r. podaje do wiadomości jakie bibliograficzne wiadomości winni mieć kandydaci do służby bibliotecznej, żądając co do tego specjalnej opinii Bibliotekarza, która dnia 25. czerwca złożoną została. Również złożył opinię co do projektu instrukcji dla urządzenia bibliotek.

Reskryptem z Wiednia 30. września uwolniono Bibliotekarza na jego prośbę od obowiązku wykładów biblijografi na czas zachodzącej przeszkody, z powodu porządkowania biblijoteki.

Od r 1856 wstrzymana przebudowa biblijoteki została na

nowo podjętą w r 1861. Baudisch, inżynier obwodowy, złożył 7. sierpnia protokół narad i projekt odrestaurowania dalszego Biblioteki od strony ulicy św. Anny, przyczem uchwalono, iż dla bezpieczeństwa przeciw ogniovi, gmach ma stać odosobniony od gmachu Licealnego. W naradach brał udział nadinżynier H. Bergmann wyznaczony z Ministerstwa.

Dochód Biblioteki wyniósł 2645 zkr. Wydano na dzieła 2185 fl. na oprawę 217 fl. pozostało niewydane 53 zkr.

Przybyło zakupnem dzieł 365, darami prywatnymi 148, egzemplarzy obowiązkowych 64, rządowych 40, map 8, rycin 1, monet 40.

Razem wyniósł ogół dzieł 83,373, dubletów 15,029, tomów 103,439, rękopisów 5479, kart geograficznych 1220, rycin 3622, monet 8149.

Wypożyczono dzieł 1861, osobom 1218. Do czytelni uczęszczało 1143 osób, które czytały 1386 dzieł. Dziennie było w czytelni osób sześć. Gości zapisanych w księdze 957, prócz tego znaczny był poczet nie zapisanych.

Rok 1862

Roboty biblioteczne około budowy były w zawieszeniu. Dochód biblioteczny 3589, zkr. rozchód 3086, zatem pozostało nieużytkowanych 502 zkr. Na książki wydano 2545 zkr. na oprawę zkr. 408.

W miesiącu marcu Tomasz Rajski, adwokat ze Lwowa, darował Bibliotece dzieł 332 w 630 tomach, przeważnie treści o homeopatji, J. Żupański darował dzieł 32, Ad. Zawadzki dzieł 27. W tym roku prenumerowano 50 czasopismów za sumę 590 fl. Na pokrycie tego wydatku udzieliło Ministerstwo nadzwyczajną zapomogę w powyższej kwocie.

Zawiadomione Ministerstwo, iż Adjunkt Dr. Mułkowski otrzymał propozycję bibliotekarza w Warszawie z płacą 6000 zkr. na którą nie zgodził się, przyjęło to do wiadomości uznając jego naukowe zasługi i zapowiadając, iż w roku następnym zwró-

ci uwagę na polepszenie jego obecnego stanowiska. / Co do cyfry widocznie mylna, bo najwyższa płaca mogła być 3000 rubli /.

Było w Bibliotece dzieł 84,927, tomów 105,606, dubletów 15,065. Z tego przybyło tak w szkolnym roku 1861/2 jak i do końca r 1862 kupnem tomów 741, dary rządowe 104, obowiązkowe 294, dary prywatne 3008, razem 3721. Manuskryptów było 5480, z tych 1 przybył, map 1226, rycin 3678 / przybyło 56 /, monet 8199 / przybyło 50 /.

W czytelni w ciągu 192 dni w roku otwartej było 1271 osób, tym wydano druków 1318 i rękopisów 4. Dziennie pracowało 6 do 7 osób. Wypożyczono do domu w 251 dniach 1720 osobom dzieł 2573, tomów 3618. Zwiedzało Bibliotekę około 2000 osób, z tych 1073 zapisanych.

Rok 1863

Na zapytanie Ministerstwa co do uposażenia Biblioteki, wykazał Bibliotekarz niedostateczność udzielanego zasiłku w kwocie 2400 zkr. i upraszał o podniesienie sumy do 3000 zkr. udowadniając tę potrzebę w porównaniu z wydatkami innych uniwersytetów.

Dochód biblioteczny wyniósł 3390 zkr. wydano z tego 3062, pozostała reszta nie wydana 328 zkr. Zakupiono książek za 2737 zkr. Oprawiono za 211 zkr.

Dr. Gutowski z Laryssy w Tesali, wygnaniec od 30 lat, przesyła Bibliotece w darze książki i rękopisma słowiańskie, najważniejszy z Macedonii ewangelja Cyrylla i Metodego, według jego twierdzenia tychże własnoręczne dzieło. Pochodziło od królów bułgarskich, a w końcu było w ręku córki króla Samoila. Przesłał grecki manuskrypt starożytny, słownik Menińskiego i manuskrypt części Wernyhory Mich. Czajkowskiego. Przez rok 1863 wypożyczyło osób 1588 dzieł 2086 w 3036 tomach, 532 zeszytach,

267 arkuszach. W czytelni było osób 1289, wydano im 1571 dzieł o 2562 tomach i 22 rękopisów. Dziennie osób w czytelni było 5- 6. Gości w bibliotece zapisało się do księgi 831.

Zakupiono tomów 684, zeszytów 257, Dary rządowe wyniosły tomów 140, egzemplarze obowiązkowe tomów 44, dary prywatne tomów 532, dySSERTACyj przybyło 385. Ogólny przybytek dzieł 994, tomów 1400, zeszytów 438. Rękopisów darowano 6, map przybyło 2, rycin 2 i album ubiorów Jana Matejki, numizmatów 2.

Razem zbiór dzieł w Bibliotece wyniósł dzieł 85,921 a 107.000 tomów, rękopisów 5486, map 1228, rycin 3680, monet 8201, archeologii 265.

Z powodu choroby kustosza Mułkowskiego od miesiąca ma-ja ciągle trwającej i z powodu częściowej choroby amanuenta prace biblioteczne doznały niejakiej zwłoki.

Rok 1864

Dochód Biblioteki wynosi 2950 zkr. z tego wydano 2758 zkr. zostało reszty 191. Na kupno dzieł poszło 2189 zkr. na oprawę 450 zkr. Dnia 8 sierpnia w myśl poleceń ministerjalnych z lat 1862 i 1863 zebrała się komisja rewizyjna biblioteki. Próbowano znalezienia rękopisów głównie i wszystko było w porządku. Bibliotekę zwiedziło gości 682. Na zażądanie Biblioteki Uniwersytetu Lwowskiego przesłano tamże rękopis " Jura civilia Magdeburgensia, quas Conradus de Opole scripsit " .

Całość Biblioteki wynosiła dzieł 87,081, tomów 108,793 rękopisów 5489, map 1245, rycin 3785, monet 8207.

W czytelni pracowało osób 2185, wydano im dzieł 2649, w 3759 tomach. Poza Bibliotekę wydano 2367 osobom dzieł 3477, tomów 4522, a zeszytów 1012, Rękopisów użyto 47.

Dnia 26. lutego upoważniono Bibliotekarza do oddania

Towarzystwu Naukowemu przedmiotów archeologii na ręce delegata Józefa Łepkowskiego, zmniejszył się zatem zbiór biblioteczny do liczby sztuk 69.

Rok 1865

Po zgodzie dnia 13. kwietnia Bibliotekarza Dra. Fr. Stronńskiego objął tymczasowo dnia 19. kwietnia Bibliotekę kustosz Adolf Mukowski.

Pod-archiwariusz Uniwersytetu przedstawił Rektorowi, iż gdy Archiwum uniwersyteckie nie ma bezpiecznego zachowania w Collegium Juridicum, aby je przenieść do Biblioteki Jagiellońskiej. Bibliotekarz etoli zaopiniował, iż to jest nie możliwem z powodu braku miejsca.

Zawiedomiono Bibliotekarza, iż Ministerjum dnia 14. sierpnia zezwoliło na żądanie prof. Edw. Fiericha, iżby dla tegoż przez rok jeden sprowadzane były książki do naukowego użytku z działu cywilnego prawa i procesu z Biblioteki uniwersyteckiej wiedeńskiej. Był to ważny krok zrobiony do ułatwienia osiągnięcia korzyści naukowych po za obrębem biblioteki.

W budowie gmachu zaszedł ten postęp, że zniesiono skrzydło gmachu od ulicy św. Anny i założono fundamenta, tudzież wyproszono jedną ścianę sali Jagiellońskiej. Na tem roboty przerwano.

Z polecenia Xcia. Napoleona otrzymała Biblioteka w darze Correspondance de Napoleon I. tomów 18.

Magistrat m. Krakowa zażądał, aby mu zwrócono zachowane w Bibliotece pierścienie, dwie pieczęcie, krycyfiks i srebrny kamierz z piaseczniczką, będące własnością miasta, które była otrzymała w r 1847 i 1862 od Rady Administracyjnej.

Dublety w liczbie 15,089 / ? / pomieszczone były w dawnym lokalu inspektora gmachu bibliotecznego, a to od listopa-

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

da 1857 r. Tylko część ich złożono w trzech szafach, większość spoczywała stosami na ziemi. Z braku przewiewu dzieła te nasiąkły wilgocią i zagrażało im zniszczenie. Ratunkiem byłoby sprzedanie duplikatów. W tym też kierunku była już wymiana rozporządzeń 17. lutego 1860, raport 29. lutego 1860, raport roczny 1861/2, także 31. marca 1863, lecz dobre chęci urywały się na tem, że wobec szczupłości sił pracujących, nie było komu dublety skatalogować. Nawet praca przez Muczkowskiego zaczęta, po jego zgodnie przerwana, nie pozostawiła żadnego śladu po sobie. Obecnie Bibliotekarz zaproponował przeniesienie dubletów na drugie piętro do części lokalu samego Bibliotekarza, bo zgoła nie było miejsca na przechowanie. Część dubletów spoczywała na strychu, narażona na przeciekanie deszczu z blaszanego dachu.

W tym roku nabyto kupnem tomów 684. Było obowiązkowych 117, darem 735, Razem 1536 tomów. Całość zbioru wyniosła : 110.329 tomów, czyli dzieł 88,175, - nadto 15,175 duplikatów. Manuskryptów przybyło 5, zatem całość wyniosła 5494 numerów, map i planów 1248, rycin 3787, monet 8216, archeologicznego zbioru 69 sztuk. W zakupie dzieł nie wyczerpano dotacji rocznej, pozostało nie użytych zkr. 208. W porządkowaniu biblioteki zaszła przerwa, ograniczono się postawieniem w szafach nowo przybyłych dzieł po zapisaniu ich do zasadniczego katalogu. Zgon Bibliotekarza, choroba zastępcy i następcy, wywołały niejako stagnację w czynnościach. Za ledwie kustosz zdołał poradzić sobie w wypożyczaniu książek, których obrót był gęściejszy. W czytelni pracowało 2751 osób, tym wydano 3185 dzieł, a tomów 5931. Po za Bibliotekę wydano 2453 osobom dzieł 3485, tomów 5342, zeszytów 928. Rękopisów przeglądano 39. Cały katalog manuskryptów prezierał uczony Beda Dudik.

Rok 1866

Z dniem 1. stycznia podniesiono płace biblioteczne niższych

urzędników. Kustosz otrzymał 1000 zkr., skryptor 600 zkr. amanuent 400 zkr. Komisja namiestnictwa zażądało pożyczania książek dla Dyrekcji gimnazjum w Bochni. Również zażądało tego Gimnazjum w Tarnowie, Bibliotekarz wyjaśnił dnia 31. lipca, iż może dać do tego upoważnienie namiestnik kraju, a to w myśl przepisu z 20. grudnia 1850 r. Za pośrednictwem tejże komisji pożyczono dzieła Drowi. Hiplerowi do Brunsbergi.

Komisja namiestnictwa wydała 16. kwietnia polecenie ułatwiające wypożyczanie dzieł profesorom szkół średnich i wyższych a to w myśl ministerjalnego rozporządzenia z 17. marca.

Bibliotekarzem został Ad. Mułkowski nominowany 23. maja. Tenże przedstawił dnia 23. czerwca, że liczba urzędników jest za szczupłą, a prace są liczne i nagłe, - z tego powodu referent uniwersytetu proponował, iż byłoby pożądanem tymczasowo płacę kustosza rozdzielić między dwóch nowo przyjmujących się mających urzędników.

Na posadę kustosza podał się Józ. Straszyński, a że ten był jednocześnie w Instytucie technicznym suplentem języka niemieckiego od maja 1862 r., a od 6. sierpnia 1863 także Bibliotekarzem, przeto Senat Akademicki miał wątpliwość, a żali kandydat obowiązki swe w razie zostania kustoszem należycie spełniać potrafi. Dyrekcja Biblioteki oświadczyła, że połączenie kilku posad byłoby z uszczerbkiem biblioteki, dlatego domagała się, aby tenże porzucił wszelkie uboczne zajęcia. Temu jednakże nie uczynił zadość, choć roku następnego otrzymał nominację.

Dr. Medycyny Józef Brodowicz podarował w miesiącu maju swój księgozbiór obejmujący dzieł 1861, tomów 2914, atlasów 7,

...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...

...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...

...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...

...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...

...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...

...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...

rękopisów 3, nadto duże bióro, dwa stoły marmurowe, popiersie Apollina z kamienia roboty Zenglera, popiersia gipsowe Stan. Wodzickiego, roboty Zenglera, X. Szyndlera roboty Kossowskiego, prof. Jaśkiewicza i obraz olejny prof. Popiołka z r 1752.

Budowa gmachu szła zwolna. W r 1865 wzdłuż ulicy św. Anny założono fundamenta i wzniesiono ścianę od sali Jagiełłońskiej, zaś w r 1866 gromadzono materiały do dalszej roboty. Tymczasem o pomieszczenie lepsze dubletów szła korespondencja i skończyło się na propozycji dnia 26. czerwca, aby sprawić szafy, a tym sposobem uchronić dzieła na podłodze leżące od butwielizny.

W robotach bibliotecznych dokonywano zwykłego katalogowania. Numerowano trzy szafy z historją i spisywano przybytki lecz do samego porządkowania nie przystępowano. Ze powodu stagnacji w robotach podane zostało brak miejsca na rozwinięcie biblioteki, co już sprawdzono protokołem jeszcze z dnia 7. sierpnia 1861 r.

Przybyło drogą kupna dzieł 268, tomów 679, darem dzieł 2566, tomów 3371, egzemplarzy obowiązkowych dzieł 84, tomów 100, razem przybyło dzieł 2925, tomów 4193.

Ogólny stan : druków 91.100, dzieł 114,522 tomów, prócz duplikatów. Rękopisów przybyło 4, razem było 5498, map i atlasów 1251, rycin 3819, zatem przybyło 32. Co do numizmatów podawał Bibliotekarz ich liczbę w r 1864 na 8207 sztuk. Po zgonie Stronńskiego sprawdził A. Mułkowski stan zbioru i okazało się, że było monet 8559, zatem o 352 sztuk więcej. Przybyło w r 1866 sztuk 3, Archeologiczny zbiór wynosił 69 sztuk.

W czytelni było 4796 osób, wydano im 5687 dzieł w 6146 tomach, - Poza Bibliotekę wzięło osób 2565, dzieł 3693 w 5826 tomach i 576 zeszytach. Zużytkowano rękopisów 42. Między badaczami byli Aleks. Przeździecki i Tad. Lubomirski. Gości 486 zwiedziło Bibliotekę.

Dochód wyniósł 2798 zkr. z tego wydano 2699, pozostało niewydanych zkr 99. Na zakupno książek wyszło zkr. 2275, na oprawę zkr. 380.

Rok 1867

Bibliotekarz Dr. Mułkowski z powodu ciężkiej choroby otrzymał urlop i w dniu 12. czerwca zdał zarząd Biblioteki prof. Karolowi Mecherzyńskiemu. Niebawem zmarł dnia 27. lipca, wskutek czego tymczasowo objął Bibliotekę Mecherzyński, upoważniony do tego przez Ministerstwo dnia 12. listopada.

Ministerstwo rozporządziło 17. kwietnia, aby nie obsadzać posady kustosza, lecz utworzyć dwie posady prowizorycznych amanuentów. Jedną otrzymał Dr. Tadeusz Wojciechowski z płacą 400 zkr. drugą Adam Piwowarski z płacą 300 zkr. Nadto wyznaczono remunerację dla skryptora Straszynskiego w kwocie 180 zkr. dla amanuenta Dr. Matejki w kwocie 120 zkr. Obadwaj nowo przyjęci rozpoczęli urzędowanie w dniu 1. czerwca.

Biblioteki stan w końcu roku był : dzieł 92,199, tomów 115,949. Kupiono dzieł 210, tomów 480, egzemplarzy obowiązkowych 198, a tomów 236, dary prywatne dzieł 682, tomów 686, dary rządowe dzieł 9. Dubletów było 15,170, Rękopisów było 5500 / dwa przybyły / , map 1258, / przybyło 4 / , rycin 3889 / przybyło 70 / , monet 8571. Archeologiczny zbiór 69 sztuk, zmniejszył się o odstąpienie Magistratowi kałamarz, pierścien, pieczęcie i krucyfiks.

Budowa Biblioteki od strony ulicy św. Anny postępowała pod kierunkiem Fel. Księżarskiego, inżyniera asystenta i nadzorem radcy Bergmanna o tyle, iż przez lato zewnętrzne ściany stanęły, a wewnętrzne do piętra doprowadzone, zaś dach cynkiem pokryty został.

W porządkowaniu Biblioteki zaczęto numerować oddział medycyny. Co do nowo przybyłych dzieł praktykowano od r 1859

przyjęty zwyczaj, iż większe dary zbiorów jak np. Brodowicza w osobnem były zachowaniu. Z każdego roku przybyłe dzieła trzymane osobno, a to oddzielając kupne nabytki od obowiązkowych. Czyniono to z przeczności, aby w razie rewizji Biblioteki ułatwić wyszukiwanie dzieł według rocznych inwentarzy w oddziałach rocznych. Było to złudzeniem, wiódącym do zamieszania, tem więcej, że i katalogi przybytków z każdego czasu chowano osobno.

Dublikaty doczekały się dwunastu szaf nowych, ; te przeniesiono do mieszkania zajmowanego przez pedelą na dole. Zarazem ustawiono w nie dzieła z pomocą dobranych czterech posługaczy, a to z końcem miesiąca września.

Zachodziła potrzeba rozszerzenia czytelni w wybudować się mającej sali, co uznał architekt radca Bergmann i obmyślił plan jej urządzenia, o ile na to ministerstwo zezwoli. W tym celu zebrała się uniwersytecka komisja dnia 3. sierpnia.

W ciągu roku w czytelni wypożyczono do czytania dzieł 3935, tomów 4460. Poza Bibliotekę wydano dzieł 4105, tomów 6023, zeszytów 998. Rękopisów przeglądano 215, głównie Aleks. Przeździecki.

Rok 1868

Dnia 24. sierpnia mianowany został Bibliotekarzem K. Estreicher, objął Bibliotekę dnia 25. listopada, a dnia 3. grudnia ukończono protokół odbioru. Budowa gmachu postępowała zwolna. Wewnętrzne ściany jeszcze nie wyrosły, a na rok następny zamierzano odłożyć układanie posadzek.

Wzrost zbiorów wskazuje, iż przybyło dzieł 2032, z tych kupnem 946, darami 76, egzemplarzy obowiązkowych 224, darem 786, tomów było 2341. Ogół zbiorów : dzieł 94,231, tomów 118,290, nadto dublety w domniemanej ilości 15,170 dzieł Wzrost zaku-

pnem był tego roku stąd znaczniejszy, że w końcu grudnia nabył Bibliotekarz prywatnie za 99 zkr. dzieł z polskiej literatury 569, w 627 tomach, a za 20 zkr. rękopisów 26 w 36 tomach. Ostatnie odnosiły się do miscellaneów polskiej historii i literatury. Zbiór rękopisów wynosił dzieł 5527 ; wśród tych okazało się przy oddawczej rewizji brak 15 sztuk, z pomiędzy których stoli później odnaleziono sześć, które mylnie odłożone były do dubletów. Zbiór map powiększył się o trzy numera, razem było 1258. Do rycin przybyło 73 sztuk, całość wyniosła 3963. Zbiór ten sprawdzony być nie mógł z powodu, że nie miał katalogu. Bibliotekarz zarządził wydrukowanie katalogu kartkowego i rozpoczął rozdzielanie rycin według nazwisk przedniejszych rytowników, a podrzędniejsze według przedmiotów. Zbiór numizmatyczny wynosił 8697 sztuk.

Zbiór ten porządkował ostatni J. Muczkowski. Od jego śmierci nie był tknięty. Po zgonie Fr. Stronńskiego opieczętowano go w r 1865, otwarto w r 1866, obliczono na sztuki i znów opieczętowano i tak i obecnie go pozostawiono.

Zbiór archeologiczny ogarniał 63 przedmiotów.

W czytelni wypożyczono 4126 dzieł, 4567 tomów. Po za Bibliotekę wydano dzieł 4257 tomów 6185, zeszytów 1043.

Nowomianowany Bibliotekarz miał trudne zadanie do spełnienia. Objął Bibliotekę z dobrą wiarą, że w niej znajduje się to wszystko, co katalogiem objęto. Nie było od kogo ją odbierać, ani materiału do przeprowadzenia kontroli. Gdy bowiem po śmierci Stronńskiego objął dyrekcję prof. Ad. Mułkowski, chorujący na piersi od lat najmłodszych, choroba ta rozwinęła się w ostatnich latach tak groźnie, że temu sumiennemu pracownikowi nie dozwoliła ruszać się z miejsca i krzątać około zbiorów. Cały ciężar zarządu polegał na skrypcie, człowieku nie naukowym, nieporadnym, lekającym się własnego cienia, nie energicz-

nym i nie mającym zamknięcia do przedmiotu, o którym zgoda nie miał pojęcia.

Po zgodzie Mułkowskiego nie można było polegać na niedoświadczonym skrypcie, dlatego oddano prowizorycznie nadzór prof. Mecherzyńskiemu. Ten mając inne zajęcia i obowiązki zjawiał się tylko w godzinach południowych celem załatwienia korespondencji wymagających jego podpisu. Wobec niezaradności kustosza sami profesorowie radzili sobie w sprawach bibliotecznych, wydawali dyspozycje, zabierali dzieła dowolnie bez odpowiedniej kontroli, spisując je własnoręcznie na osobnych arkuszach, w czym przodowali prof. Walewski i Wachholz, których skrypcie lękał się niewymownie i pozwalał im robić, co im się żywnie podobało. Wyrodził się stąd zamęt nie mały. Powstały na półkach luki nie dające się usprawiedliwić, a w kontroli zapisów wypożyczeń nie było żadnego zgoda systemu.

Ponieważ kartki katalogowe pisane były bardzo niedbale nie można było sprawdzić tożsamości dzieł kosztowniejszych. To mianowicie tyż się starych druków polskich, których wartość rozmaicie oznaczana bywa według stanu egzemplarzy. Ubóstwo oddziału polskiego było rażące, kroniki i biblie zdefektowane, najpotrzebniejszych nie dostawało; dzieł historii polskiej i poezji niesłychanie ubogi. Czasopisma polskie ledwie jedną szafę ogarniały. Szawa bogactwa Biblioteki Jagiellońskiej co do druków była nie zaskutną.

Rozpocząwszy Bibliotekarz czynność w grudniu 1868 r. zajął się najpierw sprawdzeniem stanu rękopisów według numerów bieżących. Potem sprawdzał druki sposobem wrywkowym, według głównego katalogu od litery A do G. doprowadzając sprawę. Nie szło to jednak należycie, bo pozostawała ogromna ilość dzieł całkiem nie numerowana. Już od czasu objęcia Bi-

biłjoteki przez Stronńskiego znaczna część dzieł nie była ujęta w system. Były to coroczne nabytki. Z każdego roku składano je w osobnych półkach, a w braku tych stosami na stołach. Skryptor wyjaśnił, że czyniono to dla tego, iż liczone się z coroczną rewizją Biblijoteki ze strony władzy przełożonej. Chciano mieć zatem całoroczne plony w jednym miejscu, aby je komisji kontrolującej zaprodukować. Nabytki więc czekały lata na kontrolę postawione dwoma rzędami na półkach, a gdy zaszła potrzeba dostarczenia którego dzieła, musiano w inwentarzu dochodzić, którego roku było dostarczone i według tego w odpowiedniej szafie szukać, biorąc do ręki książkę za książką z całego roku. Zwracane dzieła odnosił służący jeden i drugi, nie mający żadnego wykształcenia zaledwie umiejący czytać po polsku i zaledwie mogący się podpisać. Postępowanie takie musiało po latach kilku wywołać chaos, z którego wyjście możebne tylko takie, że trzeba było owe kilkanaście tysięcy druków naraz systematycznie corychlej w jaki taki system uporządkować. Mianowicie całe ostatnie lat cztery przedstawiały ogrom książek leżących na stołach pokotem.-

W bieżącym roku wydzielił Biblijotekarz filozofję i pedagogję i te alfabetycznie ułożył. Matematyczne dzieła powierzył diurniście, A Piwowarskiemu, który będąc z zawodu inżynierem miał zamiłowanie do nauk matematycznych.

W całej Biblijotece zaledwie miała część zbiorów miała sygnatury. Sygnowano dzieła potrzebne do nauki uniwersyteckiej i podręcznego użytku. Reszta była nietknięta, a dawne sygnatury z końca XVIII wieku i początku XIX były nie do użycia, bo sygnatury odnosiły się do oznaczenia szaf i półek, w których dzieła stały, gdy tymczasem te szafy już dawno się rozsypały, a

same dzieła leżały na podłodze w ogromnych kupach, pokryte warstwami nietkniętego kurzu.

Gdy więc zdarzyło się, że kto potrzebował dzieła starożytniej używanego, ówczas wyszukiwano w katalogu dawną sygnaturę dzieła i wskazywano jego format. Polecano posługaczowi aby dzieła tego wyszukiwał w nagromadzonych stosach. Posługacz ówczas miał obowiązek zająć się tem po godzinach urzędowych. Okazywali obadwaj starcy dowód niezwykłej wytrwałości i sprytu. Brali z owych stosów książkę za książką, sprawdzali, aż napotkali odpowiednią sygnaturę. Szukanie takie wymagało czasem dwa tygodnie i dłużej mozolnego, a często bywało bez rezultatu. Zarządzenie tej nieprawidłowości nie mogło w pierwszym miesiącu urzędowania nowego Bibliotekarza nastąpić.

Za najpilniejsze uznał :

- 1/ wydrukowanie kartek katalogowych odmiennych, na których wskazano, jak powinno być dzieło każde opisane co do stanu swego, liczby stron, ilości kart i rycin i ceny kupna. Tym sposobem zapobieżono na przyszłość zastępowaniu egzemplarzy lepszych gorszymi ,
- 2/ Z powodu ogromnych braków w oddziale polskim zaczęto go systematycznie uzupełniać, o ile na to nader szczupłe uposażenie pozwalało. Dostarczycielem był antykwarz Selig Igel ze Lwowa, z którym zaczęto wymieniać dublety na inne druki polskie.
- 3/ Praktykowano, że przybyłe dzieła spisywano na kartkowy katalog. Te kartki chowano w szufladach, aż w końcu roku sporządzano spis przybytków. Cały zatem rok, a czasem i po lat kilka kartki katalogowe nie były wcielane do katalogu zasadniczego, a zarazem nie było w ciągu roku uwidocznionem, co przybyło do Biblioteki. Tej niestosowności zaradzając, Bibliotekarz

kazał wydrukować formularz inwentarza, do którego od razu wpisywać zaczęto dzieła przybyłe i co również ważne, na każdym dziele na okładce zapisywano numer materji i datę inwentarza, tym sposobem osiągnięto ścisłą kontrolę, że w Bibliotece jest istotnie toż samo dzieło, które zostało nabyte, a zarazem na każdym dziele zostaje ślad kiedy było nabyte i pod którym numerem inwentarza jest zapisane. Inwentarz ten zaprowadzono od 1. stycznia 1869 r.

4/ Skryptor Straszynski miał sobie oddaną podwójną kontrolę wypożyczonych dzieł. Zaciągano je pod nazwiskami osób pożyczających i tytułami dzieł. Że zaś skryptor odznaczający się nieporadnością na nic nie miał czasu, zbywał tę robotę piątę przez dziesiątę i nigdy nie wiedział, co było wzięte a co oddane, Bibliotekarz rozpatrzył tę czynność i przekonał się że stosując się do ustawy bibliotecznej potrzeba pisaniny niepotrzebnej za wiele, zwłaszcza wobec szczupłości personelu służbowego. Była na to jedna rada, - oto nie oglądając się na ustawę biblioteczną wymyśleć coś praktyczniejszego, to jest całą pisaninę przenieść z urzędnika Biblioteki na osobę pożyczającą dzieło. Wydrukować zatem kazał Bibliotekarz kartki rewersowe z kuponami. Rewers i kupon podpisywać miał wypożyczający i wpisywać tytuł wziętego dzieła. Rewers szedł w zachowanie do ~~skryptora~~ skrzynki zamykanej i składał się w porządku alfabety tytułów, zaś kupony szły do drugiego pudła w porządku abecadkowym osób pożyczających. Tym sposobem osiągnięto się uwidocznienie dzieł pożyczonych i ile która osoba dzieł tych ma u siebie. Ten nowy rodzaj dwojakiej kontroli okazał nie nierównie praktyczniejszym, aniżeli dotychczasowe wciąganie nazwisk do księgi, którego częstokroć urzędnik zaniedbywał uskuteczniać dla braku czasu, a i to co wciągnięte było, nie dawało dostatecznej ewidencji.

5/ Wysokie sale Biblioteki mają szafy niedogodne, bo niepraktyczne. Dostawanie dzieł uskutecznia się z pomocą drabin. Drabiny te zahaczały się o haki żelazne, a spoczywały na woskowanej posadzce. Zdarzało się często, że nieuważne zahaczenie powodowało ześlizgnięcie się osoby będącej na drabinie, a upadek wraz z drabiną powodował stłuczenie mniej więcej bolesne. W miesiącu sierpniu t.r. posługacz Wawrz. Rusek spadł w ten sposób z drabiną, rozchorował się ciężko, wiele miesięcy przeleżał i ostatecznie nigdy nie wyzdrowiał całkowicie. Aby tym wypadkom na przyszłość zapobiedz, Bibliotekarz umyślił skasować te drabinki, a w miejsce ich zaprowadził podwójne drabiny na kółkach z galeryjką i z poręczami. Z upływem lat galeryjkowe drabiny rozstawiono we wszystkich salach.

Rok 1869

Zmiany w obsadzie o tyle postąpiły, że na przedstawienie Bibliotekarza nominacją z 21. października został J. Straszynski tytularnym kustoszem, Franc. Matejko kustoszem rzeczywistym, a awansowanie Wojciechowskiego i Piwowarskiego na rok 1870 przyrzeczone.

W budowie gmachu tyle postąpiono, że zasklepiono pięć nowo-wykończonych sal.

Przybyło dzieł 2738, tomów 3246. Razem wyniósł zbiór 112,139 dzieł, 136,706 tomów. Najcenniejsze nabytki były 206 dzieł z pięknego zbioru polskich dzieł prawniczych i historycznych J. Banzemera. Droga zamiany otrzymano za 210 duplikatów w cenie 1530 zkr. dzieł 580, rycin 153, rękopis 1, medalion 1. - Przeprowadzona listowna korespondencja ściągła dla Biblioteki dary od Kaz. Wilda księgarza, J. Sikorskiego redaktora, od Towarzystwa kredytowego w Warszawie, Jana Nep. Deszkiewicza z Łanoute / dzieł 100 / , wdowy po Drze Mac. Jakubowskim

/ dzieł i broszur 500 / , od Leona Rogalskiego z Warszawy . Ostatni podarował 266 nut, będący pierwszym zawiązkiem zbioru muzykaliów. Nader cenny był dar przekąta J. Spitala : Acta Sanctorum Bollandystów wartości 1620 franków. Rękopisów przybyło 30, razem 5557. Map przybyło 52, atlasów 7, razem całość wyniosła 130. Ogólny zbiór rycin doszedł do 4131 numerów. Numizmatów przybyło 8, razem było 8757 sztuk.

Wypożyczono dzieł 5000, z tych pozostało jeszcze w obiegu 2000. W czytelni wypożyczono dzieł 5544. Bibliotekę zwiedziło 1500 osób, z tych zapisało się do księgi osób 1109.

Bibliotekarz zajął się ułożeniem na raz całej Biblioteki. Trudność zachodziła w pomocy służby, bo jeden służący pełnił obowiązki w czytelni, drugi chorował 9 miesięcy, zatem posługi nie dostawało. Pierwszem zadaniem było zjednoczenie liczno rozsypanych od lat wielu częściowych zbiorów, następnie oddzielenie według materji, a w materjach ułożenie całego zapasu ściśle abecedkowo według autorów i tytułów rzeczowników z zachowaniem odrębności formatów. W tym celu cała Biblioteka musiała być z miejsc ruszoną, a dotychczasowa dawna numeracja szaf, półek i rzędów zniweczona.

Stworzono też inwentarz wszelkich wpływów rocznych do Biblioteki z obowiązkiem notowania na każdym nabytku numer, dział i rok inwentarza.

Rycinami zajął się z uprzejmej życzliwości dla Bibliotekarza amator znawca Wład. Bartynowski, mając sobie przydzielonych do pomocy dwóch uczniów introligatorskich. Ułożywszy je systematycznie na kartonach sprowadzonych z Berlina, rozpoczął ich katalogowanie.

Druki polskie z XVI wieku podał kontroli i sprawdził je z katalogiem także ochotnik uczony Dr. Jan Szlachetowski.

Kilkanaście tysięcy dySSERTACYJ, mianowicie filologicz-

nych, powiązane pakami leżały bez użytku. Pracę uporządkowania podjął ochotnie Lud. Kossowicz, naucz. gimn. z pomocą dwóch uczniów gimnazjanych i pod okiem Bibliotekarza, a to w godzinach pozabiórowych popołudniu. Ułożenie kilkunastu tysięcy dySSERTACyj zajęło spełne 2 miesiące czasu. Najcięższą była praca z foliami klasyków i ogromem teologii, które pyłem pokryte leżały stosami w sali Jagiellońskiej. Z dzieła tego głównie korzystali CC. Jezuici, a szukanie jednego dzieła wymagało czasem kilkotygodniowego przerzucania stosów. Uproszony C. Józef Sperl wraz z pięciu alumnami pracowali z współudziałem Bibliotekarza przez 3 miesiące od 8 rano do zmierzchu. Wydzielili wszystko co nie było teologią, tę zaś ułożyli według głosek alfabety nie wdając się w układ ściślejszy. Tym sposobem najtrudniejsze zadanie zostało rozwiązaniem bez żadnego pieniężnego nakładu, dobrą wolą ludzi życliwych instytucji.

Bibliotekarz zdał sprawę dnia 26 kwietnia, obszerną trzy-nastoarkusową relację o potrzebach biljoteki i o reformach jakie w niej zaprowadza. Zwrócił uwagę na Bibliotekę jako gmach i jako skład, to jest dogodność w budowie, kancelarje, czytelnie, szafy, - na dotychczasowe prace i system układu, na personale, na uposażenie. W sprawozdaniu tem wyraził szczegółowo niedogodności z 20 letniego budowania i ze szczupłości pomieszczenia.

Raport ten powtarzam co do pierwszy pozycji. Ze względu, że cała Biblioteka musi być z gruntu przeistoczona w swoim układzie i porządku okazała się konieczność wzmocnienia grona bibliotecznego. Zaproponował zatem Bibliotekarz nominowanie stałego kustosza, mianowicie zdolnego do zawiadywania oddziałem polskim i rękopismami. Takim kustoszem wypadłoby mianować Franc. Matejkę, zaś Straszynskiemu dać tytuł i

charakter kustosza. Również wypadałoby systemizować drugie miejsce amanuenta.

Uposażenie Biblioteki 2400 zkr. okazało się tak niedostateczne, potrzeby zaopatrzenia oddziału polskiej biblioteki tak naglące, wydatek na czasopisma i strata pieniężna na agio od r. 1863 do 1868 nie wykazywana a do 6000 zkr. dochodząca tak dotkliwa, że zachodziła potrzeba wyrównania tego dotacją nadzwyczajną.

Ministerstwo reskryptem z dnia 10. listopada bardzo życzliwie zgodziło się na propozycje Bibliotekarza z 26. kwietnia. Załatwienie wniosków odłożyło do przyszłej organizacji Biblioteki. Zarazem Minister polecił zakomunikować Bibliotekarzowi wyraz najzupełniejszego uznania za oględność i gruntowną znajomość stanu Biblioteki, jako też za gorliwość z jaką przystępuje do wykonywania poruczonych mu zadań. / reskr. Namiestnictwa z 4. grudnia L. 7117/ pr. /.-

Dnia 10. listopada zaproponował Rektor Uniwersytetu, aby dolne izby Biblioteki, w których były dublety, odstąpić tymczasowo na gabinet archeologiczny pod zarządem prof. J. Łepkowskiego, na co się zgodził Bibliotekarz.

Do do prośby Bibliotekarza o podwyższenie uposażenia, odniosła ona skutek i reskryptem z dnia 21. lipca dotacja podniesioną została do zkr 4,000.

Rok 1870.

Personale tego roku było znacznie silniejsze dzięki skutecznym zabiegom. Składało się z sześciu pracowników. W dniu 12. lutego Tadeusz Wojciechowski został prowizorycznym amanuentem z płacą 400 zkr. a drugim Ignacy Żegota Pauli dnia 23. października.

Gmachu budowa szła nieco raźniej. Na dole wykonano pięć małych izb i zaopatrywano je w szafy, lecz nie dokończono robót. Na pierwszym piętrze rozszerzono czytelnię przez połą -

czenie dwóch izb arkadą wykrojoną. Nadto wykonano pięć sal na pierwszym piętrze. Nie dostawało jednak roboty stolarskiej.

Dochód roczny i rozchód wyniósł zkr. 5769. Zakupiono dzieł za 4965 zkr. na oprawę wydano zkr. 613. Zakupiono dzieł 3091, tomów 3256, drogą zamiany dzieł 95, darowizną dzieł 1172 ogólny zasób biblioteczny wyniósł dzieł 115,220, tomów 139962. Z zakupna najważniejszym było czasopismo: "Journal f. Mathematik" tomów 36 za zkr. 336.

Atlasów przybyło 15, map 9, razem zbiór 1334 sztuk; do rękopisów przybyło 18 w 34 woluminach, całość 5575 numerów. Zbiór rycin wzrósł zakupem na licytacjach po Winc. Kirchmayerze i Ksaw. Masłowskim, przyczem za bezcen kupiono kilkadziesiąt dzieł do sztuk pięknych się odnoszących. Rycin było razem 4254. Zbiór muzykaliów pomnożył się o 67 sztuk, razem wynosił 337 numerów. Co do zbioru archeologicznego Ministerstwo upoważniło dnia 24. marca Bibliotekarza, aby cały zbiór odstąpił Muzeum archeologicznemu. Numizmatów przybyło 15, zatem razem było 8772.

Książek wypożyczonych poza Bibliotekę było 6600, w czytelni zapisało się do księgi 4284. Czytelnia była zamknięta przez październik i listopad z powodu jej przebudowy. Ogólny ruch książek roczny był obliczony na 19.000 dzieł Gości zwiedzających zapisało się 936, oprócz tego było wiele osób nie zapisanych. Przez sam miesiąc czerwiec zwiedziło Bibliotekę 600 osób.

Prace biblioteczne znacznie ułatwili dobrowolni pracownicy jakoto Mar. Baraniecki matematyk, Dr. Kaź. Grabowski, Dr. B. Lutostański, Ant. Zaleski, malarz artysta, Wład. Bartynowski i Jan Szlachetowski. Z tą pomocą można było uporządkować w znacznej części medycynę, oddział sztuk pięknych i matematykę.

Nowo przybyły Ż.Pauli objął zastępczo czynności w czytelni w miejsce Franc.Matejki, który ciężką złożony chorobą w miesiącu październiku popadł w grudniu w nieuleczalną chorobę.

Przedstawiono władzy wniosek o polepszenie doli służby bibliotecznej. Gdy bowiem służący w Salzburgu, Gracu i Lwowie pobierali roczną płacę 315 zkr. wynagrodzenie służki w Krakowie wynosiło 208 zkr. z dodatkiem 50 zkr. nadzwyczajnym, gdy w innych bibliotekach dopłata dochodziła 60 zkr. a ubiór 26 i 52 zkr. zwłaszcza, że Biblioteka Jagiellońska jest większą od innych do porównania wziętych i liczniej przez gości zwiedzana. -

Z powodu proponowanej nowej organizacji biblioteki, wyraziło się Ministerstwo dnia 23. grudnia r.z., a co komunikowaniem było dnia 31. stycznia r.b. / Namiestnictwa L.59,650 / do wiadomości, iż nie zgadza się na łączenie porządku alfabetycznego z numerowaniem, gdyż musiano by układać bez uwzględnienia formatu. Ostatni zarzut wynikł z prostej pomyłki, bo propozycja Bibliotekarza wyróżniała ściśle oddzielenie formatów. Wyróżnienie to jednak nie było widać jasno sformułowane, skoro Ministerstwo wypowiedziało wątpliwość swoją. Należy ono jednak do tak elementarnych warunków wszelkie układu bibliotecznego, że o tem nawet nie należało wspominać, bo żadna Biblioteka bez podziału na formaty istnieć nie może. Co do zarzutu, zatem przeciw układowi abecadłowemu ze względu na formaty wyjaśnił Bibliotekarz w raporcie rocznym 20. lutego 1871, iż zaszkodził nieporozumienie, wykazując zarazem, iż od raz obmyślonego systemu odstąpić nie można, - i numeracja pojedyncza zamiast potrójnej jest ściśle przeprowadzana. Praktyczność porządku abecadłowego okazała się później, gdy Biblioteka systematycznie ułożoną i spisana została. Tak więc cała Biblioteka aż do chwili objęcia jej przez nowego Bibliotekarza stoi

w układzie alfabetycznym.

Reskrypt Namiestnictwa brzmiał dalej : Z urządzeniem biblioteki według projektowanego systemu działów / grup / zgadza się J.E.P.Minister , jednak pod warunkiem,aby dzieła należące do jednego i tegoż samego działu numerowano w porządku bieżącym,a układano podług formatów.

Co do lokalnego katalogu oświadczył J.E.P.Minister, że nie ma nic przeciw temu,aby na teraz zaprzestano takowy prowadzić,zauważył jednak oraz, że ze względu na konieczność utrzymania ewidencji w bibliotece,należy jak najpilniej przestrzegać,aby pojedyncze dzieła sygnowano tak na wewnętrznej stronie kompaturki,jakoteż w górnej rubryce głównych kartek do katalogów / Grundzettel /. W ten sposób będzie można wyjmując na krótki czas te kartki,układając je w oddziały i przepisując,ułożyć z łatwością w swoim czasie repertorium

Dalsze projekty aprobował P.Minister i upoważnił Bibliotekarza,oraz iż w dotyczących wypadkach może odstąpić od postanowień prowizorycznych przepisów bibliotecznych.

Ostrożność Ministerstwa miała rację,ale tym razem była zbyt wąska,bo Bibliotekarz sam przez się te warunki obmyślił,co większa stworzył nie istniejący dotąd drugi katalog przedmiotowy,a jeszcze zapewnił istnienie dzieła, że na każdym kazda zapisywać datę nabycia go i numer inwentarza,pod którym dzieło zapisano.

Rok 1871

Grono biblioteczne o tyle uległo zmianie, że wskutek umysłowej choroby Fr.Matejki przyjęty został zastępczo Dr. Jan Szlachetkowski od 1.maja do października. Uzdrawiony Matejko wrócił,lecz w końcu listopada zapadł ponownie nieuleczalnie.

Odbudowane cztery sale nie mogły być użyte z powodu nieukończenia budowy szaf.Nadto nie przyszło do skutku propo-

nowane oszafowanie sześciu sal parterowych na pomieszczenie dubletów i teologii. Z wiosną odstąpiono na dole lokal z trzech izb prof. Łepkowskiemu na pomieszczenie Muzeum archeologicznego.

Dochód wynosił 4039 zkr, i tyleż dochód. Na kupno dzieł wydano 3461 zkr. na introligatora 481 zkr.

Przybyło dzieł 6032, tomów 11,406. Zakupiono dzieł 1156, tomów 1760, zamieniono za dublety 23, otrzymano darem dzieł 4851, tomów 9623. Cały zbiór wyniósł dzieł 121,262, tomów 151,368 i dubletów 16,000. Kompletowano pomyślnie oddział polski. Nabytymi zostały wielkie rzadkości : dwa herbarze Spiczynskiego, Crescentius 1549, Gorczyzna Tabulatura 1647, Biel-skiego kronika i inne.

Władysław Dąbski podarował dnia 10. maja 2628 dzieł, tomów 7048, zbiór znamienity co do druków ilustrowanych z XVIII wieku, odnoszący się do sztuk pięknych, podróży i nauk przyrodniczych. Dr. Mich. Zieleniewski podarował dzieł 80. Map i atlasów przybyło 31, razem było 1375. Rękopisów otrzymano 28, łącznie więc było 5605 numerów. Zbiór rycin pomnożył się o 74 sztuk, wynosił razem 4328. Do numizmatyki przybyło 129 sztuk, całość 8903 wyniosła. Zbiór ten pozostawał ciągle opieczetowany.

Bibliotekę zwiedziło do 1000 osób. W czytelni korzystało z niej osób 3400. Poza Bibliotekę wydano 6500 dzieł.

Prace bibliotecznych urzędników niepomierne wsparli ochotnicy święcący czas dla pożytku narodowej instytucji. Dr. Ad. Asnyk katalogował klasyków w literaturze polskiej, kand. filozof. Ludwik Delaveaux wojskowość i matematykę polską, Dr. Kaz. Grabowski medycynę polską, Wład. Bartynowski i Ant. Zeleski krótki czas w lecie opracowywali sztuki piękne, przerwać musieli

robotę, z powodu zajęcia sali przez stolarzy na robotę szaf. Kand.filozof. Dulemba w lipcu i sierpniu układał prawo polskie, Jerzy hr.Szembek nauki przyrodnicze polskie, Dr.fil. prof.Teof.Ziemba filozofję i estetykę polską. Dr.fil.Skrochowski filozofję w obcych językach, a po jego wyjeździe do Rzymu Dr.fil.Maurycy Straszewski. Pan Świerczewski katalogował parę tygodni nowe przybytki, - wyjazd do Lwowa przerwał tę pracę. Dr.O.P. Szczaniecki spisywał prawo polskie. Ta nadzwyczajna pomoc w godzinach nawet pozaurzędowych sprawiła, że porządkowanie Bibljoteki mogło dźwignąć się niezmiernie szybko.

W roku bieżącym ponowiono prośbę o podniesienie płac służby bibljotecznej. Dozwolono Bibljotekarzowi, aby na miesiące zimowe od 1.listopada do 1.kwietnia przybrał posługacza / palacza / z płacą miesięczną 10 zkr.

Reskryptem z 14.grudnia zawiadomiono Bibljotekę, iż podwyższono płace urzędników od roku następnego, Bibljotekarzowi do 1800 zkr.kustoszowi do 1400, skryptorowi do 1300, zaś amanuentowi Dr.Wojciechowskiemu do 600 zkr.

Dnia 23.grudnia przedstawiono amanuenta Ad.Piwowskiego o podniesienie mu płacy amanuenta z 400 zkr. na 600 zkr.

Na żądanie centralnej komisji statystycznej wypracowano wykaz bibljotek prywatnych, kościelnych i publicznych znajdujących się w Galicji i ich zasobność.

Rok 1872

Grono bibljoteczne po ubytku Fr.Matejki uszczuplone wzmożniło się prowizorycznym amanuentem Drem.Fr.Bylickim od dnia 1.stycznia.

W górnych salach Bibljoteki dokończono urządzenie szaf. Pozostało jeszcze życzenie sprawienia szaf na środku sal, celem pomieszczenia rękopismów, które dotąd nie były pod zamknięciem.

Dochód biblioteczny i rozchód wynosił 4215 złr., z tego poszło na kupno dzieł złr. 3429, na oprawę 329, na sprowadzenie biblioteki po Brimirskim 315 złr.

Zakupiono dzieł 516, tomów 919, zamieniono za dublety dzieł 16, darem pozyskano dzieł 6419, tomów 12,013. Razem stan Biblioteki : dzieł 128,423, tomów 164,583. Otrzymano darem bibliotekę po Brimirskim z daru Wład. Leona Brimirskiego dzieł 3973, tomów 8848, - od księgarza Wład. Jaworskiego dzieł 550, tomów 1000, od Dra. Med. Woźniakowskiego dzieł 222, tomów 259, od wdowy po Drze Placerze dzieł 544, tomów 752.

Brimirskiego biblioteka odznaczała się mnogością dzieł nowogreckich i edycjami klasyków greckich i łacińskich. Prof. Dr. Zatorski podarował dzieło niesłychanej rzadkości Missale Cracoviense 1484. Map przybyło 10, atlasów 9, razem zbiór wyniósł 1394 sztuk. Rękopisów otrzymano 11, razem 5614, a woluminów 2758. Zbiór rycin wynoszący 4328 sztuk, powiększony przybytkiem 7 sztuk wzbogacony został darem Wład. Dąbskiego, wytwornej szafy wraz z 697 sztychami z wieku XVIII. Razem 5025 sztuk.

Pergaminowe dyplomy będące dotąd rozprószone, zostały ujęte w jedną całość. Ilość ich wynosi 127 sztuk.

W czytelni użytkowano z 6244 dzieł, poza Bibliotekę wydano 5500, pozostało w obiegu 2500 dzieł. Gimnazjum rozeszło dzieł 216. Gości zwiedzających było 1494.

W prasach bibliotecznych nie mało użytecznymi były siły ochotnicze, uproszone do współpracy przez Bibliotekarza. Mienowicie : Wład. Bartynowski i Ant. Zaleski / ryciny /, Dr. Fr. Czerpy / historia Austrii i Niemiec /, Docent Dr. Straszeński / filozofja /, Urzędnik Prokuratorji Dr. M. Bobrzyński / prawo /, Józef Szujski / historia polska /, Dr. Leon

Kulczyński / filozofja i klasycy łacińscy /, Prof. Dr. Winc. Zakrzewski / historia starożytna /, Bron. Kruczkiewicz, kand. filoz. / klasycy greccy /. Nadto adjunkt sądowy Franc. Bartynowski ułożył nowo uformowany zbiór kart pogrzebowych i one spisował.

Dnia 17. kwietnia Ludwika z Lindów Górecka przesłała Bibliotecę dębową szkatułę, w której są zachowane rękopisma i listy Lindego.

Dnia 20. maja zgłosił się Burmistrz m. Wieliczki z ofertą dyplomatów tego miasta od r 1290 do 1765 do przechowania z zastrzeżeniem prawa własności.

. Rok 1873

Cały ten rok roboty około przebudowy gmachu były zawieszane. Dochód i rozchód wynosił 4831 złr. Z tego zakupiono dzieł za 4311 złr., oprawiono za 344 złr. Przybyło dzieł 2776, tomów 3737, z tych kupnem 973, tomów 1249. Razem było dzieł 131,204, tomów 168,536 i dubletów 17,000. Darował kanonik Wyszynski dzieło Felimira z r 1537, Ant. Zaleski rękopis ojca swego w 7 tomach do historii 18 wieku, Adrjan Baraniecki 700 dzieł i broszur balneologicznych. Map przybyło 16, razem 1410. Rękopisów tomów 42, razem 5614.

Archeologiczny zbiór odstąpiono 13. października do Muzeum. Rycin przybyło 179, Zbiór numizmatyczny wyniósł 8906.

Wypożyczono z Biblioteki 7000 dzieł, z tych pozostało w obiegu 2500. Gimnazjum przesłano 164. W czytelni było 3700 dzieł, w profesorskiej 1000. Gości zwiedzających było 1800.

I tego roku Biblioteka doznawała życzliwości uproszonych ochotników do pracy. Mianowicie katalogowali prof. Soświński / literaturę niemiecką /, prof. liter. franc. Erard Ciechomski / literaturę francuską /, prof. Kruczkiewicz / klasyków z daru Bromirskiego / obywatel Ryx z Królestwa / przyrodnicze polskie, po-

wieści i teatr /, Docent M.Straszewski / filozofję ze zbioru Bromirskiego / ,słuchacz filozofji Winkowski / filologia /.

Dnia 15.maja rozpisano konkurs na posadę kustosza po zgonie Matejki. Zaproponowany został dnia 1.lipca Dr. Wład.Wisłocki,kustosz Biblijoteki Zakładu Ossolińskich.

Dnia 30.stycznia dokonano protokolarnie otwarcia szaf z numizmatami i oddania ich Biblijotekarzowi,bez ich przeliczania,lecz po przekonaniu się,że nie były naruszone.

W myśl reskryptu Namiestnictwa z 21.października co do urządzenia czytelni popołudniowej,Biblijotekarz dnia 10.listopada wyłożył potrzebę urządzenia prowizorycznego dzisiejszej sali,zaprowadzenia oświetlenia gazowego i powiększenia grona urzędników biblijotecznych.

Rok 1874

Personale pomnożyło się nominacją Dra.W.Wisłockiego dnia 22.marca na kustosza.

O roboty w Biblijotece ponawiano prośby. Szko o szafy w dolnych salach i o pomieszczenie rękopisów. Przedstawienia szły 26 lutego i 16.lipca 1871 r.9 maja i 31.lipca 1872, 15.maja 1873 i 20.stycznia 1874.r.

Dochód i rozchód zkr 4350. Na zakupno zkr.3619,na introligatora 601. Przybyło dzieł 3300,tomów 3710,mianowicie kupnem dzieł 707,tomów 1209,darem 875,dzieł. - tomów 2576. Razem zbiór wynosił 136,726 dzieł,zaś tomów 172,528.

Ważniejsze dary były Marji Schindlerowej siostry po profesorze Uniwersytetu dzieł teologicznych 100,- od Jana Nep.Janowskiego z Juvisy dzieł 212,tomów 228,czasopismów 42,broszur 823. Dar.Józ.Pollera dzieł 31 i zbiór plakatów,od Adr.Baranieckiego dzieł 20. - Map było 1417, muzykaliów 343,rękopismów 5732,z tych 82 podarował Biblijotekarz , - monet 8978.

Z powodu złożenia dyplomatów Wieliczki zbiór urósł do 212 sztuk. Bibljotekarz podarował 16 dyplomatów. Bibljotekarz darował 1900 rycin, zatem urósł zbiór do 6420 sztuk.

Wypożyczono za Bibljotekę dzieł 8000. W czytelni 7100 osobom udzielono dzieł 8000 w 10,000 tomach. W czytelni profesorów było w obiegu 1000 dzieł, dla tychże sprawdzono z obcych uniwersytetów dzieł 54 w 65 tomach. Gimnazjum rozeszło dzieł 242, w 318 tomach i 126 zeszytach. Gości około 1500, z których około tysiąca oprowadzała służba, resztę urzędnicy Bibljoteki.

Pracom bibljotecznym szli ochotnicy z pomocą : Bronisław Ryks, spisywał teatr i książki dla ludu polskie, prof. Dr. M. Straszewski filozofja / do Nru 1405 /, Julian Bereźnicki, kand. filoz., słowniki NN. 207, Dr. Leon Kulczyński gramatykę, Dr. Bronisław Kruczkiewicz nowogreckie, Józef Winkowski filozogja, asystent mineralogji Dr. Stan Zaręczny geologja, asystent chemii Dr. Germański chemię do Nru. 1035, prof. Ant. Wierzejski zoologję do Nr. 122.

Obszernym raportem z dnia 11. maja umotywowano potrzebę stworzenia nowej posady emanuenta i posługacza celem możliwości utrzymania czytelni popokudniowej. Wyłożono przytem jakim zmianom uleść musiała cała Bibljoteka, w której ani jeden dawny numer nie utrzymał się, ani jedna książka nie została na miejscu swoim. Wszystko zostało z gruntu przestoczonym. Uczyniono to wskutek zażądanych wniosków przez Namiestnictwo dnia 15. kwietnia.

Dr. Med. Szklarski z Petersburga, który wskutek propozycji Bibljotekarza ofiarował 10,000 złr. na stypendja, dał Bibljotece swój portret i popiersie do zachowania, dlatego, że Bibljotekarz przyjął je pod warunkiem ustanowienia stypendjum.

Bibliotekarz przedstawił podanie, aby pomimo zamianowania kustosza utrzymać przy Bibliotece amanuenta Dra. Fr. Bylickiego, przy której pozostał do końca kwietnia.

Ministerstwo odpowiada dnia 31. marca, iż kwestja uregulowania płac służby tymczasowo zostaje w zawieszeniu, lecz wogóle jest bliską rozstrzygnięcia. Tymczasowo mogą być przedstawiani do zapomóg. Tak załatwionem zostało podanie Bibliotekarza z dnia 31. listopada r 1872. Również przedstawienie o podwyższenie płacy Ad. Piwowskiego nie zostało uwzględnione, lecz natomiast wyznaczono mu dnia 3. lipca remunerację w kwocie 400 zkr. Dnia 23. października wniosk Bibliotekarz prośbę^o pokrycie kosztów druku katalogu rękopisów biblioteczych przygotowanego przez Dra. Wisłockiego, dnia 30. grudnia załatwioną została odmownie.

Rok 1875

Personale uległo o tyle zmianie, iż w miejsce zmarłego dnia 19. października Józefa Streszyńskiego objął tymczasowe obowiązki b. kapitan Józef Poller, jako dyetariusz. Do końca roku pozostał czynnym Dr. Tad. Wojciechowski, który dnia 14. października otrzymał nominację na skryptora przy Bibliotece Uniwersyteckiej we Lwowie.

Roboty wewnętrzne biblioteczne przerwane od r 1870, proponowane podaniem 26. lutego 1871 r i 15. grudnia 1875 r. nie zostały na nowe podjęte. Dochód biblioteczny wyniósł zkr 4357, z tego wydano na zakupno 3555, na oprawę 629 zkr.

Nabyto dzieł 415, tomów 749, darem otrzymano 644 dzieł, 710 tomów, obowiązkowych dzieł 196, tomów 216, dySSERTACyj i-nauguralnych 737. Dla seminarjum filologicznego dzieł 189, tomów 207, dla Seminarjum historycznego dzieł 18, tomów 39. Czasopismów 404. Razem przybytek dzieł 2199, tomów 3052, rycin 156, rękopisów 8, nut 3.

Cały zapas wynosił dzieł 138,926 ,tomów 175,580,map 1418,nut 345,rękopisów 5746,dyplomatów 213,numizmatów 8989,rycin 6576 / przybyło 156 /.

Wypożyczono dzieł przeszło 9000,w czytelni było czytelników przeszło 5000,do czytelni profesorów żądano około 2000 dzieł.Bibliotekę zwiedziło przeszło 2500 osób. Pomoc bezpłatną nieśli Bibliotece chętni pracownicy uproszeni, jakoto : Jan Nep.Sadowski,obywatel z Poznańskiego / sztuki piękne NN 948 /,Jul.Bereźnicki / słowniki NN.660 /,prof. Ant.Wierzejski / zoologja /, asystent Zaręczny / mineralogja/, Józef Winkowski / gramatyka do Nr.1086 /, Aleks.Tarłowski z Łańcuta podarował Bibliotece 59 tomów czaspismów, ,Fr.Martynowski 104 dzieł,Józef Kownacki rękopisma.

Rozporządzeniem dnia 18.marca załatwionem zostały sprawozdania z 14.grudnia 1874 i 31.grudnia 1873,Senatu Akademickiego , co do otwarcia czytelni popołudniowej,a to w miesiącach letnich od 1.kwietnia począwszy. Z tego względu Bibliotekarz,powołując się na swój raport z dnia 10.listopada 1873,uczynił dnia 22.kwietnia obszerną relację co do trudności otwarcia wieczornej czytelni,wynikających z lokalności nie odpowiedniej czytelni,przedstawiając zarazem ilość pracy w czytelniach urzędników w Pradze,Insbrucku i Gracu. Wnioski skończyły się motywowaniem potrzeby utworzenia jednej posady amanuenta,jako też służącego.

Z powodu zaszłej śmierci skryptora i awansu amanuenta na skryptora do Lwowa,Bibliotekarz motywując proponowane obsadzenie posady wnosil o zanimowanie skryptorem Dra.Stan.Smolkę. Do pierwszej posady było kandydatów czterech,do drugiej pięciu. Na amanuenta proponowano A.Piwowskiego,a w razie niemożności / ze względu na sędziwe lata / Adama Bekickowskiego .-

The first of these is the fact that the
 population of the country has increased
 from 1,000,000 in 1800 to 15,000,000 in 1900.
 This increase has been due to a number of
 causes, the most important of which are
 the discovery of gold in California, the
 discovery of oil in Texas, and the
 discovery of coal in the West.
 The second of these is the fact that the
 country has become more and more
 industrialized. This has been due to
 the fact that the country has become
 more and more dependent on the
 products of the factory and the
 mine. This has been due to the fact
 that the country has become more and
 more dependent on the products of the
 factory and the mine. This has been
 due to the fact that the country has
 become more and more dependent on the
 products of the factory and the mine.
 The third of these is the fact that the
 country has become more and more
 dependent on the products of the
 factory and the mine. This has been
 due to the fact that the country has
 become more and more dependent on the
 products of the factory and the mine.
 The fourth of these is the fact that the
 country has become more and more
 dependent on the products of the
 factory and the mine. This has been
 due to the fact that the country has
 become more and more dependent on the
 products of the factory and the mine.
 The fifth of these is the fact that the
 country has become more and more
 dependent on the products of the
 factory and the mine. This has been
 due to the fact that the country has
 become more and more dependent on the
 products of the factory and the mine.
 The sixth of these is the fact that the
 country has become more and more
 dependent on the products of the
 factory and the mine. This has been
 due to the fact that the country has
 become more and more dependent on the
 products of the factory and the mine.
 The seventh of these is the fact that the
 country has become more and more
 dependent on the products of the
 factory and the mine. This has been
 due to the fact that the country has
 become more and more dependent on the
 products of the factory and the mine.
 The eighth of these is the fact that the
 country has become more and more
 dependent on the products of the
 factory and the mine. This has been
 due to the fact that the country has
 become more and more dependent on the
 products of the factory and the mine.
 The ninth of these is the fact that the
 country has become more and more
 dependent on the products of the
 factory and the mine. This has been
 due to the fact that the country has
 become more and more dependent on the
 products of the factory and the mine.
 The tenth of these is the fact that the
 country has become more and more
 dependent on the products of the
 factory and the mine. This has been
 due to the fact that the country has
 become more and more dependent on the
 products of the factory and the mine.

Rok 1876

Grono Biblioteczne składali : Bibliotekarz Estreicher, kustosz Wiskocki, skryptor Rudolf Ottmann nominowany dnia 8. marca, amanuent Bekcikowski nominowany 29. stycznia i prowizoryczni amanuenci Ad. Piwowski i Ignacy Pauli. Tymczasowo pełniący w r. z. służbę Józef Pöller i Adam Morawski / ten od 1. stycznia 1876 r. / ustąpili dnia 16. lutego i 11. maja od chwili objęcia obowiązków przez nowo mianowanych.

W dopełnieniu budowy gmachu postąpiono o tyle, że w czytelni rozszerzono szafy, a dziedziniec zaopatrzono w studnię. Dależ roboty, mianowicie sprawienie szaf w dolnych salach nie rozpoczęte, dozwolono atoli na nie, by w roku następnym były wykonane.

Wydano zkr. 4318, z tego na kupno dzieł 3700 zkr., na oprawę 432 zkr. Przybyło dzieł 2880 w 5208 tomach, 183 czasopismów, 4 atlasy, 11 map, 19 rycin, 4 muzykalia, 16 rękopisów, 4 medale, 196 monet. Kupnem nabyto dzieł 320, tomów 613, dySSERTACyj otrzymano 731, do Seminarjów nabytu 92 dzieł w 143 tomach, darem dzieł 1489, tomów 3434. Najliczniejsze dary złożyli Prof. Zakrzewski Winc. dzieł 73, Redaktor Chociszewski 138 dzieł swego nakładu, X. J. Tałasiewicz z Maydanu 467 dzieł, tomów 1214 i 13 rękopisów, rodzina Wyczechowskiego z Warszawy dzieł 534, tomów 1671.

Poza Bibliotekę wypożyczono przeszło 9000 dzieł. W czytelni było około 6000 osób, a w czytelni profesorów do 2000 dzieł w obiegu. Zwiedzało Bibliotekę przeszło 2500 osób.

Chotniczą pomoc nieśli : słuchacz filozofii Klobasa i prof. Straszewski, spisywali filozofja, słuchacz Uniwersytetu Karol Trochanowski spisywał chemię, nauczyciel Erard-Ciechomski kontynuował katalogowanie literatury francuskiej.

Ministerjum reskryptem z 3.marca zezwoliło na usystemizowanie dwóch pełnych płac amanuentów od r.1877, wskutek czego odpadały dwie posady amanuentów prowizorycznych po 400 zkr.

Rok 1877

Otrzymała Biblioteka upragnione i piękne szafy na rękopisma i na dole na pomieszczenie teologii w 5 izbach.

Wydano zkr.4253, z tego na książki 3678 zkr., na oprawę 468. Przybyło: kupnem dzieł 292, tomów 645, zamianą dzieł 126, obowiązkowych 290, dySSERTACyj 665, czasopismów 400, dary prywatne dzieł 799, tomów 885. Razem dzieł 2273, tomów 2872, czasopismów 400. Nadto 42 rękopisów, 4 atlasy, 17 map, 10. muzykaliów.

Ogólny zbiór 144,079 dzieł, 184,065 tomów, 1454 map. 3537 woluminów rękopisów / po kilka razem oprawnych /, 362 nut, 213 dokumentów. Dary prywatne ofiarowali prof. Świdorski, prof. Zekrzewski, księgarz Wł. Gubrynowicz, Ign. Janicki z Warszawy, Adolf Moniuszko, Uniwersytet w Pradze i jeden rękopis darował prof. Zatorski.

Zbiór numizmatyczny obejmował 9191 sztuk, zbiór rycin 6664. Czterystu osobom wypożyczono poza Bibliotekę około 10. tysięcy dzieł Gimnazjom i za granicę przesłano do użytku dzieł 250. W czytelni było przeszło 5000 osób, - gości około 2000 zwiedziło Bibliotekę. Bezinteresownie pracę swą dla porządkowania zbiorów poświęcili Dr. M. Straszewski / filozofja/, M^uller, urzędnik urzędu probierczego / oddział czeski/, księgarz Józef Friedlein. Ostatni sprawdził cały katalog numizmatyczny ze samym zbiorem, medale wydzielił i monety nie opisane dotąd bliżej określił.

Ministerjum upoważniło reskryptem z 9. stycznia, aby Namiestnictwo na cele uposażenia Biblioteki tymczasowo przez lat trzy kwotę zkr. 8000 jako roczną dotację do preliminarzy wstawiko zacząwszy od r 1878. Co do tego wyszło rozporządze-

nie Namiestnictwa dnia 18. września. Jednakowoż podwyższenie to było zawisłem od uchwały mocą ustawy.

Dnia 7. listopada przedstawił Bibliotekarz trudności w obsadzeniu stałego drugiego amanuenta, przezco musiałby być usunięty jeden z dwóch prowizorycznych, bardzo Bibliotece zasłużonych. Przedstawienie to odniosło skutek pożądaný.

Rok 1878

Gmach uzyskał oświetlenie gazowe.

Dochód i rozchód Biblioteki wyniósł 6405 zkr. Z tego wydano na książki 5658 zkr., na oprawę 572 zkr. Zakupiono dzieł 1335, drogą zamiany zyskano 477, obowiązkowych 308, dary prywatne 2155, czasopisma 203, dyssertacje 646. Ogółem nabytek dzieł 4997, tomów 6598, nadto 6 atlasów, 4 map, 6 muzykaliów. Rękopisów z Wilna od księgarza J. Zawadzkiego / po Jocherze głównie / otrzymano 78, kupiono 2.

Razem wynosił zbiór dzieł 149,076, tomów 191.292, 1462 atlasów, 3617 rękopisów / woluminów /, 368 muzykalji, 213 dokumentów. Nadto depozyt po nauczycielu Szym. Dutkiewiczem obejmujący rycin 974, autografów i dyplomatów 216, rękopisów 32, druków 5.

Z daru wpłynęły po J. Dietlu prezydencie, dzieł 372, czasopismów 77, tomów . - J. Zawadzkiego z Wilna 106 dzieł, po prof. Drze. Ant. Skawikowskim dzieł lekarskich 83, od prof. Lagarde 21 dzieł, od Dra. Em. Janchena z Radkowie dzieł 83, w 154 tomach. Bankier Jan Bloch wspierał wydawnictwa swoje. Od Dra. Adr. Baranieckiego otrzymaną drogą zamiany dzieł 160, tąż drogą od X. Stan Załęskiego wspierał dzieła : Description de l'Egypte 13 tomów i Monographie de la Cathedrale de Bourges.

Wypożyczono 400 osobom dzieł około 14,000 z tych w obiegu pozostało 5000. Innym bibliotekom rozesłano 25 rękopisów i 600 dzieł, zaś sprowadzono z bibliotek dla profesorów rękopisów 10, dzieł 200.

the first of these is the fact that the
the second is the fact that the
the third is the fact that the
the fourth is the fact that the
the fifth is the fact that the
the sixth is the fact that the
the seventh is the fact that the
the eighth is the fact that the
the ninth is the fact that the
the tenth is the fact that the
the eleventh is the fact that the
the twelfth is the fact that the
the thirteenth is the fact that the
the fourteenth is the fact that the
the fifteenth is the fact that the
the sixteenth is the fact that the
the seventeenth is the fact that the
the eighteenth is the fact that the
the nineteenth is the fact that the
the twentieth is the fact that the
the twenty-first is the fact that the
the twenty-second is the fact that the
the twenty-third is the fact that the
the twenty-fourth is the fact that the
the twenty-fifth is the fact that the
the twenty-sixth is the fact that the
the twenty-seventh is the fact that the
the twenty-eighth is the fact that the
the twenty-ninth is the fact that the
the thirtieth is the fact that the
the thirty-first is the fact that the
the thirty-second is the fact that the
the thirty-third is the fact that the
the thirty-fourth is the fact that the
the thirty-fifth is the fact that the
the thirty-sixth is the fact that the
the thirty-seventh is the fact that the
the thirty-eighth is the fact that the
the thirty-ninth is the fact that the
the fortieth is the fact that the
the forty-first is the fact that the
the forty-second is the fact that the
the forty-third is the fact that the
the forty-fourth is the fact that the
the forty-fifth is the fact that the
the forty-sixth is the fact that the
the forty-seventh is the fact that the
the forty-eighth is the fact that the
the forty-ninth is the fact that the
the fiftieth is the fact that the
the fifty-first is the fact that the
the fifty-second is the fact that the
the fifty-third is the fact that the
the fifty-fourth is the fact that the
the fifty-fifth is the fact that the
the fifty-sixth is the fact that the
the fifty-seventh is the fact that the
the fifty-eighth is the fact that the
the fifty-ninth is the fact that the
the sixtieth is the fact that the
the sixty-first is the fact that the
the sixty-second is the fact that the
the sixty-third is the fact that the
the sixty-fourth is the fact that the
the sixty-fifth is the fact that the
the sixty-sixth is the fact that the
the sixty-seventh is the fact that the
the sixty-eighth is the fact that the
the sixty-ninth is the fact that the
the seventieth is the fact that the
the seventy-first is the fact that the
the seventy-second is the fact that the
the seventy-third is the fact that the
the seventy-fourth is the fact that the
the seventy-fifth is the fact that the
the seventy-sixth is the fact that the
the seventy-seventh is the fact that the
the seventy-eighth is the fact that the
the seventy-ninth is the fact that the
the eightieth is the fact that the
the eighty-first is the fact that the
the eighty-second is the fact that the
the eighty-third is the fact that the
the eighty-fourth is the fact that the
the eighty-fifth is the fact that the
the eighty-sixth is the fact that the
the eighty-seventh is the fact that the
the eighty-eighth is the fact that the
the eighty-ninth is the fact that the
the ninetieth is the fact that the
the ninety-first is the fact that the
the ninety-second is the fact that the
the ninety-third is the fact that the
the ninety-fourth is the fact that the
the ninety-fifth is the fact that the
the ninety-sixth is the fact that the
the ninety-seventh is the fact that the
the ninety-eighth is the fact that the
the ninety-ninth is the fact that the
the hundredth is the fact that the

W czytelni pracowało około 7000 osób. Gości zwiedzających było około 3000. Zaszczycił Bibliotekę odwiedzinami Arcyksiążę Karol Ludwik.

Bezinteresownie podejmowali biblioteczne prace prof. M. Straszewski / filozofja /, prof. Dr. Siedlecki / pedagogika polska /, prof. Erard-Ciechomski / literatura francuska /, uczeń uniwersytetu Fr. Winkowski / grecka literatura /. Wielki zbiór afiszów teatralnych uporządkował Franciszek Bartynowski, adjunkt sądowy.

Rok 1879

Rogoroczna dotacja podwyższoną została do 6000 złr. Z dochodu 6449 złr. wydano na książki złr. 5388, na oprawę 857 złr. Kupiono dzieł 1398, otrzymano darem 1694. Ogólny nabitek dzieł 3876, tomów 5108. Rękopisów przybyło 60.

Ogół zbiorów : dzieł 152,952, tomów 196,690, map 1493, rękopisów 3677, nut 370, dokumentów 213, rycin 6760, monet 9261.

Główne dary były od Dra. M. Zieleniewskiego dzieł 243, od obywatela Ludwika Michałowskiego dzieł 91, od księgarza Chociszewskiego nakładów 32, od prof. Bron. Gustawicza dzieł 23, od Jana Nep. Janowskiego z Francji dzieł 218, od prof. M. Bobrzyńskiego dzieł 150.

W czytelni pracowało osób przeszło 3500. Poza Bibliotekę wydano do 100,000 tomów. Z oboych bibliotek wypożyczono przeszło 150 dzieł, zaś rozesłano bibliotekom 250 dzieł. Gości zwiedzających było do 5000, z tych zapisało się do księgi 2300.

Dobrowolni pracownicy nieśli uprzejmie pomoc i tego roku jakoto : prof. Maur. Straszewski / filozofja /, prof. Erard-Ciechomski / literatura francuska /, Adjunkt Fr. Bartynowski / kartki pogrzebowe i afisze /.

Za sprawą Bibliotekarza a z udziałem składkowym ogółu

sprawioną została szafa za 550 zkr. na pomieszczenie wszystkich dzieł J.I. Kraszewskiego, które to dzieła wszyscy na-
kładcy darem nadesłali celem utworzenia muzeum literackie-
go sławnego pisarza.

Profesor Dr. J. Rostafiński powziął do gabinetu bota-
nicznego oddział dzieł botanicznych, znajdujących się w Bi-
bliotece, pozostawiając tylko te, które w obecnym stanie na-
uki mniej zdają się użytecznymi. Spis tychże z dnia 26. ma-
ja obejmuje dzieł 108.

Rok 1880

Dnia 2. września zwiedzał bibliotekę Najjaśniejszy Pan, przy-
mowany przez Rektora Dra. J. Szujskiego i grono Uniwersytec-
kie. Wydatek roczny wyniósł 6390 zkr. z tego na druki 5565,
na introligatora 649.

Nabyto dzieł 615 w 1396 tomach. Czasopismów przybyło
519. Dary prywatne dzieł 1739, egzemplarze obowiązkowe 461,
dySSERTacje 721. Razem przybyło dzieł 3637, tomów 5141, atla-
sów 6, muzykaljów 670, rękopisów kupiono 2, darowano 108 tomów,
a nadto wcielono 350 rękopisów z archiwum Senatu Uniwersy-
teckiego.

Całość zbiorów wyniosła 156,589 dzieł, 201.831 tomów,
1529 map, 4137 rękopisów / woluminów /, 1040 muzykaliów, 103
dyplomatów, numizmatów 9265, rycin 6773.

Co do ruchu czytelniczego około 400 osób wypożyczyło
do 7500 dzieł. Z obcych bibliotek sprowadzono 150 dzieł,
głównie rękopisów, zaś gimnazjom i bibliotekom innym dostar-
czono 40 rękopisów i 280 dzieł.

Z czytelni korzystało 7000 osób. Gości zwiedziło około
5000, z tych 2300 zapisało się do księgi.

Pracom urzędników bibliotecznych szło bezinteresownie
w pomoc sześciu alumnów fakultetu teologicznego pod kiero-
wnictwem dziekana Dra. Prof. Spissa. Ci spisali obcej teologii
dzieł 9860 zjawszy je w katalog kartkowy.

Dary cenniejsze były : dzieła lekarskie po Aleks.Kremerze, wdowy po Prezesie Trybunału handlowego w Warszawie Polaskim / dzieł 108 /, dar inżyniera Jochera / dzieł 500 /.

Rok 1881

Bibliotekarz ponowił coroczne przedstawienia co do utworzenia nowej czytelni, zarazem o odnowienie istniejącej, o zaasfaltowanie dziedzińca i urządzenie wodociągu dla bezpieczeństwa gmachu. Przytem dnia 31. stycznia ponawiając uczynione 1. sierpnia 1880 r. wypowiedzenie lokalu Muzeum archeologicznemu, przedstawił potrzebę zabrania na bibliotekę Collegium minus, czyli byłą bursę muzyczną. Aby zaś to możliwem było, zwrócił uwagę, iż budujące się Collegium Juridicum w rozmiarach obecnych jest ciasne, małe, bez światła i dziedzińca. Proponował zatem, aby je rozszerzono dokupnem dwóch sąsiednich domów . Myśl tę uznał za dobrą Senat Akademicki, przyjęło ją Ministerstwo i budowę Uniwersytetu po dokupieniu domów zmieniono, rozszerzając jego rozmiary.

Fundusz Biblioteki wynosił 6497 zkr, z tego wydano na książki zkr. 5575, na introligatora 708 zkr. Kupiono dzieł 712, w 1421 tomach.

Przybytki wynosiły dzieł 5255, tomów 7495, map 10. muzykaliów 12, rękopisów 389, / głównie z archiwum uniwersyteckiego/, czasopismów 352.

Cenniejsze dary otrzymano od Eufemii Nowakowskiej po mężu Fr. Nowakowskim zbiór 972 elementarzy, od prof. Franc. Kaspar-ka zbiór dzieł 1147, tomów 2006, od senatora Rom. Hubego dzieł 501, tomów 892, od wdowy po Ad. Piwowskim dzieł 167, tomów 228, Karol hr. Lanckoroński darował popiersie Stefana Czarnieckiego, a sukcesorowie architekta Schuha z Warszawy olbrzymi sztych Rzymu we wspaniałych ramach.

Wszystkie te sprawy : jakże istotnie są dla nas ważne,
 ażeby na nie zwrócić uwagę i zająć się nimi.
 / Wskazując na to, że w rzeczywistości /

Wskazówki

Wskazówki powinny być co najmniej co do zasady
 jasne i zrozumiałe, a nie jak u nas, gdzie
 są tak skomplikowane, że trudno je zrozumieć.
 Wskazówki powinny być jasne i zrozumiałe, a nie
 jak u nas, gdzie są tak skomplikowane, że trudno
 je zrozumieć. Wskazówki powinny być jasne i
 zrozumiałe, a nie jak u nas, gdzie są tak
 skomplikowane, że trudno je zrozumieć.
 Wskazówki powinny być jasne i zrozumiałe, a
 nie jak u nas, gdzie są tak skomplikowane, że
 trudno je zrozumieć.

Wskazówki powinny być jasne i zrozumiałe, a
 nie jak u nas, gdzie są tak skomplikowane, że
 trudno je zrozumieć. Wskazówki powinny być
 jasne i zrozumiałe, a nie jak u nas, gdzie
 są tak skomplikowane, że trudno je zrozumieć.
 Wskazówki powinny być jasne i zrozumiałe, a
 nie jak u nas, gdzie są tak skomplikowane, że
 trudno je zrozumieć.

Wskazówki powinny być jasne i zrozumiałe, a
 nie jak u nas, gdzie są tak skomplikowane, że
 trudno je zrozumieć. Wskazówki powinny być
 jasne i zrozumiałe, a nie jak u nas, gdzie
 są tak skomplikowane, że trudno je zrozumieć.
 Wskazówki powinny być jasne i zrozumiałe, a
 nie jak u nas, gdzie są tak skomplikowane, że
 trudno je zrozumieć.

Całość zbiorów wynosiła dzieł 161,844, tomów 209.625, map 1539, rękopisów 4176 w 5226 tomach, muzykaliów 1052, rycin 6778, numizmatów 9266.

Około 400 osób pożyczyło 7500 dzieł, z tych pozostało w obiegu do 2000,- Sprowadzono z innych bibliotek 150 dzieł. Gimnazjom wypożyczono 50 rękopisów, dzieł 300. W czytelni było 7500 osób, w profesorskiej zapotrzebowano dzieł 2600. Bibliotekę zwiedziło do 5300 osób, z tych 3000 zapisało się do księgi .-

W tym roku zmarł wielce pracowity i Biblioteczce zasłużony amanuent Adam Piwowski / dnia 28. stycznia /, w miejsce jego tymczasowo przyjęci zostali Miecz. Kempański, a po nim od czerwca Bolesław Rembowski i Józef Poller / od 4. maja /, w ten sposób płaca zmarłego rozdzieloną została między dwóch pomocników i uzyskano o jedną więcej siłę pomocniczą. Stało się to na skutek obszernej relacji z dnia 17. lutego, w której wykazano nadzwyczajny przyrost majątku bibliotecznego, który mógł być skatalogowanym jedynie z uproszoną pomocą bezinteresownych mężów nauki w liczbie 83, pracujących od r 1870 do 1880.

Rok 1882

Personale biblioteczne składało osób 7. Oddalony został z powodu kradzieży książek dnia 4. listopada Bolesław Rembowski i samobójstwem zakończył życie. W miejsce jego przybył doktorand medycyny Jan Gąsek.

W tym roku odnowiono bióra i czytelnię, sprawiono sika-
wkę i utworzono rezerwoary na wodę na strychu.

Z dochodu bibliotecznego 6484 złr. obrócono 5430 na zakupno dzieł, a 778 złr. na introligatora.

Przybyło drogą kupna dzieł 882, egzemplarzy obowiązkowych

340. darów prywatnych 573, czasopismów 369, dySSERTacyj 698, rękopisów 88, z tych jeden kupnem. Cały zbiór wyniósł 161,844 dzieł, 209,623 tomów, 1539 map, 5226 woluminów rękopisów, 1053 muzykaliów, 6778 rycin. Ważniejsze dary ofiarowali Bol. Walter dzieł 99, Ant. Hołowiński rękopisów 30, księgarz Twardowski z Poznania dzieł 75, Felicjan Faleński czasopismów tomów 19, Prof. Lelewel rękopisów 7, - tenże darował skrzynię ozdobną z rękopismami po Joachimie Lelewelu.

Użytkowało z Biblioteki około 400 osób biorących 7000 dzieł. Z innych bibliotek sprowadzono dzieł 200, a gimnazjom wypożyczono rękopisów 60, i dzieł 60. Z czytelni korzystało 7500 osób. Gości zapisało się w księdze osób 3000, znaczna część odmówiła podpisu.

Od 4. października pracował bezinteresownie uczeń Juljusz Bobowski. Seminarjum filologicznem zawiadywał uczeń Dulębowski.

Rok 1883

Biblioteka otrzymała dnia 15. października przychylne załatwienie prośby, pod 4 kwietnia przez Ministerstwo, co do utworzenia nowej czytelni przez dobudowanie skrzydła. Oświadczyło, iż decyzja co do budowy czytelni została atoli wstrzymana, aż do zupełnego wykończenia Collegium juridicum. Wskutek czego uproszony nadinżynier Fel. Księżarski wypracował bezinteresownie plany i kosztorys na 82.000 zkr.

Dochód wyniósł 6506 zkr. Z tego wyszło na książki zkr. 5602, na oprawę 640. Zakupiono dzieł 928, tomów 1217.

Otrzymano darem dzieł 1300, egzemplarzy obowiązkowych 404, czasopismów 579, dySSERTacyj 577. Sprawiono dla seminarjum filologicznego dzieł 36, dla historycznego 13. Rękopisów kupiono 2, podarowano 25.

Ważniejsze dary były : od Wł. Gubrynowicza księgarza broszur 363, od pani Stępnowskiej dzieł 45, od H. Müldnera 48.

tomów czasopismów, od Wład. Górskiego z Warszawy 10 różnych edycji wielce rzadkich Statutu litewskiego, od p. Milleskiego dzieł 242, od Radcy Borońskiego dzieł 44, Pani Stępnowska podarowała także portret olejny Stanisława Augusta z młodych lat. Z zapisu Mich. Matei otrzymano dzieł 49. Zbiór cały wynosił dzieł 167,635, tomów 217,894, rękopisów 5253, map 1554, nut 1037, rycin 6789, monet 9273.

Wypożyczanie dzieł było w tym samym stosunku co i roku ubiegłego. W czytelni w księgę zapisanych było osób 3714. Gości zapisało się 3723, lecz nadto była znaczna liczba nie zapisanych.

Z pracowników dobrowolnie podejmujących czynności był Jul. Bobowski i uczeń filozofji Kallenbach. Ten katalogował filologję i klasyków.

Rok 1884

Na skutek przedstawienia z r 1883 zgodziło się Ministerstwo na dostarczenie szaf dla zbioru miedziorytów i na katalogi i preliminowano wydatek do wysokości 2500 zkr.

W załatwieniu prośby z dnia 1. sierpnia 1881 zezwoliło Namiestnictwo reskryptem z dnia 28. stycznia, aby urządzono szafy w dwóch salach zajmowanych dawniej przez amanuenta. Kosztorys wyniósł 250 zkr.

Dnia 8. marca wniósł Bibliotekarz prośbę o rozszerzenie gmachu przez dobudowanie skrzydła; dołączył plany i kosztorys.

Dochody wyniosły 6521 zkr. z tego obrócono na kupno książek 5620, na oprawę 583 zkr.

Nabyto kupnem 562 dzieł, 1084 tomów, egzemplarzy obowiązkowych dostarczono 561, darem od prywatnych otrzymano dzieł 2373, w 3664 tomach, zamianą 6 dzieł, dary rządowe 9 dzieł. Pism czasowych przybyło 403, dyssertacyj 698, do seminarjum filolo-

gicznego 45 dzieł, do historycznego 5 dzieł. Rękopisów otrzymano 76, z tych jeden kupiony.

Z końcem roku było dzieł 171,895 ,tomów 224.342 ,rękopisów 4365, map 1565, muzykalij 1058, rycin 6794, monet 9303, /przybyło 30 medali /.

Dary cenniejsze ofiarowali : Antoni Celiński z Cekowa 7 dzieł polskich niermiernej rzadkości / Reja, Górnickiego, Wróbla i Synody / , Dr.o.pr.Józef Kremer dzieł filozoficznych 567, Senator R.Hube dzieł 607, p.Stanisława Byszewska bibliotekę po Stan.Kaczkowskim dzieł 658 w 1368 tomach, też ofiarowała portret olejny swego ojca, Jan Bloch bankier dzieła własne, Prof.Władysław Łuszczkiewicz swój olejny obraz, widok dziedzińca Biblioteki.

Wypożyczających z Biblioteki było 500 osób, z tych 100 za kaucją. Wydano im około 8500 dzieł. Z innych bibliotek sprowadzono 250 dzieł. W czytelni zapisało się 4224 osób, więcej tysiąca osób pracowało nie zapisanych, mianowicie w czytelni profesorskiej. W księdze gości zapisało się osób 2850. Około tysiąca zwiedzało bez zapisania.

W pracy bibliotecznej dopomagał J.Kallenbach, uczeń uniwersytetu, podjąwszy się utrzymywania kontroli i wypożyczania dzieł z Seminarjum filologicznego. Pan Karpiński niósł pomoc w porządkowaniu katalogów, mianowicie lekarskiego oddziału.

Z końcem września zrezygnował Jan Gąsek z posady tymczasowego amanuenta, a w miejsce jego objął obowiązki Doktorand medycyny Jan Kozubski.

Rok 1885

Dziedziniec biblioteczny został wyasfaltowany, co przyczyniło się wielce do osuszenia dolnych lokalów, gdzie złożone były dublety i teologja. Co do wybudowania skrzydła na czytel-

nie wyraziło się Ministerstwo dnia 5. grudnia 1884 r. iż z powodu obciążenia budżetu projektu na teraz uwzględnić nie może. To zatem nie wstrzymało decyzji z 4. kwietnia 1884 r. i w tym duchu ponowił Bibliotekarz przedstawienie dnia 1. lutego.

Fundusz tegoroczny wyniósł zżr. 6531, z tego wydano na dzieła 6073, na oprawę 327 zżr.

Kupiono dzieł 676, otrzymano obowiązkowych 482, z darów 869, drogą zamiany 10, dyssertacyj 830, czasopismów było 575, do Seminarjum filologicznego dzieł 92, do historycznego 12, rękopisów przybyło 40, z tych 1 kupiony.

Razem stan zbiorów 174,866 dzieł w 228,629 tomach, map i atlasów 1579, muzykaliów 1062, dokumentów 214, rękopisów 4405, woluminów, numizmatów 9331, rycin 6806.

Między kupionemi odznacza się nabyty zbiór wspaniały miniatur i inicjałów na 55 tablicach folio, malowanych na pergaminie. Nabyto także wybór dzieł z wielkiej biblioteki po biskupie Pukalskim w Tarnowie. Wydawnictwo Gazety Lekarskiej w Warszawie darowało prześliczną księgę pamiątkową wydrukowaną ku uczczeniu prof. Hoyera.

Z Biblioteki korzystało 600 osób, z tych 100 za kaucją. Wydano dzieł 9000, z innych Bibliotek sprowadzono dzieł 270, do gimnazjów rozesłano dzieł przeszło 400, nadto 4 rękopisma do Londynu na wystawę.

W czytelni zapisało się 1746 osób, z niej korzystali także nie zapisujący się profesorowie uniwersytetu. Gości 1800 podpisało się w księdze pamiątkowej, więcej tysięcy odmówiło podpisu.

Oprócz urzędników bibliotecznych zajęty był z własnej chęci pracą w Seminarjum filologicznem Lud. Jan Pawlikowski, uczeń uniwersytetu. Dnia 27. kwietnia wznowił Bibliotekarz projekt swej o wybudowanie skrzydła bibliotecznego na pomieszczenie czytelni.

Podaniem z dnia 8.kwietnia do Senatu Akademickiego Bibliotekarz w powołaniu się na swą propozycję wniesioną 16.lutego 1883,co do ozdobienia zewnętrznych ścian Biblioteki od dziedzina portretami zasłużonych profesorów,wnosił,aby związać w tym celu komisję z członków uniwersytetu i inżynierów. Przedstawienie to wynikło na skutek odezwy Senatu akademickiego z dnia 17.stycznia. Przy tej odezwie komunikowano także rezolucję Namiestnictwa z dnia 31.grudnia 1884 r.oznajmującą,iż Ministerjum przyjmując sprawozdanie o stanie Biblioteki za rok 1882,zastrzegło sobie przyzwolenie na proszone urządzenie wodociągu na dach biblioteczny i połączenie tegoż budynku ze strażnicą pożarną i poleciło techniczne zbadanie projektu,sporządzenie kosztorysu i przedłożenie ich do swej decyzji . Również zgodziło się Ministerstwo w zasadzie na przyozdobienie zewnętrznych ścian budynku portretami zasłużonych profesorów. Co do przedstawienia uczynionego w r 1883 o podwyższenie płac służbie bibliotecznej,otrzymała Dyrekcja Biblioteki reskrypt z dnia 8.sierpnia,wyjaśniający,iż to się nie da przeprowadzić,dozwalający jednak poczynić wnioski zmodyfikowane. W tym duchu uczyniono ponowne przedstawienie dnia 30.października.-

Ministerjum zezwoliło reskrytem z 26.września na podwyższenie remuneracji amanuenta J.Paulego o 200 zkr.

Antykwarz Rohrer z Lincu wybrał starych dzieł 175 z dubletów, dawał za nie 337 zkr.Bibliotekarz podniósł tę ofertę do 350 zkr. i przedłożył do zatwierdzenia dnia 4.lipca. Załatwienie tego podania odmowne nadeszło dopiero trzeciego roku,to jest 15.stycznia 1888 L.43661.

Rok 1886

Dyrekcja Biblioteki ponowiła dnia 16.lipca prośby z 8.marca 1884 i 24 kwietnia 1885 r.o uwzględnienie potrzeby zbudowania gmachu na czytelnię. Potrzebę tego rozwinięto także

■ sprawozdaniu za rok 1886.

Fundusz biblioteczny wynosił 6637 złr. Z tego wydano na kupno dzieł 5676, na oprawę 767 złr.

Kupiono dzieł 655, tomów 1131. Otrzymano egzemplarzy obo-
wiązkowych 493, darem dzieł 729, tomów 1018, zamianą 3 dzieła,
czasopismów 439, dysertacyj 931. Zakupiono dla Seminarjum
filologicznego dzieł 56, dla historycznego 12, dla germani-
stycznego 10. Rękopisów przybyło 15 w 30 tomach z tych 7.
kupionych.

Z końcem roku 1886, było razem dzieł 177,756, tomów 232.816
map i atlasów 1616, muzykaliów 1500, dokumentów 217, rękopismów
4420 / woluminów 5449 /.

Rękopisów liczba wypada daleko mniejsza, niż za wdanych
wykazów, a to z powodu, że teraz obliczają się na tomy i wolu-
mina tylko, gdy w jednym woluminie bywa nieraz po kilka lub
kilkanaście rękopisów oprawianych. Obliczając według dawne-
go sposobu wypadłaby cyfra nierównie większa.

Z darów ważniejsze były : od p. Byszewskiej dzieł 22, od
Dra. Wieniawskiego z Warszawy dzieł 74 i 80 czasopismów, od
prof. Dra. Lotara Darguna 12 dzieł, 1 atlas i 16 czasopismów.

Numizmatyczny zbiór wynosił 9331 sztuk. Do zbioru rycin
przybyło sztuk 52, razem jest 6858.

Wypożyczających z Biblioteki było około 600, z tych osób
87 za kaucją. Liczba dzieł wydanych wypada na 8000. Dla uży-
tku głównie profesorów sprowadzono z innych bibliotek dzieł
400, - głównie z uniwersytetu wiedeńskiego. Do innych biljo-
tek także do 400 dzieł rozesłano.

W czytelni zapisało się osób 4000, oprócz tego profeso-
rowie i uczeni czasowo bawiący w Krakowie pracowali osobno,
w czytelni profesorskiej. Gości zwiedzających Bibliotekę było
przeszło 3000, zapisywali się do księgi.

Do prac bibliotecznych przyłożył się uczeń uniwersytetu

w sprawie... 1885.

Wzrost... 1885.

Wzrost... 1885.

Wzrost... 1885.

Wzrost... 1885.

Wzrost... 1885.

Wzrost... 1885.

Wzrost... 1885.

Wzrost...

Wzrost... 1885.

Wzrost... 1885.

Wzrost... 1885.

Wzrost... 1885.

Wzrost... 1885.

Wzrost... 1885.

Wzrost... 1885.

Wzrost... 1885.

Wzrost... 1885.

Wzrost... 1885.

Wzrost... 1885.

Wzrost... 1885.

Wzrost... 1885.

Wzrost... 1885.

Wzrost... 1885.

Wzrost... 1885.

Wzrost... 1885.

Wzrost... 1885.

Wzrost... 1885.

Wzrost... 1885.

Wzrost... 1885.

Wzrost... 1885.

Wzrost... 1885.

Jan Pawlikowski, który porządkował Seminarjum filologiczne.

Z końcem roku 1866, wykazano dzieł 91,100, tomów 115,949, rękopismów 5498 / według odmiennego sposobu liczenia / map i planów 1251, rycin 3819, monet 8571, muzykaliów nie było. Dubletów było 15,170.

Porównawszy te cyfry z wykazanemi w końcu roku 1886 ukaże się w ciągu lat 20 powiększenie Biblioteki w cyfrach: Przybyło dzieł 86,656, tomów 116,867, rękopisów tomów 1138, rycin 3039, map i atlasów 365, nut 1500. Zatem przez ostatnie lat 20 majątek zbiorów bibliotecznych blisko podwoił się.

Roboty biblioteczne dokonywano w dwóch kierunkach. Najmózolniejsze w kierunku naukowym, a dawanie objaśnień lub formalnych badań czynionych na żądanie uczonych w kraju i zagranicą. Mianowicie stosunki z zagranicą corocznie się wzmagają. Zakatwianie prac tych jest w zakresie czynności Bibliotekarza. Żądania studjów głównie pochodziły z Belgji, Węgier i Niemiec, a ostatniego roku z Angli. Amanuent Ignacy Pauli ma za zadanie czynienie poszukiwań i przygotowanie materiału do odpowiedzi.

W drugim kierunku idą zwykłe prace porządkowania całej Biblioteki i jej skatalogowania. Że zaś Biblioteka ciągle była odbudowywaną, więc następstwem tego było, że zbiory nieustannie przenoszono z jednych sal do drugich. Za tem poszło, że dawniejsza mozolna praca numerowania musiała pójść w niwecz. Prócz jednego zbioru Gostkowskiej zostały wszystkie dzieła ruszone z miejsc, inaczej poustawiane, / a to ile możliwości abecadłowo / i na nowo w katalog przedmiotowy, / którego do ówczas nie było /, ujęte. Ten katalog stworzony r. 1869 wydał o tyle dobre rezultaty, że już jest spisana prawie cała Biblioteka. Część tylko mała medycyny, inkunabuły, obce czasopisma i duplikaty oczekują skatalogowania. Jedne pamiątki, praca J. Muczkowskiego, utrzymały się w książkowym

katalogu.

Obecnie zatem są gotowe katalogi kartkowe tych materijal :
rji :

<u>A. Dział polski</u>		<u>B. Dział ogólny</u>	
1. Filozofja	1081	1. Sztuki piękne	1429
2. Gramatyki	1477	2. Botanika	819
3. Historia powszechna	719	3. Chemia	1621
4. Kalendarze	454	4. Fizyka	799
5. Klasycy	433	5. Mineralogja i geolog.	760
6. Literatura polska	1654	6. Nauki przyrodnicze	487
7. Matematyka	1157	7. Historia literatury	1190
8. Medycyna	2994	8. Literatura niemiecka	1383
9. Nauki przyrodnicze	2573	9. " francuska	2341
10. Szkoły /pedagogika/	1636	10. Gramatyki	4021
11. Poezja	4311	11. " języków nieeurop.	693
12. Powieści	1842	12. Historia	8261
13. " dzieciinne i ludowe	624	13. Zoologja	684
14. Prawo	6964	14. Filozofja	3279
15. Sztuki piękne	437	15. Prawo	7900
16. Słowniki	146	16. Technologja	463
17. Teatr	1600	17. Gospodarstwo	532
18. Teologja	7233	18. Pedagogika	1844
19. Historia polska	6240	19. Klasycy łacińscy	1683
20. Geografja	1388	20. " greccy	1765
21. Czasopisma	717	21. Słowniki	728
22. Panegiryki	3025	22. Medycyna	23100
Razem dział		23. Matematyka	2915
	48.700	24. Nowo-łacińscy	1256
		25. Literatura włoska	713
		26. " angielska	305
		27. " słowiańska	34
		28. " czeska	376

29. Literatura rosyjska	421
30. " żydowska	211
31. " hiszpańska	151
32. Teologja	10234
33. Geografja	2069
34. <u>Bibljoğrafja</u>	<u>900</u>
Razem dzieł	85,360

35. Czasopisma

Prócz tego biblioteka pochodząca z daru p.Gostkowskiej liczy dzieł 1265.

Zatem skatalogowanych jest dzieł 135,325. Prócz tego są spisane rękopisma w katalogu Wł.Wisłockiego drukowanym. Nadto katalog rycin,praca Wład.Bartynowskiego i Ant.Zaleskiego.Katalog numizmatów,praca Józefa Muczkowskiego i katalog kartek pogrzebowych spisany do końca r 1884,w ilości sztuk 7599 przez Franc.Bartynowskiego,wreszcie przez tegoż opracowany katalog kartkowy muzykaliów w ilości 1500 sztuk. Katalog seminarjum filologicznego NN.1550,katalog seminarjum historycznego NN.291.

Rok 1887

Personale toż samo . W grudniu Muzeum archeologiczne przeniesiono do nowego uniwersytetu - sale opróżnione zajęte będą po ich oszafowaniu na pomieszczenie medycyny.

Dnia 12.lutego do L.13134 Ministerstwo poczyniło uwagi nad przesłanemi sobie planami Książarskiego co do budowy czytelni bibliotecznej. Wmyśl tychże uproszeni architektki Ohmann i Pokutyński wygotowali wytworne nowe plany ,a to całkiem bezinteresownie. Dyrekcja Biblioteki przesłała je władzy dnia 6.lipca.

Tego roku umieszczono drut telegraficzny w gmachu i połączono go ze strażnicą.

Dochód Biblioteki wyniósł 7381 złr.71 ct. Z tego wy-

dano na kupno dzieł 6425 złr., na introligatora 751, na potrzeby kancelaryjne i druki formularzy 208 złr.

Przybyło kupnem dzieł 1070, darów rządowych 38, prywatnych 1047, egzemplarzy obowiązkowych 574, dyssertacyj 880, czasopismów 424 tomów. Czasopismów prenumerowano obcych 116, z tych 29 prawnych, lekarskich 11, teologicznych 5, filozoficznych 36, przyrodniczych 22, matematycznych 5, geograficznych i historycznych 13, - co wyniosło drogą prenumeraty 1392 złr. Czasopismów literackich prenumerowano 8, zaś gazety nadsyłane gratis. Rękopismów kupiono 72, otrzymano darem 30. Dary głównie dostarczyli księgarze warszawscy Lewenthal, Gebethner, Glücksberg, kasa Mianowskiego, w spadku po A.H. Kirkorze, prof. Dargun, Iwanowski / Helleniusz /, artysta Alfred Schoupe i Henryk Bukowski ze Sztokholmu.

Numizmatów przybyło 2, rycin 64, muzykalistów 408.

Osób wypożyczających dzieła było 600, z tych kaucją złożyło osób 90. Dzieł wypożyczono 8000, a tomów około 17,000. Z innych bibliotek sprowadzono dzieł 350. W czytelni zapisało się 5298 czytelników, nie licząc czytelników profesorów. Gości zwiedzających bibliotekę było 1900.

Liczba załatwionych czynności przez dziennik podawczy wyniosła 395 numerów. Spisywanie oddziału medycyny doprowadzono do Nru. 23,760, a rękopisów do 4550. Inne oddziały katalogowano w miarę nowych przybytków, tak, że stan katalogów wynosił w oddziale polskim spisanych dzieł 50,137, w oddziale obcym 88.002, czyli razem 138,139 dzieł.

Co do dubletów wydało Ministerstwo reskrypt z 31. marca L.15,805/86 uzupełniający § 71 instrukcji dla bibliotek z r. 1825 Dyrekcja Biblioteki biorąc z tego asumpt złożyć raport, iż zachodzi trudność w zastosowaniu się do reskryptu,

bo Biblioteka do r 1848 nie rządziła się wzmiankowaną instrukcją, a po zajęciu Krakowa i wcieleniu do cesarstwa przepisy instrukcji tylko w całej części mogły być zastosowywane w miarę nowych robót bibliotecznych .

Za tem poszło, że wymagany § 71 Accessions-Protocoll nigdy nie istniał i nie istnieje, lecz zastępuje go wcale użytecznie Inwentarz co roku nowo kreowany. Na formowanie protokołu obok inwentarza mogącego funkcjonować nie było sił roboczych odpowiednich pomnąc, że jeszcze do r 1869 tylko 5 osób tworzyło całą obsługę biblioteczną. Przepis § 71 nie mógłby nawet w całości być zastosowany, bo ustęp o nieoprawionych książkach tylko teoretycznie jest możliwy, ale praktyka musi się mijać z przepisem teoretycznym. Ustawianie książek nieoprawionych osobno byłoby tylko drogą do wprowadzenia zamętu bez wyjścia.

Tak samo § 18 instrukcji z r 1849 co do wystawiania nowo kupionych dzieł w czytelni nigdy w praktyce nie mógł być zastosowanym. Zachodzi więc co do duplikatów sytuacja całkiem osobliwa w krakowskiej bibliotece uniwersyteckiej. Bibliotekarz uprasza o specjalne orzeczenie co do dubletów przedstawiając sprawę tę w obszernem wykuszczeniu.

Przez miesiąc sierpień zesłany do rewizji Biblioteki c.k. Radca M. Pogonowski dokonał tejże z pomocą asystenta Włodz. Bętkowskiego. Była to rewizja pierwsza od r 1864, trwała przeszło miesiąc, gdy dokonywana w r 1864 trwała godzin kilka. W r 1864 rewidowano tylko nabytki z lat 1863- 4 , gdy obecnie dochodzono stanu Biblioteki według inwentarzy ze wszystkich lat aż do r 1833 w tył idąc. Zażądano 2238 druków o 10,000 tomach i rękopisów 440. Nadto rewidowano monety, plany, ryciny i zbiór Gostkowskiej. Nie znaleziono na miejscu dzieł 10, z tych 4 nie było w katalogach, wido-

cznie zatem inwentarz mylnie zaciągnięte miał nazwiska autorów i stąd wypłynęła trudność odszukania.

Rok 1888

Personale też samo. Pracowników wiedmiu i dwaj posługacze. Budowa skrzydła bibliotecznego jeszcze nie rostrzygnięta. Sprawa toczy się od 31. stycznia 1881 r. Plany przeróbki Ohmanna i Pokutyńskiego, wróciły do Krakowa udzielone za pośrednictwem Delegata dnia 24. grudnia do L. 513, Senatowi Akademickiemu Uniwersytetu celem dania opinii. Przerobienie to nie doznało w Ministerstwie przychylnego zdania, co dowiedziawszy się prywatnie Bibliotekarz, odniósł się dnia 28. maja w tej sprawie do Senatu Akademickiego, i ta odezwa wywołała znowu pewną przewłokę, bo kosztorysy we Lwowie rozpoczęte zostały znowu przerwane.

Z powodu opróżnienia sal po Archeologicznem Muzeum upraszał Bibliotekarz dnia 27. stycznia Namiestnictwo o obmyślenie funduszu na przerobienie sal tych na bibliotekę.

Upraszano także o rezerwoar na wodę na strychach i sprowadzenie jej do sal. Uznało tego potrzebę Namiestnictwo reskryptem z 19. stycznia do L. 81451.

Uposażenie Biblioteki wynosiło 7223 złr. z tego wydano na książki 6488 złr. na introligatora 558, a na drukarnię złr 37. Reszta na papier i potrzeby kancelaryjne. Przybyło kupnem dzieł 1086, dary rządowe dzieł 16, dary prywatne dzieł 2161, drogą zamiany 104, egzemplarzy obowiązkowych 581, dyssertacyj i programów 1028, czasopismów 632. Razem przybyło dzieł 4978, woluminów 6673, tomów 7186, atlasów 3, map 8. Rękopisów przybyło dzieł 56 kupnem, a 284 darem, razem 352 tomów, rycin 8, muzykaliów 5, medali 18.

Cały zbiór biblioteczny wyniósł z końcem roku 1887: dzieł 181,365, tomów 237,610, atlasów i map 1632, rękopi-

sów dzieł 4550, tomów 5644, dokumentów 214. Z końcem zaś roku 1888, dzieł 186,343, tomów 244,796, atlasów i map 1632 rękopisów dzieł 4890, tomów 5996, dokumentów 214, numizmatów 9351, rycin 6931, muzykalii 1579.

Licząc to na egzemplarze wynoszą:

druki	246,439
rękopisa	5,104
numizmaty	9,351
ryciny	6,931
muzykalia	<u>1,579</u>

Majątek biblioteczny wynosi razem 269,404

Katalogiem kartkowym według gałęzi umiejętności ujęto w oddziale polskim dzieł 52,066, w oddziale ogólnym 90,465, razem 142,531.

Nie są katalogowane specjalne duplikaty, obce czasopisma i inkunabuły, a chęć sprzedaży 175 duplikatów antykwarzowi Rohrachnerowi w Lienzu nie uzyskała aprobaty reskryptem Namiestnictwa z 15. stycznia L.43.661. W ciągu roku wypożyczono dzieł 8300, w czytelni udzielono ich 6716. Oprócz tego profesorowie korzystali w swej czytelni z Biblioteki nie zapisując się do księgi. Dla pożyczających wprowadzono z innych bibliotek dzieł 120. Gości około 3000 zwiedziło Bibliotekę, z tych zapisało się 1930.

Oprócz urzędników pracę biblioteczną kontynuowali : Achilles Breza układał chronologicznie korespondencję J.I. Kraszewskiego, Franc. Bartynowski ułożył muzykalia, zbiory afiszów i kartek pogrzebowych. Ostatnie spisał abecedowo w ilości 9013 sztuk. Wład. Bartynowski podjął na nowo kontynuację spisu i opisu zbioru rycin, których dokonał już w 1869.

Cenniejsze podarunki w r 1888 były : od H. Bukowskiego druki szwedzko-polskie dzieł 21, broszur 138, od Ad. Wisz-

niewskiego z Londynu 141 dzieł i 2 rękopisy, od Koryolona Bilińskiego dzieł przyrodniczych 92, po biskupie Cieciszowskim dzieł 373 w 785 tomach i 1 rękopis, od ministra Dunajewskiego 1 dzieło w 3 tomach. Z uniwersytetu bolońskiego 9 dzieł. Po jednym dziele od kardynała Ledóchowskiego z Rzymu i W. Władymirowa z Petersburga. Od spadkobierców prof. Uniwe. Drodziewicza dzieł 675, tomów 1077. Od Dra. M. Zieleniewskiego dzieł i broszur 173, Od Władymirowa z Petersburga 1 dzieło, od pastora X. J. Michejdy z Cieszyńska dzieł 4 tomów 7. Z zapisu J. I. Kraszewskiego korespondencji i rękopisów tomów 306.

Stan klepsydr w dniu 17/6 1888

	było	przybyło	jest		było	przybyło	jest
A	109	2	111	O	169	7	173
B	697	14	711	P	722	16	738
C	362	10	372	Q			
D	360	13	373	R	423	2	425
E	59	1	60	S	1167	40	1207
F	238	3	241	T	261	8	269
G	496	19	515	U	35	2	37
H	284	9	293	V	11		11
I	18	1	19	W	597	20	617
J	305	10	315	X	1		1
K	1022	22	1044	Z	321	10	331
L	338	10	348	Ż	82	3	85
Ł	127	6	133				
M	624	18	642	razem	8772	241	9013.
N	205	3	208				

Rok 1889

Grono biblioteczne toż samo co w r 1888. W zamierzonym powiększeniu gmachu bibliotecznego, tylko bezskuteczne korespondencje.

Zadecydowano, aby opróżnione dolne sale po Muzeum archeologicznem oszafować kosztem 1100 zkr. Skończyło się n atem, że połączono dół z czytelnią schodami oszalowanemi.

Do rocznego zasiłku 6000 zkr. przybyła kwota na zakupno pism matematycznych zażądanych przez Prof. A. Baranieckiego i z taks imatrykulacyjnych zkr 1367 cent. 50.

Z tego kupiono książek za 6709 zkr. 40 c. introligator otrzymał 662 zkr. 36. drukarnia 110 zkr. 1⁵/₈ c. za rewersa, a drobne wydatki wyniosły 110 fl. 59. Co razem wyniosło zkr 7592 cent. 50. Ministerstwo zezwoliło na prośbę wydziału lekarskiego, aby obrócić 300 zkr. na kupno dzieł lekarskich, lecz wypłatę oznaczyło na rok następny. Przedstawiono także na żądanie prof. Creizenacha prośbę o zasiłek 700 zkr. na kupno Literackiego stowarzyszenia w Stuttgardzie. Przybyło w r 1889 dzieł 4530, wolum. 6360, to jest kupnem 1004, tom 11674 rządowe dary 32 tomów 74, prywatne dary 2056 tom 2645. Egzemplarze obowiązkowe 562 tomów 600, dysertacyj 876, czasopism 481, atlasów 2, map 43, rękopisów 60 w 66 tomach, nut 29.

Dary wyniosły, od Gąsiorowskiego Dra. Z Belgradu 48 dzieł 82 tom. 10 tomów czasopisma od p. Brzowskiej rękopisma muzyczne po J. Brzowskim numer 29, od senatora Hubego Rom. z Warszawy 385 dzieł 453 tomów, 23 tom. czasopisma rękopis. 1m i 10 dokumentów. W jednym tomie znaleziono włożone 3000 franków przez roztargnienie ofiarodawcy, które temuż odesłano. Od Marjana Brzozowskiego z Zatora 3 dzieła tomów 5, P. A. Disput 109 dzieł 138 tomów i mapa 1. Andrzej Jakubowski ze Lwowa 862 dzieł w 328 tomach, czasopism tomów 4 i 6 map. Od J. Rzewuskiej korespondencje Walerego Rzewuskiego fotografa tomów 18, W. Schaffer kustosz fideikomisowej biblijoteki Arcyks. Leopolda przysłał 2 dzieła w 7 tomach. Cenniejsze dzieła kupiono. Baranowicza / nuty 5, Wujka / czyścico / Wilkinsa

/ Cimitia / Lenormant / Histoire / Mander / Les livres des peintres / Schmid / Encyklopedie / , Schenk / Fossile Flora / Aguirre / Collectio conciliorum /.

Drogą korespondencji rozesłano dzieł 101, w 25 miejscowości, sprowadzono dzieł 97.

W czytelni zapisało się 6040. Było ich najwięcej w listopadzie / 930 / . Spotrzebowali oni przeszło 20.000 dzieł. W czytelni profesorów miesięcznie spostrzebowano do 300 dzieł. Poza bibliotekę pożyczono dzieł 7500, a tomów 16000.

Gości zwiedzających zapisało się 1050, do księgi - a około 300 odmówiło podpisu. Dziennik podawczy wykazuje 361 nn.

W katalogowaniu uzupełniano medycynę / do N.27600 / . rękopisma / od Nr.4891 do 4950 / spisywał je Wiślicki, zaś Kozubski spisał oymelia pod szkłem zachowane w liczbie NN.1696.

Tego roku odbyła się druga od r 1887 urzędowa wizytacja Biblioteki, która trwała sześć tygodni. Pierwszy raz bowiem dokonywano jej w r 1860, ale tylko przez parę godzin. Sprawdzono 52598 dzieł a tomów 60.000. Nie znaleziono na miejscu dzieł 47.

W lipcu poleciko Namiestnictwo rozpocząć opis i porównanie dubletów, do czego jednak z braku sił nie przystąpiono.

Dotąd odbywała się wymiana dubletów polskich ze zbieraczami, Ministerstwo zabroniło tego na przyszłość. Tym sposobem odpadło jedno obfite źródło dochodów dla działu polskiego.

W tym roku wydał K.Estreicher T.11 Bibliografii a W. Wiślicki redagował Przewodnik Bibliograficzny.

Urzednicy Biblioteki otrzymali podwyższenie płac.

Rok 1890

Urzednicy ciż sami. Gmach biblioteki pomimo nieustannych przedstawień od lat dziesięciu, pozostaje bez rozszerzenia. Tyl-

ko w ślachu na dole stolarz Lud. Stasiński oszafował trzy opróżnione sale dokąd przeniesiono medycynę, przyrodnicze i technologję.

Fundusz biblijoteki 6000 zkr. powiększony kwotą 300 zkr. na zakupno dzieł lekarskich i za taksy kwota 1091⁸ fl. 60 c.

Z tego nabyto dzieł za 6379 fl. 33. Introligator wziął 569 fl. 77 c. a reszta poszła na druki i potrzeby kancelaryjne.

Zezwolono na zakupno dzieł Towarzystwa liter. w Stuttgardzie do wysokości 700 zkr. ale że na rok następny uposażenie biblijoteki podniesiono na 9000 zkr. wypłata osobna tej sumy nie doszła do skutku.

W r 1890 przybyło kupnem dzieł 929, tomów 1536, woluminów 1609 z darów rządowych 26, tomów 58, wolum. 67, z darów prywatnych dzieł 8595, tomów 12, 463, wolum. 12470. Zamianę dzieł 4 tomów 12. Egzemplarzy obowiązkowych dzieł 651, tomów 695. egz. 70 dysertacyj i programów 1515. czasopism 615, atlasów 1, map 6 rękopis 86, tomów 130 dokumentów 43 rycin 668, sztuk nut 1.

Przyrost ogólny dzieł był 11717, tomów 16277, wolum. 16372 z końcem roku 1890, majątek biblijoteczny obejmował druków 202, 588, tomów 268, 648, atlasów i map 1695, rękopismów 5036, dzieł a tomów 6192, dokumentów 267.

Senator R. Hube przysłał część zbiorów swoich, które nadeszły w miesiącu grudniu. Odnoszą się głównie do prawa i obejmują do 1000 dzieł, rękopisów 30, w 58 tomach i 28 przywilejów.

Drugiem z bogaceniem zbiorów była biblijoteka po Janie Szyndlerze byłym prezydencie Rzeczypospolitej. Objęła ona dzieł 7437, tomów 11075, głównie dzieła z dziedziny historii, geografji, teologji i nauk przyrodniczych. Od Marji Kirkorowej z Wilna dokumentów sztuk 15. Od Al. Czajkowskiego mapy 3 i 2 rękopisma. Od Mar. Wasilutyńskiego z Ukryiny 1 dzieło. Po zmarłym hr. Kaz. Wodziekim z Oleowej otrzymano w kwietniu poczet jego 101

dzieł 24 w 65 tomach.

W lipcu Radca Dworu, Józef Louis złożył w depozyt 9 tomów rękopisów autografów i rycin jako dar mający być otwartym i wcielonym po jego śmierci.

Pożyczających dzieła z biblioteki było osób 522. Ci pobrali około 6500 dzieł. W czytelni zapisało się 13274 osób / najwięcej w maju 1854 / . Ci zużytkowali około 20. tysięcy dzieł. W czytelni profesorów pracowało dziennie około 10 osób.

Gości zwiedzających bibliotekę zapisało się do księgi 2944. Liczba numerów protokołów wyniosła 342.

W tym roku Bibliotekarz zajmował się przenoszeniem dzieł do sal dolnych i rozszerzaniem ^{ch} innych dzieł. Przeniesiono i ułożono numerami około 60000 dzieł.

W lipcu Radca rachunkowy Lud. Niżałowski wydelegowany przez Namiestnictwo dokonał rewizji Biblioteki przez dwa tygodnie, sprawdzał nabytki z lat 1887- 89, rękopisma i zwane cymelia. Znalazł wszystko na miejscu pod numerami.

Bibliotekarz Estreicher wydał Biblijografię T. 11. Część III i IV. Zestawienie przedmiotów w Bibliotece Warszawskiej zawartych. Scena polska wobec Sejmu. Wł. Wisłocki redagował " Przewodnik biblijograficzny " i przedrukował satyrę z r 1564 p.t. Proteus. Ad. Bałcikowski umieścił w londyńskim Athneum po niemiecku cztery drobne prace.

Rok 1891

Personal biblioteki nie zmieniony. Osób 7 pracujących, prócz służby. Bibliotekarz przedstawiał 5 lutego prośbę o rozszerzenie Biblioteki, powtarza się to od lat 11.

Pozwolono tylko wybudować na strychu zbiornik wody, celem zabezpieczenia belkowanych sufitów, ale dopiero w czasie przyszłej przybudowy biblioteki.

data 14. 10. 1901.

W tym czasie w Warszawie odbył się zjazd...

zjazd ten odbył się w dniach 14-15 października...

otwarto i zakończono go w ten sposób.

W tym czasie w Warszawie odbył się zjazd...

zjazd ten odbył się w dniach 14-15 października...

zjazd ten odbył się w dniach 14-15 października...

zjazd ten odbył się w dniach 14-15 października...

około 10 osób.

zjazd ten odbył się w dniach 14-15 października...

zjazd ten odbył się w dniach 14-15 października...

zjazd ten odbył się w dniach 14-15 października...

zjazd ten odbył się w dniach 14-15 października...

zjazd ten odbył się w dniach 14-15 października...

zjazd ten odbył się w dniach 14-15 października...

zjazd ten odbył się w dniach 14-15 października...

zjazd ten odbył się w dniach 14-15 października...

zjazd ten odbył się w dniach 14-15 października...

zjazd ten odbył się w dniach 14-15 października...

zjazd ten odbył się w dniach 14-15 października...

zjazd ten odbył się w dniach 14-15 października...

zjazd ten odbył się w dniach 14-15 października...

zjazd ten odbył się w dniach 14-15 października...

zjazd ten odbył się w dniach 14-15 października...

14. 10. 1901

zjazd ten odbył się w dniach 14-15 października...

zjazd ten odbył się w dniach 14-15 października...

zjazd ten odbył się w dniach 14-15 października...

zjazd ten odbył się w dniach 14-15 października...

zjazd ten odbył się w dniach 14-15 października...

zjazd ten odbył się w dniach 14-15 października...

Uposażenie biblioteki w moc rozporządzenia Ministerstwa Oświaty z 1. grudnia 1890, podniesiono do 9000 złr. nadto wypłacono 700 złr. na zakupno publikacji w Stuttgardzie. Taksy imatrykulacyjne przyniosły tylko 722 złr. 36 ct. Cały fundusz wyniósł 10,422 złr.

W r 1891 przybyło kupnem dzieł 729 wol. 1379 tomów 1321. Dary rządowe dzieł 20 wolum. 77 tomów 57.

Od prywatnych : dzieł 4076, wolum 5746, tomów 5745. Egzemplarzy obowiązkowych 659 wolum. 713, tomów 705, dysertacyj i programów 1013. Czasopism tomów 558. Razem dzieł 6506, wolum. 8945 tomów 9418. Atlas 1, mapy 2 rękopisów 43 w 43 vol. rycin 32.

Raz więc z końcem roku 1891 zasoby wyniosły dzieł 209,094, tomów 277,446, atlasów i map 1698, rękopisów 5079, w 6335 wolum, rycin 7639, muzykaliów 1612.

Wypożyczono dzieł 650 osobom w ilości 15000, ^z obcych bibliotek sprowadzono 100 dzieł w 200 tomach.

Numer ostatni czynności 417.

W czytelni zapisało się osób 3407, najwięcej w czerwcu / 713 /. W czytelni profesorów dziennie pracowało około 10 osób nawet pod czas wakacji.

Goście zwiedzający Bibliotekę zapisali się w liczbie 1921 osób, ale prócz tego wielu odmówiło podpisu.

Dary : Po Stan. Zieleniewskim dzieła muzyczne 30. tomów 41. Od X. Krechowieckiego z Wiednia 1 dzieło. Od Redakcji prac matematycznych dzieł 7, tomów 8, Od H. Bukowskiego 1. dzieło tomów 16. Po profesorze Izyd. Kopernickim dzieł 1233, tomów 1630. Od Stan. Karwowskiego prace własne dzieł 12, Od Senatora R. Hubego dzieł 2019, tomów 3103.

Nabytki zeszłoroczne rozdzielają się według działów w sposób :

1/ Teologii	dzieł	17	tomów	24
2/ Filozofji	"	9	"	16
3/ Prawa	"	139	"	214
4/ Historji	"	107	"	215
5/ Geografji	"	33	"	47
6/ Matematyki	"	10	"	22
7/ Fizyki i chemii	"	21	"	33
8/ Przyrod. i Gospod.	"	38	"	59
9/ Medycyna	"	47	"	67
10/ Lingwistyka	"	25	"	33
11/ Filologia klas.	"	40	"	61
12/ Nowsza liter.	"	88	"	350
13/ Sztuki pięk. Estet.	"	42	"	55
14/ Dzieje liter. Bibljog."	"	69	"	113
15/ Pedagogja Szkoły	"	12	"	12
16/ Czasopisma	"	284	"	416

Razem	"	981	"	1737.

To zakupno dzieł wyniosło zkr. 8904 c. 59. Inne wydatki były na introligatora zkr. 1141 c. 94. Na bieżące wydatki głównie druki i papier wyszło zkr. 375 c. 83.

Z darów główny zasób pochodził po Senatorze Hubem, którego zbiory roku zeszłego sprowadzone, a w tym roku spisano.

W tym roku zabrany został ogród biblioteczny na rzecz botaniki rolniczej, wskutek czego padły ofiarą cztery stu-letnie graby, tworzące naturalną altanę. Ogród ten oddzielono zupełnie od gmachu bibliotecznego.

Od 11 do 15. lipca Radca rachunkowy Lud. Nizałowski odbył rewizję biblioteki, dzieł nabytych w r 1890, sprawdził dzieł 106, tomów 446, cymelia i rękopisma.

Namiestnictwo reskryptem z 28 grudnia 1890 zawiadomiło

17	100	100	100	100	100
18	100	100	100	100	100
19	100	100	100	100	100
20	100	100	100	100	100
21	100	100	100	100	100
22	100	100	100	100	100
23	100	100	100	100	100
24	100	100	100	100	100
25	100	100	100	100	100
26	100	100	100	100	100
27	100	100	100	100	100
28	100	100	100	100	100
29	100	100	100	100	100
30	100	100	100	100	100
31	100	100	100	100	100
32	100	100	100	100	100
33	100	100	100	100	100
34	100	100	100	100	100
35	100	100	100	100	100
36	100	100	100	100	100
37	100	100	100	100	100
38	100	100	100	100	100
39	100	100	100	100	100
40	100	100	100	100	100
41	100	100	100	100	100
42	100	100	100	100	100
43	100	100	100	100	100
44	100	100	100	100	100
45	100	100	100	100	100
46	100	100	100	100	100
47	100	100	100	100	100
48	100	100	100	100	100
49	100	100	100	100	100
50	100	100	100	100	100

100 100 100 100 100 100

100 100 100 100 100 100

100 100 100 100 100 100

100 100 100 100 100 100

100 100 100 100 100 100

100 100 100 100 100 100

100 100 100 100 100 100

100 100 100 100 100 100

100 100 100 100 100 100

100 100 100 100 100 100

100 100 100 100 100 100

100 100 100 100 100 100

100 100 100 100 100 100

100 100 100 100 100 100

¹⁰⁴
o nowem uniformowaniu urzędników i obowiązku noszenia mundurów.- Dnia 21.kwietnia 1891 Namiestnictwo zawiadomiło o poleceniu Ministerjum co do spisu dubletów i w tym celu uznana została w zasadzie potrzeba przyjęcia jednego funkcjonariusza i jednego sługi do pomocy.

Zapytało Ministerstwo o zdanie, czy nauczyciele ludowi mogliby pożyczać dzieła z Biblioteki bez składania kaucji. Dyrekcja oświadczyła się za potrzebą składania kaucji.

Co do prac naukowych Bibliotekarz K.Estreicher wydał Biblijografi T.12 Z.1-2. Dr.Wisłocki redagował "Przewodnik biblijograficzny " Kustosz Ottmann drukował w "Przeglądzie polskim " 1891 rozprawę o Konstytucji 3 maja, A.Bełcikowski ogłosił przy Gazecie Lwowskiej pracę : Stanisław Grochowski / poeta /.

Rok 1892

Grono biblioteczne nie zmienione, pomimo, że w r.z. Uniwersytet rozszerzył się przez utworzenie Wydziału rolniczego, a fundusz zapomogowy powiększył, co nacznie wpłynęło na obrót czynności bibliotecznych.

Co do rozszerzenia gmachu, po nara^{da}ch trwających od r 1883 i po przerabianiu i przesyłaniu planów do budowy skrzydła, wykonała się decyzja znacznie ułatwiająca tok sprawy. Ze względu budowy nowego gimnazjum św.Anny, postanowiono gmach opróżnić się mający dołączyć do biblioteki i przerobić na czytelnię. W tym celu odbyła się dnia 30.marca 1892 komisja u delegata Namiestnictwa.

Uzyskała Biblioteka zezwolenie na przyjęcie trzeciego stróża od 1.stycznia 1893 z płacą 25 zkr.miesięcznie.

Z polecenia Ministerstwa Oświaty, Biblioteka wzięła udział w Wystawie Muzycznej we Wiedniu i wysłała 29.kwietnia

54 sztuk muzykalji i teatru na wystawę.

Od 16 do 30. lipca Radca Rachunkowy L. Niżałowski rewidował Bibliotekę : sprawdził 498 dzieł i 900 tomów, tudzież manuskrypta, wszystko znalazł na miejscu.

Końcem r. 1892 stróż kamieniczny Aug. Częstkiewicz poszedł na emeryturę po 61 latach służby.

Uposażenie biblioteki wyniosło wraz z taksami 9917 złr. 86 ct. Przyrost dzieł był :

Nabyto dzieł 1092, tomów 1740. Dary rządowe dzieł 46, w 117 tomach. Prywatne dary dzieł 1804, tomów 2338. Egzemplarze obowiązkowe 606 dzieł w 652 tomach. Dysertacyj 1140, atlasów 9, czasopism 517 tomów i 171 zeszytów. Razem przyrosło 5205 dzieł, 6504 tomów. Rękopisów otrzymano kupnem 15, darem 36 w 138 woluminach. Razem 71 dzieł, 138 woluminów, rycin przybyło 54.

Ogólny zasób biblioteki wyniósł 213,779 dzieł, 282,858 tomów, 1708 atlasów i map, rękopisów 5150 dzieł, a 6485 woluminów, dokumentów 267. Muzykaliów przybyło darem 1361, a kupnem 84. Całość wynosi 3057 sztuk.

Na zakupno dzieł wydano 8488 złr. 76 c. Na introligatora 1062 złr. 33 c. na druki i drobne wydatki 366 złr. 77 c.

Z darów uczynionych Bibliotece, uzyskała też po Maurycem Krupowiczu w Wilnie, z którym Bibliotekarz pozostawał w zażyłości zbiór 1055 dzieł i 1476 tomów. Od Emer. Czapskiego 1 dzieło. Od Skoła pragskiego 4 dzieła. Kasa Mianowskiego w Warszawie ofiarowała swoje wydawnictwa w liczbie 17 dzieł i 21 tomów. Od J. A. Pelara z Rzeszowa zbiór afiszów i kart pogrzebowych. Znaczną bibliotekę muzykaliów otrzymano po byłym Towarzystwie muzycznem, a która biblioteka od wielu lat była w depozycie. Od Radcy Hansa Tomka z Wiedna własne dwa dzieła.

Układaniem katalogu zbioru rycin zajął się ponownie Wład. Bartynowski, który już dawniej ten zbiór porządkował.

Osób wypożyczających dzieła było 1400. Ci wybrali dzieł 6500 w 15000 tomach. Rozesłano zakładom innym dzieł przeszło 100 w 200 tomach i tyleż zapotrzebowano.

Gości, którzy zapisali się do księgi zwiedzających było 1412. W czytelni zapisało się osób 2744, najwięcej w listopadzie / 365/ .

Liczba czynności dziennych w protokole podawczym wyniosła NN.422.

Drukowała Biblioteka dla użytku profesorów miesięczny katalog dzieł przybyłych do Biblioteki. Redagował go djetařusz J. Kozubski.

Oprócz zwykłych czynności urzędników około katalogowania, pracował jako ochotnik, przybyły ze Lwowa urzędnik p. Peter, który przez pół roku spisywał, muzykalia te uporządkował i znacznie je darami pomnożył.

Bibliotekarz w tym roku wydał Tom 12 Zeszyt IV Bibliografji i broszurę o krakowskim teatrze. Wł. Wisłocki redagował "Przewodnik bibliograficzny i rozpoczął wydawanie dzieła Arcta rectoralia Universitatis Cracoviensis. Amanuent Hełcikowski ogłosił w londyńskim Atheneum roczny przegląd literatury polskiej i wystawił w teatrze lwowskim swój dramat historyczny p.t. "U kolebki narodu".

Rok 1893

Skład Biblioteki ten sam. W miejsce stróża Czastkiewicza przyjęty od 1. marca Franciszek Weiss, były wachmistrz ułanów. Od 1. stycznia przyjęty trzeci posługacz Wincenty Matlak.

W miesiącu marcu urządzono stację telefoniczną w sali 1. piętra .

Od 13.lipca do 3.sierpnia delegowany z Namiestnictwa urzędnik rachunkowy sprawdzał stan zbiorów. Sprawdzono 106. rękopisów i 172 dzieł w r 1892 nabytych i z oddziału artes 130 dzieł. Wszystko było na miejscu.

Ministerstwo na skutek sprawozdania z 25.kwietnia 1891, reskryptem z 23.stycznia 1893,przyjęło w zasadzie potrzebę przyjęcia urzędnika do spisywania dubletów.Miał się tą sprawą zająć prof.Dargun w porozumieniu z bibliotekarzem,ale śmierć jego przedwczesna przerwała rokowania.

Uposażenie biblioteki wynosiło 10484 zkr. Zakupiono dzieł 1800 woluminów 2565,tomów 2533. Darów rządowych było dzieł 28 wolum.95 tomów 75. Darów prywatnych dzieł 2429 woluminów 3059 tomów 3100. Egzemplarzy obowiązkowych dzieł 714 woluminów 768,tomów 749. Dysertacyj inauguralnych 1003. Czasopismów 1166.Atlasów 6 map 7.

Rękopisów przybyło kupnem 47 w 47 tomach,z darów prywatnych tomów 69 w 150 woluminach zamianą 1.Muzykaliów przybyło 164 z tych kupnem 7,rycin przybyło 12. Druków razem przybyło dzieł 5974,woluminów 7490,tomów 8627,atlasów i map 13.

Cały majątek biblioteczny wyniósł dzieł 219.750,tomów 292478 atlasów i map 1721,rękopisów dzieł 5262,woluminów 6689,muzykaliów 3221,rycin 7705,dokumentów 267.

W r 1893 podarowało Muzeum Ord.Krasieńskich 4 tomy swoich wydawnictw.Po zmarłej Kamili Szemeszowej otrzymano dzieł 72,rękopisów 110 atlasów i map 12 i rękopisy. Jul. Ripper kapitan Kówey podarował 4 dzieła japońskie.Angel Cuervo z Paryża darował swe dzieło w 2 tomach. Zaś jubiler na Kazimierzu A.C. Pomex odstąpił za 45 zkr.książkę hebrajską w starożytnej srebrnej oprawie,za którą zapłacił 49 zł.

Na zakupno dzieł wydano zkr.8949 c.33,na introligatora

924 c.50, na druki przybytków 194 zkr.99 c.

Większe kupno nastąpiło po zmarłym 29.kwietnia prof. Lotarze Dargunie, biblioteki do historii prawa za 400 zkr. dzieł po docencie higieny Kaz.Grabowskiego odnoszących się do higieny za blisko 500 zkr.od prof.Baudoina dzieł do filologii słowiańskiej i ludów wschodnich za kwotę 156 zkr.

Większe dary otrzymano : Bibliotekę X.biskupa Ad.Krasińskiego, dzieł 425, tomów 669, czasopism. tomów 4 i 1 atlas, Od Ordynacy i Krasińskich 4 tomy Muzeum. Po szkole w Żabikowie, rolniczych dzieł 722, tomów 977, czasopism tomów 3⁹7, i 4 rękopisy. Po Kamili Szemeszowej dzieł 72, woluminów 110, 3 atlasy i rękopisy. Od Jul.Rippera kapitana fregaty cztery dzieła. Od poka Popowskiego dzieł 296. Od Dra.fil.Władysława Kretkowskiego dzieł matematycznych 49 w 53 tomach i 29 tomów czasopism. Kupiono cenniejsze : książkę hebrajską w srebrnej oprawie za 45 zkr. Katechizm z r 1600 za 39 zkr. 60 c. Dziesięć rękopisów z 17 i 18 w. do dziejów kościoła w Polsce za 100 zkr. Corpus inscriptionum za 276 Mk. Paleontographica za 120 marek, Encyklopedia Britannica z 360 fl. Köhler Trachtenbilder za 50 marek. Journier les Statutus des Universites za 100 marek.

Z biblioteki korzystało pożyczających osób 600, powzięto dzieł około 6000 w 15000 tomach, z innych bibliotek sprowadzono około 100 dzieł w 200 tomach.

Książka czynności wykazuje NN.402.

W czytelni porannej pracowało osób 3423, najwięcej w październiku / 460/. Udogodnieniem dla czytelników było przybycie czytelni wieczornej od godziny 6- 8. Tę otwarto dnia 3.listopada. W profesorskiej czytelni pracowało dziennie 4 do 5 osób. Wieczorem czytelnia nie miała powodzenia, pracowało w niej przez dwa miesiące osób 55. Gości zwiedzających bibliotekę zapisało się 2400.-

Oprócz pracy urzędników dokonywał czynności Franc. Barty-
nowski emerytowany sędzia, który układał kartki pogrzebowe
i muzykalia.

Bibliotekarz wydał Biblijografi Tom 13. Z. 1. 2. Kustosz
Wisłocki redagował " Przewodnik biblijograficzny" i wydał
zeszyt II .Acta Rectoralia. Ad. Bełcikowski wydał rozprawki
o Grottgerze i Lenartowiczu w londyńskim Athenaeum i pra-
cę o Aleks. Fredrze. J. Kozubski kontynuował wydawany przez
siebie od 1. lipca 1892 katalog przybytków.

Sumeryczny wykaz spisanych w katalogu ośdułkowych
zbiorów w bibliotece tak się przedstawia z końcem r. 1893 :

A. W dziale ogólnym:

1. Artes	2064
2. Botanika	1006
3. Chemia	2117
4. Fizyka	1188
5. Geol. Minrel.	790
6. Dzieje liter.	2000
7. Niemiecka literatura	1960
8. francuska "	2799
9. Gramatyka	1961
10. Języki ^{poza/} europejskie	692
11. Dzieje	11576
12. Zoologia	908
13. Filozofja	3861
14. Prawo	11091
15. Tehhnologja	463
16. Gospodarstwo	532
17. Pedagogika	1941
18. Klasycy łacińscy	1761
19. " greocy	2630

The first of these is the fact that the
 number of cases of this disease has
 been increasing steadily since 1900.
 The second is the fact that the
 disease is now found in all parts of
 the world, and is no longer confined
 to the tropics. The third is the fact
 that the disease is now found in all
 parts of the world, and is no longer
 confined to the tropics.

Table of Cases

1904	1. Africa
1905	2. Europe
1906	3. Asia
1907	4. America
1908	5. Oceania
1909	6. Australia
1910	7. New Zealand
1911	8. South Africa
1912	9. India
1913	10. China
1914	11. Japan
1915	12. Korea
1916	13. Philippines
1917	14. Formosa
1918	15. Siam
1919	16. Ceylon
1920	17. Madagascar
1921	18. Mauritius
1922	19. Réunion

20/ Matematyka	3032
21/ Słowniki	728
22. Medycyna	27607
23. Nauki przyrodnicze	504
24. Neolatyniści	1304
25. Literatura angielska	305
26. Slavica	97
27. Bohemica	443
28. Rossica	1004
29. Judaica	211
30. Literatura hiszpańska	151
31. " włoska	714
32. Teologja	11419
33. Geografja	3028
34. Biblijografja	1133
35. Inkunabuły	2214
Razem	104,964.

B. Dział polski

1. Filozofja	1113
2. Gramatyka	1732
3. Ogólne dzieje	945
4. Kalendarze	454
5. Klasycy łacińscy i greccy	433
6. Literatura polska	2403
7. Matematyka	1380
8. Medycyna	3556
9. Przyrodnicze	3000
10. Pedagogika szkoły	1858
11. Poezja	5214
12. Powieści	2256

2532	12. <i>Antennaria</i>
2533	13. <i>Antennaria</i>
2534	14. <i>Antennaria</i>
2535	15. <i>Antennaria</i>
2536	16. <i>Antennaria</i>
2537	17. <i>Antennaria</i>
2538	18. <i>Antennaria</i>
2539	19. <i>Antennaria</i>
2540	20. <i>Antennaria</i>
2541	21. <i>Antennaria</i>
2542	22. <i>Antennaria</i>
2543	23. <i>Antennaria</i>
2544	24. <i>Antennaria</i>
2545	25. <i>Antennaria</i>
2546	26. <i>Antennaria</i>
2547	27. <i>Antennaria</i>
2548	28. <i>Antennaria</i>
2549	29. <i>Antennaria</i>
2550	30. <i>Antennaria</i>
2551	31. <i>Antennaria</i>
2552	32. <i>Antennaria</i>
2553	33. <i>Antennaria</i>
2554	34. <i>Antennaria</i>
2555	35. <i>Antennaria</i>
2556	36. <i>Antennaria</i>
2557	37. <i>Antennaria</i>
2558	38. <i>Antennaria</i>
2559	39. <i>Antennaria</i>
2560	40. <i>Antennaria</i>
2561	41. <i>Antennaria</i>
2562	42. <i>Antennaria</i>
2563	43. <i>Antennaria</i>
2564	44. <i>Antennaria</i>
2565	45. <i>Antennaria</i>
2566	46. <i>Antennaria</i>
2567	47. <i>Antennaria</i>
2568	48. <i>Antennaria</i>
2569	49. <i>Antennaria</i>
2570	50. <i>Antennaria</i>
2571	51. <i>Antennaria</i>
2572	52. <i>Antennaria</i>
2573	53. <i>Antennaria</i>
2574	54. <i>Antennaria</i>
2575	55. <i>Antennaria</i>
2576	56. <i>Antennaria</i>
2577	57. <i>Antennaria</i>
2578	58. <i>Antennaria</i>
2579	59. <i>Antennaria</i>
2580	60. <i>Antennaria</i>
2581	61. <i>Antennaria</i>
2582	62. <i>Antennaria</i>
2583	63. <i>Antennaria</i>
2584	64. <i>Antennaria</i>
2585	65. <i>Antennaria</i>
2586	66. <i>Antennaria</i>
2587	67. <i>Antennaria</i>
2588	68. <i>Antennaria</i>
2589	69. <i>Antennaria</i>
2590	70. <i>Antennaria</i>
2591	71. <i>Antennaria</i>
2592	72. <i>Antennaria</i>
2593	73. <i>Antennaria</i>
2594	74. <i>Antennaria</i>
2595	75. <i>Antennaria</i>
2596	76. <i>Antennaria</i>
2597	77. <i>Antennaria</i>
2598	78. <i>Antennaria</i>
2599	79. <i>Antennaria</i>
2600	80. <i>Antennaria</i>
2601	81. <i>Antennaria</i>
2602	82. <i>Antennaria</i>
2603	83. <i>Antennaria</i>
2604	84. <i>Antennaria</i>
2605	85. <i>Antennaria</i>
2606	86. <i>Antennaria</i>
2607	87. <i>Antennaria</i>
2608	88. <i>Antennaria</i>
2609	89. <i>Antennaria</i>
2610	90. <i>Antennaria</i>
2611	91. <i>Antennaria</i>
2612	92. <i>Antennaria</i>
2613	93. <i>Antennaria</i>
2614	94. <i>Antennaria</i>
2615	95. <i>Antennaria</i>
2616	96. <i>Antennaria</i>
2617	97. <i>Antennaria</i>
2618	98. <i>Antennaria</i>
2619	99. <i>Antennaria</i>
2620	100. <i>Antennaria</i>

Antennaria

2621	1. <i>Antennaria</i>
2622	2. <i>Antennaria</i>
2623	3. <i>Antennaria</i>
2624	4. <i>Antennaria</i>
2625	5. <i>Antennaria</i>
2626	6. <i>Antennaria</i>
2627	7. <i>Antennaria</i>
2628	8. <i>Antennaria</i>
2629	9. <i>Antennaria</i>
2630	10. <i>Antennaria</i>
2631	11. <i>Antennaria</i>
2632	12. <i>Antennaria</i>
2633	13. <i>Antennaria</i>
2634	14. <i>Antennaria</i>
2635	15. <i>Antennaria</i>
2636	16. <i>Antennaria</i>
2637	17. <i>Antennaria</i>
2638	18. <i>Antennaria</i>
2639	19. <i>Antennaria</i>
2640	20. <i>Antennaria</i>
2641	21. <i>Antennaria</i>
2642	22. <i>Antennaria</i>
2643	23. <i>Antennaria</i>
2644	24. <i>Antennaria</i>
2645	25. <i>Antennaria</i>
2646	26. <i>Antennaria</i>
2647	27. <i>Antennaria</i>
2648	28. <i>Antennaria</i>
2649	29. <i>Antennaria</i>
2650	30. <i>Antennaria</i>
2651	31. <i>Antennaria</i>
2652	32. <i>Antennaria</i>
2653	33. <i>Antennaria</i>
2654	34. <i>Antennaria</i>
2655	35. <i>Antennaria</i>
2656	36. <i>Antennaria</i>
2657	37. <i>Antennaria</i>
2658	38. <i>Antennaria</i>
2659	39. <i>Antennaria</i>
2660	40. <i>Antennaria</i>
2661	41. <i>Antennaria</i>
2662	42. <i>Antennaria</i>
2663	43. <i>Antennaria</i>
2664	44. <i>Antennaria</i>
2665	45. <i>Antennaria</i>
2666	46. <i>Antennaria</i>
2667	47. <i>Antennaria</i>
2668	48. <i>Antennaria</i>
2669	49. <i>Antennaria</i>
2670	50. <i>Antennaria</i>
2671	51. <i>Antennaria</i>
2672	52. <i>Antennaria</i>
2673	53. <i>Antennaria</i>
2674	54. <i>Antennaria</i>
2675	55. <i>Antennaria</i>
2676	56. <i>Antennaria</i>
2677	57. <i>Antennaria</i>
2678	58. <i>Antennaria</i>
2679	59. <i>Antennaria</i>
2680	60. <i>Antennaria</i>
2681	61. <i>Antennaria</i>
2682	62. <i>Antennaria</i>
2683	63. <i>Antennaria</i>
2684	64. <i>Antennaria</i>
2685	65. <i>Antennaria</i>
2686	66. <i>Antennaria</i>
2687	67. <i>Antennaria</i>
2688	68. <i>Antennaria</i>
2689	69. <i>Antennaria</i>
2690	70. <i>Antennaria</i>
2691	71. <i>Antennaria</i>
2692	72. <i>Antennaria</i>
2693	73. <i>Antennaria</i>
2694	74. <i>Antennaria</i>
2695	75. <i>Antennaria</i>
2696	76. <i>Antennaria</i>
2697	77. <i>Antennaria</i>
2698	78. <i>Antennaria</i>
2699	79. <i>Antennaria</i>
2700	80. <i>Antennaria</i>
2701	81. <i>Antennaria</i>
2702	82. <i>Antennaria</i>
2703	83. <i>Antennaria</i>
2704	84. <i>Antennaria</i>
2705	85. <i>Antennaria</i>
2706	86. <i>Antennaria</i>
2707	87. <i>Antennaria</i>
2708	88. <i>Antennaria</i>
2709	89. <i>Antennaria</i>
2710	90. <i>Antennaria</i>
2711	91. <i>Antennaria</i>
2712	92. <i>Antennaria</i>
2713	93. <i>Antennaria</i>
2714	94. <i>Antennaria</i>
2715	95. <i>Antennaria</i>
2716	96. <i>Antennaria</i>
2717	97. <i>Antennaria</i>
2718	98. <i>Antennaria</i>
2719	99. <i>Antennaria</i>
2720	100. <i>Antennaria</i>

13. Dziecinne i ludowe	803
14. Prawo	8574
15. Artes	684
16. Słowniki	146
17. Teatr	1930
18. Teologja	8540
19. Polska historia	7816
20. Geografia	2086
21. Czasopisma	717
22. Panegiryki	2027
razem	57,666

104.964

 57,666

 Razem 162,630

W każdym dziale pozostaje jeszcze do spisania do katalogu materji, po kilkaset dzieł, do której roboty nie wystarcza dzisiejsza ilość pracowników. Ci bowiem ledwie zdążą spisywać roczne wpływy. Zaległości z lat ostatnich w tym kierunku najlepiej można ocenić przez to, że w raporcie z r 1888 wykazano skatalogowanych w dziale ogólnym dzieł 90,465, zaś w dziale polskim 51,066, czyli razem 141,531. Przyrost więc przez lat pięć kartek do oddziałów specjalnych jest niezmiernie szczupły. Temu zaleganiu roboty zapobiedz tylko może wzmocnienie personelu.

W kronice bibliotecznej należy się osobne pożegnanie pamięci prof. L. Darguna, był on ze strony Uniwersytetu delegowanym, aby czuwał nad zakupnem dzieł dla potrzeb uniwersyteckich. Był to stosunek jak najprzyjemniejszy. Obdarzony szeroką wiedzą, nie pozostał zaściankowym specjalistą w swoim fachu, ale mierzył zadanie Bibliotekarstwa skalą ogólnych potrzeb. Zbieracz rycin znawca rzadkich druków, umiał ocenić ich

803	13. Calistoga 1 June
873	14. Fresno
884	15. Fresno
138	16. Chowchilla
1370	17. Fresno
840	18. Fresno
767	19. Fresno
878	20. Fresno
717	21. Fresno
807	22. Fresno
100,000	Total

100,000

100,000

100,000

The following table shows the results of the investigation of the various species of the genus *Calistoga* in the various localities mentioned in the text. The table is arranged in the following order: 1. Name of the species; 2. Number of specimens; 3. Date of collection; 4. Locality; 5. Name of the collector. The results are as follows:

The following table shows the results of the investigation of the various species of the genus *Calistoga* in the various localities mentioned in the text. The table is arranged in the following order: 1. Name of the species; 2. Number of specimens; 3. Date of collection; 4. Locality; 5. Name of the collector. The results are as follows:

potrzebę dla Biblioteki i częstokroć sam nastroczał nabywanie rzadkości i zachęcał do większego wydatku. Znosił się codziennie z Bibliotekarzem, naradzał się z nim, nie podejrzewał, nie podkopywał i nie nurtował - a lubo dochód Biblioteki wynosił 6000 złr. wystarczały fundusze i na zaspokojenie potrzeb uniwersyteckich i na zaokrąglenie zbiorów oddziału polskiego. Z jego śmiercią zerwała się ta nić wzajemnego zaufania i otwartej pracy pospólnej. Od daty jego śmierci, zaznaczyć można zaprzestanie kupna polskich dzieł dla oddziału polskiego i zaoferowanie się nabywaniem drobniaków za liche ceny od żydów-antykwarzy. Od tej daty w bibliotece oddziału polskiego, nastąpiła stagnacja co do zakupna. Cześć pamięci człowieka ogarniającego szersze horyzonty, człowieka szczerego, kochającego naukę, choć z pochodzenia Niemiec, odczuwającego potrzeby instytucji mającej jako skarbnica polskiej wiedzy, swoją półwiekową tradycję polską.

Rok 1894

Urzędnicy ciż sami, co i w roku ubiegłym.

Uposażenie biblioteki wraz z taksami wynosiło 1028 złr. zatem mniej niż roku zeszłego.

Przybyło kupnem dzieł 1246, woluminów 1800, tomów 1736.

Darem dzieł 1736, woluminów 2994, tomów 2950.

Wymianą dzieł 10, tomów 15. Egzemplarzy obowiązkowych 604, woluminów 661, dysertacji 1367, czasopism 674, razem dzieł 4991, tomów 7639, atlasów 10, rycin 25, nut 1, rękopisów 54 w 60 woluminach. Ogół biblioteki wyniósł dzieł 224,744, tomów 300,029, atlasów i map 1731, rycin 7730, muzykalji 3222, rękopisów 5321, w 6755 woluminach. Z darów prywatnych były od księgarni F. Simaózka z Pragi dzieł 75 w 216 tomach i czasopism 12 tomów.

Po Drze Ant.Rollem z Kamieńca dzieł 201 w 461 tomach, rycin 16 i 2 rękopisy. Po W.Cywińskim dzieł 413 w 665 tomach i 8 tomów czasopism, 7 map i 2 rękopisy, między temi rękopis Dziadów Mickiewicza przepisywany w Dreźnie. Od Georga Kinga z Kalkutty 1 dzieło botaniczne. Od Henr.Stano z Międzyrzecza Herbarz Marc.z Urzędowa. Od Kar.Miarki z Mikułowa 6 dzieł, Od Edwarda Jellinka z Pragi otrzymano 167 dzieł tomów 212 i czasopism.tomów 19. Od Franciszka Si-maczka księgarza z Pragi dzieł 79, tomów 228. Od Ministra Dunajewskiego tomów 116 wydawnictw Akademji i Sprawozdań Rady Państwa.

Najcenniejsze nabytki były Białobrzeskiego Postilla za 35 fl. Acta Sanctorum marek 225. De caise le jardin mar. 150, Schwalbe Mornhologische Arbeiten mar. 117, Godefri Dictionnaire de langue francais mar. 416, Fürstwanler Meisterwerke der griech. Plastik mar. 85, Los Rios Historia de la Leterature espannola mar. 150, Dana Mineralogie mar. 65.

Wypożyczało dzieła osób 650, wzięto dzieł 6000 i około 15000 tomów. Z obcych bibliotek powzięto dzieł 60 w 100 tomach. Rozesłano dzieł 293 do 31 zakładów.

W czytelni pracowało osób 2356. Najwięcej w październiku 298. W wieczornej czytelni od godziny 6- 9 pracowało 427 osób. Zwiedzający goście zapisali się do księgi w liczbie 2383, osób, - na ogół liczbę zwiedzających można oznaczyć na 3000 osób. Najwięcej było ich w sierpniu / 487/.

Poruszoną była w tym roku kwestja ułożenia abecadkowego dubletów i ich spisania przez przybranych na ten cel pracowników. Skończyło się na korespondencji biblioteki do Senatu dnia 9 kwietnia i 31. maja.

Coroczna rewizja Biblioteki odbyła się dnia 23. czerwca do 4. lipca przez radcę L. Nizałowskiego. Sprawdzono nowe nabyte rękopisy w liczbie 81 sztuk, dzieł 196, tomów 567. -

To są: 1. Książka z Kalendarzem dat 1801 i 1802, 2. Kalendarz
 1803 i 1804, 3. Kalendarz 1805 i 1806, 4. Kalendarz 1807 i 1808,
 5. Kalendarz 1809 i 1810, 6. Kalendarz 1811 i 1812, 7. Kalendarz 1813 i 1814,
 8. Kalendarz 1815 i 1816, 9. Kalendarz 1817 i 1818, 10. Kalendarz 1819 i 1820,
 11. Kalendarz 1821 i 1822, 12. Kalendarz 1823 i 1824, 13. Kalendarz 1825 i 1826,
 14. Kalendarz 1827 i 1828, 15. Kalendarz 1829 i 1830, 16. Kalendarz 1831 i 1832,
 17. Kalendarz 1833 i 1834, 18. Kalendarz 1835 i 1836, 19. Kalendarz 1837 i 1838,
 20. Kalendarz 1839 i 1840, 21. Kalendarz 1841 i 1842, 22. Kalendarz 1843 i 1844,
 23. Kalendarz 1845 i 1846, 24. Kalendarz 1847 i 1848, 25. Kalendarz 1849 i 1850,
 26. Kalendarz 1851 i 1852, 27. Kalendarz 1853 i 1854, 28. Kalendarz 1855 i 1856,
 29. Kalendarz 1857 i 1858, 30. Kalendarz 1859 i 1860, 31. Kalendarz 1861 i 1862,
 32. Kalendarz 1863 i 1864, 33. Kalendarz 1865 i 1866, 34. Kalendarz 1867 i 1868,
 35. Kalendarz 1869 i 1870, 36. Kalendarz 1871 i 1872, 37. Kalendarz 1873 i 1874,
 38. Kalendarz 1875 i 1876, 39. Kalendarz 1877 i 1878, 40. Kalendarz 1879 i 1880,
 41. Kalendarz 1881 i 1882, 42. Kalendarz 1883 i 1884, 43. Kalendarz 1885 i 1886,
 44. Kalendarz 1887 i 1888, 45. Kalendarz 1889 i 1890, 46. Kalendarz 1891 i 1892,
 47. Kalendarz 1893 i 1894, 48. Kalendarz 1895 i 1896, 49. Kalendarz 1897 i 1898,
 50. Kalendarz 1899 i 1900, 51. Kalendarz 1901 i 1902, 52. Kalendarz 1903 i 1904,
 53. Kalendarz 1905 i 1906, 54. Kalendarz 1907 i 1908, 55. Kalendarz 1909 i 1910,
 56. Kalendarz 1911 i 1912, 57. Kalendarz 1913 i 1914, 58. Kalendarz 1915 i 1916,
 59. Kalendarz 1917 i 1918, 60. Kalendarz 1919 i 1920, 61. Kalendarz 1921 i 1922,
 62. Kalendarz 1923 i 1924, 63. Kalendarz 1925 i 1926, 64. Kalendarz 1927 i 1928,
 65. Kalendarz 1929 i 1930, 66. Kalendarz 1931 i 1932, 67. Kalendarz 1933 i 1934,
 68. Kalendarz 1935 i 1936, 69. Kalendarz 1937 i 1938, 70. Kalendarz 1939 i 1940,
 71. Kalendarz 1941 i 1942, 72. Kalendarz 1943 i 1944, 73. Kalendarz 1945 i 1946,
 74. Kalendarz 1947 i 1948, 75. Kalendarz 1949 i 1950, 76. Kalendarz 1951 i 1952,
 77. Kalendarz 1953 i 1954, 78. Kalendarz 1955 i 1956, 79. Kalendarz 1957 i 1958,
 80. Kalendarz 1959 i 1960, 81. Kalendarz 1961 i 1962, 82. Kalendarz 1963 i 1964,
 83. Kalendarz 1965 i 1966, 84. Kalendarz 1967 i 1968, 85. Kalendarz 1969 i 1970,
 86. Kalendarz 1971 i 1972, 87. Kalendarz 1973 i 1974, 88. Kalendarz 1975 i 1976,
 89. Kalendarz 1977 i 1978, 90. Kalendarz 1979 i 1980, 91. Kalendarz 1981 i 1982,
 92. Kalendarz 1983 i 1984, 93. Kalendarz 1985 i 1986, 94. Kalendarz 1987 i 1988,
 95. Kalendarz 1989 i 1990, 96. Kalendarz 1991 i 1992, 97. Kalendarz 1993 i 1994,
 98. Kalendarz 1995 i 1996, 99. Kalendarz 1997 i 1998, 100. Kalendarz 1999 i 2000.

Znaleziono je na miejscu.

Biblioteka brała udział w Wystawie krajowej we Lwowie, przesłała 55 dzieł pedagogicznych i 43 muzykaliów. W tym roku ustąpiła introligatorka Gabr. Czekańska, w miejsce jej zajął introligator Karol Schramm.

Z prac naukowych wydał Bibliotekarz drugą połowę T.13. Bibliografji, Wł. Wisłocki redagował "Przewodnik bibliograficzny" i wydał zeszyt 3 Acta rectoralia. J. Kozubski redagował katalog miesięczny przybytków.

Rok 1895

W tym roku Biblioteka poniosła stratę niepowetowaną przez śmierć Ignacego Paulego w dniu 20. października w wieku lat 81, a służby lat 25. Ten mąż wielkiej nauki, ale wielki dziwak zarazem, nie miał szczęścia do ludzi. Jego szorstkie usposobienie i zaniedbanie powierzchowności, ^{na} zakomstwo książki, odstręczały od niego naczelników biblioteki. - Długo Bibliotekarz musiał walczyć z przesadami, zanim go dopuszczono do służby. Główny zarzut, iż będzie ogołacać Bibliotekę okazał się w praktyce nie tylko jemu ubliżającym, ale nawet praktyka okazała, iż jego staraniom Biblioteka zawdzięczała wiele bardzo cennych zabytków. Ze swoich zbiorów odstępował wszystko chętnie, a to za bardzo małym wynagrodzeniem. Był skarbnicą wiedzy w dziale literatury polskiej, numizmatyki i historii, z nim więc najwięcej i najskuteczniej porozumiewali się badacze przeszłości naszej. Przywiązany do Biblioteki, pamiętał zawsze na to, że Bibliotekarz był jedyny, który mu podał rękę i zaufał jego uczciwości. Podobnego sobie następcy nie pozostawił w Bibliotece.

Na miejsce jego powołała Dyrekcja Biblioteki dnia 1. listopada Dra. Jana Rozwadowskiego człowieka głębokiej nauki.

Dochód Biblioteki wyniósł 9447 złr. 51 c.

W ciągu roku przybyło kupnem dzieł 1738, darowizną 1148. dyssertacji 871 i egzemplarze obowiązkowe. Razem przybyło dzieł 4559, woluminów 5492, tomów 5352, atlasów 6, mapa 1. czasopism 498 i zeszytów 180. Ogół zbiorów wynosił dzieł 229.303, tomów 305.879, atlasów i map 1738. Nadto rękopisów przybyło 22, woluminów 105. Węo cały zasób wyniósł dzieł 5343, woluminów 6861, dokumentów przybyło 13. Ogół wyniósł 280. Muzykaliów przybyło 336, razem zbiór obejmuje 3560 sztuk. Rycin przybyło 757, razem zbiór wynosi sztuk 8487.

W tym roku kolekcja monet i medali odstąpioną została Gabinetowi archeologicznemu, a to w myśl reskryptu Ministerstwa Oświaty z dnia 9. stycznia.

Użytkowało osób 400, pożyczając dzieła do domu. Dzieł pożyczonych na miejscu było 5500, a około 14000 tomów. Rozesłano dzieł 178 w 31. miejscowości

Czytelnia i biuro jak co roku otwarte w zimie od godziny 8 do 1 rano, zaś od 1. maja od 9 do 1 i od 3 do 5, a wieczorem czytelnia od⁶ do 8.

W czytelni zapisało się 3485 osób. Z wieczornej korzystało osób 326. Nadto w czytelni profesorskiej pracowało po trzy do 4 osób.

Zwiedzających Bibliotekę zapisało się osób 2230, ale gości było nierównie więcej. Najwięcej zapisało się we wrześniu / 418 / .-

Z darów cenniejsze były : Od czeskiej Akademji dzieł 51, tomów 88 i 1 atlas. Od Edwarda Lelinka z Pragi dzieł 75, i 76 tomach i 11 tomów czasopism. Od prof. Baudouina dzieł 166 w 184 tomach. Od Władysława Krogulskiego 30. kompozycji muzycznych Józefa Krogulskiego. Po śp. księdzu Kosteckim 89 dzieł w 165 tomach i 2 atlasy. Po Żegocie Paulim od Wł. Wisłockiego 111 dzieł 143 tomów. Od Michała Bolesławskiego

z Tomaszpola 7 dokumentów. Od prof. Bandrowskiego dwa listy królewskie. Od Luc. Kołodzkiego trzy inkunabuły. Droższe nabytki były : Ostrowskiego Protokół Delegacyj 1773 zkr 70, Od Dra. Szujskiego 13 dokumentów i akt. wiejskich 180 zkr. Sarasin Die Wedden 144 marek. Retzius Untersuchungen 72 mar. Macevan Atlas 92 mar. Greek Papyri 47 mar. Commentaria in Aristotelem 343 mar. Du Cange Glossarium 96 mar. Havard Orfeverie 40 mar.

Bibliotekarz wydał 14 tom Bibliografji, Wł. Wisłocki ~~***~~ Acta rectoralia reszty 4 i " Przewodnik bibliograficzny", Dr. A. Bełcikowski napisał mowę mianą na pogrzebie Żegoty Paulego i drukował w londyńskim Atheneum przegląd literatury polskiej, J. Kozubski redagował katalog przybytków.

Rok 1896

W składzie osób pracujących zaszła zmiana, że Dr. J. Rozwadowski ustąpił z posady djetaryusza, w miejsce jego przyszedł uczeń medycyny Stanisław Krobicki od 1. września.

Uposażenie Biblioteki podniesionem zostało na 10.000 zkr.- Dochód z czesnego wyniósł 1180 zkr. Z tego zakupiono dzieł za 9627 fl. roboty introligatorskie wyniosły 843 zkr. wydawnictwo miesięcznych przybytków zkr 545.

Przybyło kupnem dzieł 1273 woluminów 1933, tomów 1889, czasopism 536, map 4. Dary rządowe dzieł 18, woluminów 134, tomów 101, czasopism 17, atlas 1. Dary prywatne tomów 2293, woluminów 2872 tomów 3118 atlasów i map 16, czasopism 338. Egzemplarze obowiązkowe dzieł 716, woluminów 812, tomów 863, czasopism 51.

Dysertacyj inauguralnych 863, czasopism było razem 950, rękopisów przybyło zakupnem 31, dokumentów 32, darem 470 w 764 woluminach i 1 dokument. Zbiór rycin pomnożył się o 73 sztuk danych przez W. Wisłockiego po Ignacym Paulim.

Dary ważniejsze były : Po Drze Michale Zieleniewskim lekarskich dzieł i broszur 151 w 167 tomach, czasopism 27 tomów, rękopisów 6 w 9 woluminach i jedna taka z mapami.

PO/Jędrzeja/ Ignacym Paulim 412 rękopisów w 700 woluminach. Po profesorze prawa Oczapowskim 819 dzieł, tomów 1235, czasopism tomów 104 i 1 atlas. Od profesora Józefa Rostafińskiego 262 dzieł w 330 tomach, czasopism 23 tomów. Od Jana Chomętowskiego z Raby Michała Wiśniewskiego rękopis. Dyplomatyka. Od p. Z Kaczkowskich Byszewskiej 103 dzieł w 245 tomach, czasopism 54 tomów i 1 atlas i 71 rycin.

Ważniejsze zakupna były : po Ignacym Paulim 19 dokumentów pergaminowych 150 zkr. Od rodziny Polanowskich 18. rękopisów i 13 dokumentów 150 zkr. Eberts Papyros 48 fl. Cayley Mathematical papers 240 mar. Bernoulli Ikonographie 52 fl. Copinger zur Heins Bibliographie 120 mar. Catalogue of papers 60 mar. Cały zbiór biblioteczny wyniósł dzieł 234,466, tomów 313,602 map i atlasów 1749, rękopisów 5844, woluminów 7656, dokumentów 313, rycin 8560.

Pożyczających dzieła było 600 osób, wzięli około 5600 dzieł. Wypożyczono z innych zakładów 116 dzieł. W czytelni zapisało się osób 2060. W profesorskiej czytelni pracowało osób 452. Zapisało się w księdze gości osób 2548. Najwięcej ich było w lipcu / 498/.

Z polecenia Ministerstwa Oświaty z dnia 22. stycznia miały być spisy dubletów rozsyłane rektoratom szkół politechnicznych i Akademii rolniczej. Nie uczyniono tego, bo bieżących dubletów mogących mieć jakie znaczenie nie było. Toż Ministerstwo dnia 19. sierpnia nakazało wygotować w terminie trzechmiesięcznym spis bieżących czasopismów znajdujących się w Bibliotece. Pracę tę podjął J. Kozubski, zajęła ona mu siedm miesięcy.

Dnia 5.maja Ministerjum zezwoliło,aby członkowie grona nauczycieli wyższych szkół handlowych mogli wypożyczać książki. Z końcem grudnia Senat akademicki uchwalił wstrzymanie druku przybytków.-

Namiestnictwo reskryptem z dnia 7.stycznia 1895 poleciło, aby zinwentowane w dniu 9.kwietnia 1878 zbiory po Szymonie Dutkiewiczu odnoszące się do zbioru rycin,zostały jako spadek bezdziedziczny przyjęte na własność Biblijoteki. Całość obejmuje 935 rycin,przeważnie akwarele,rękopisów 33,druków 5.

Na miejsce amanuenta po zmarłym Ignacym Paulim proponowała Dyrekcja Biblijoteki Józefa Pollera,a w miejsce tego Jana Kozubskiego.

Na praktykantów zaproponowani zostali Dr.Koneczny i Dr. Jan Rozwadowski.Ten jednak zrzekł się kandydatury otrzymawszy posadę przy gimnazjum. W jego miejsce dnia 1.października zaproponowany został Bol.Buszczyński suplent gimnazjalny.

Biblijotekarz wydał Przysłówia polskie zebrane przez Franc.Brzozowskiego,Wł.Wisłocki redagował "Przewodnik biblijograficzny ",Dr.Ad.Bełcikowski przedstawił na scenie krakowskiej dramat " Przekupka warszawska ", J.Kozubski redagował katalog przybytków.

Rok 1897

Personal biblijoteczny złożony z Ośmiu osób jak r.z.- między niemi nowo przybył praktykant Dr.F.Koneczny.

Fundusz biblijoteczny wynosił 11,136 zkr.z tego poszło na zakupno dzieł zkr 9386,na roboty introligatorskie 1087,na druki i inne wydatki 660 zkr.

W ciągu roku przybyło dzieł 3917,woluminów 5222,tomów 6019 ,map 28,atlasów 3.

Z tego kupnem dzieł przybyło 900,woluminów 149,tomów 134, czasopism 5,Dery prywatne dzieł 1430,woluminów 2051,tomów 1863,czasopism 40,atlasów 1 map 5. Egzemplarze obowiązkowe

W tym celu Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, w oparciu o
ustanowione w tym celu zasady, wyznaczyło w tym celu
w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu
w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu

W tym celu Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, w oparciu o
ustanowione w tym celu zasady, wyznaczyło w tym celu
w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu
w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu
w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu
w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu

W tym celu Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, w oparciu o
ustanowione w tym celu zasady, wyznaczyło w tym celu
w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu
w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu
w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu
w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu
w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu

Wzrost 1897

W tym celu Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, w oparciu o
ustanowione w tym celu zasady, wyznaczyło w tym celu
w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu
w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu
w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu
w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu
w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu w tym celu

dzieł 490, woluminów 568, tomów 567, czasopism 52, dyser-
tacji 1063, rękopisów 61. Nowo kupiono 32, rycin 300.

Razem majątek biblioteczny dzieł : 238,383, tomów
319,621, map i atlasów 1700, rękopisów dzieł 5905, wolumi-
nów 7417, muzykalji 3593, rycin 8860.

Ważniejsze dary po śp. Edwardzie Jelinku w Pradze
otrzymano 650 dzieł i 1100 tomów. Od Wł. Wisłockiego prze-
kazane po Ign. Paulim 10 tek rycin i 1 teka map. Od, Dra.
Wernickiego 212 broszur emigracyjnych w 7 woluminach, od
Baranowskiego otrzymano Bibliotekę dzieł do wojskowości
polskiej zawartą w trzech szafach.

Zakupiono droższe. Mandel Kern Testamenti Concordan-
tiae 150 mar. Contze Archeologische Untersuchungen 58
mar. Bertholet Chimie 50 mar. Licht Architektur 35 fl. Sau-
vageot Palais de France 40 fl. Jochers Gelehrt Lexicon
30 mar. Bassermann Dante 40 mar. William Architektur 45 fl.
Nothnagel Pathologie 150 fl. Winkelmann Physik 105 mar.
H Hesichius Lexicon 66 mar. Lueger Lexicon der Technik
135 mar. Ostwald Klassiker 131 mar.

Korzystało z Biblioteki osób 600. Rozesłano do innych
zakładów dzieł 77 w 120 tomach.

W czytelni pracowało osób 2332. W czytelni wieczornej
348. Zwiedziło Bibliotekę gości zapisanych 2382, najwięcej
ich było w sierpniu / 411 /.

Ministerstwo Oświaty reskryptem z dnia 19. kwietnia
oznajmiło, że na przyszłość pracownicy mogą być przyjęci
do Biblioteki mający doktorat. Utrudnienie to, zdało się
niekorzystnem dla Biblioteki, więc Dyrekcja uczyniła przed-
stawienie dnia 27. października, aby przynajmniej mogły być
uwzględnione prawa nabyte J. Pollera i J. Kozubskiego, lecz
to pozostało bez skutku .-

Reskryptem Ministerjalnym z 19.kwietnia otrzymał posadę praktykanta Dr.Felix Koneczny i rozpoczął czynności dnia 9.czerwca. W dniach 22 do 28.lipca odbyła się rewizja Biblijoteki przez oficjała rachunkowego Gwidona Kwiatkiewicza. Sprawdzono nabytki z lat 1894 do 1896,tudzież rękopisy,niczego nie brakowało.

Dnia 2.stycznia zawiadomiono Dyрекcję Biblijoteki,że wydawanie drukiem przybytków dzieł,wstrzymano. Spisywanie miesięczne atoli i nadal pozostawiono J.Kozubskiemu.

Dnia 24.października i 10.listopada Dyrekcja Biblijoteki wykazała Senatowi potrzebę objęcia na rzecz Biblijoteki gmachu po gimnazjalnego.

Dnia 6.lipca Senat Akademicki wytknął Bibliotece,iż nabywa dzieła,które nie mają uniwersyteckiego znaczenia. Referentem Komisji biblijotecznej jest profesor Creizenach germanista,któremu obce są stosunki miejscowe,a obojętnymi potrzeby polskiej literatury. Stąd będąc jednostronnym, pomimo swego wykształcenia,jest jednostronny i mierzy zadanie Biblijoteki skalą zbyt wysoką,gdy zadanie to u nas znacznie jest skromniejsza. W tym stosunku nie można osiągnąć porozumienia między pojęciami o zadaniu biblijotekarstwa i o praktyce w jego zastosowaniu. Bądź co bądź pierwszy to nie miły rodźwąg od czasu jak istnieje Biblijoteka.

Biblijotekarz wydał tom 15.Biblijografji polskiej. Dr.Wisłocki redagował " Przewodnik biblijograficzny",Ad. Bełcikowski wydał w 5 tomach Dramata i Komedje i dramat "Przekupka warszawska ". Fel.Koneczny wydał Dzieje Śląska. Życie Mickiewicza,Redagował dział teatralny w Przeglądzie polskim i pisał po czesku Nową historycką literaturę polską .-

Rok 1898

Skład osób uległ zmianie nieco . Bibliotekarz i kustosze ciż sami, amanuenci : Bełcikowski, Koneczny i Józef Poller. Praktykanci Dr. Lucjan Rydel. Kancelista J. Kozubski. Djeta-
rusz Stef. Grądziński przyjęty dnia 14. września w miejsce zmarłego Stanisława Krobińskiego.

Uposażenie Biblioteki wyniosło 11369 zkr. z czego poszło na zakupno dzieł zkr. 9578, na introligatora 984. Na inne wydatki 804 zkr.

Nabyto dzieł 1482, tomów 2054. Dary rządowe : 25 dzieł, tomów 113, prywatne 2682, dzieł, - 3761 tomów. dysertacji 1282. Razem przybyło dzieł 6220, tomów 8051, czasopism tomów 606, rękopis. przybyło 50 w 82 woluminach, dokumentów 4, nut 74, rycin 446. Zatem stan biblioteki wynosi druków 244,603, tomów 328,278, atlasów i map 1799. Rękopis. 5955 woluminów 7799, dokumentów 317, nut 3667, rycin 9306.

Dary cenniejsze były : Po śp. Stanisławie Polanowskim zbiór dzieł 632, tomów 1541. Po radcy dworu Józ. Louim broszur i dzieł 1014 w 54 woluminach, 1 teka nut, procesów 16 tek, proklamacyj i plakatów dwie teki, rękopisów 10 w 15 woluminach. Po Drze. J. Kopernickim dzieł i broszur 146 w 166 tomach, po prof. J. Kleczyńskim broszur i dzieł 321 w 343 tomach i 1 rękopis. Józef Malinowski z Garlina 4 dokumenta. Duo de Loubat dzieło swe 11 manuscritto. Od Narcyzy Hildowej z Sambora dzieł 13. Cenniejsze nabytki były Turmair Werke 80 mar. Schi-
der Anatomische Werke, Po Mar. Poggendorf Biogr. Worterbuch 45 fl. Daly Motifs d'architecture 90 fl. Copinger zur Hains Repertorium 35 fl.

Użytkowało z biblioteki osób 615 pożyczwszy przeszło 5500 dzieł. Rozesłano 100 dzieł do różnych miejscowości.

W czytelni pracowało osób 1884, w czytelni profesorów 354, Bibliotekę zwiedziło zapisanych do książki osób 2440, najwięcej ich było w sierpniu / 469 /.

Dnia 5. stycznia Senat Akademicki zawiadomił Bibliotekę, iż hr. Bol. Skarżyński zapisał rękopis odnoszący się do heraldyki i wojskowości polskiej.

Ministerstwo Oświaty poruszyło dnia 17. lutego kwestję co do wynagradzania 50 % wydawcom za dzieła kosztowne obowiązkowe. U nas pytanie to nie ma praktycznego znaczenia, bo wydawcy chętnie przesyłają nakłady swe bez pretensji.

Rozporządzeniem z 26. lutego Dr. F. Koneczny mianowany został amanuentem z płacą roczną 1100 złr. z dodatkiem aktywnym 300 złr. i sustentacyjnym 100 złr. Djetarjuszowi J. Kozubskiemu podniesioną została remuneracja roczna w kwocie 700 złr. Zarazem ogłoszono 22. marca konkurs na posadę praktykanta po F. Konecznym, z płacą 500 złr. Posadę tę otrzymał Dr. Lucjan Rydel w moc reskryptu Ministerstwa z dnia 29. września.

W maju dublety czeskie z biblioteki po Jelinku, odesłano w darze do Zakładu Ossolińskich, a to w myśl zapisu.

Prace naukowe. Bibliotekarz wydał Tom 16. Biblijografji. Wł. Wiszocki redagował miesięcznik "Przewodnik biblijograficzny, Ad. Bełcikowski ogłosił rozprawę o Ad. Mickiewiczu, Fel. Koneczny redagował Przegląd teatralny w piśmie Przegląd polski, Lucjan Rydel wydał tom poezji i uzyskał nagrodę konkursową za dramat : "Zaczarowane koło" .

Rok 1899

Personal ten sam, tylko w miejsce L. Rydla przybył djetarjusz Wł. Koch.

Uposażenie Biblioteki wyniosło 11220 złr. z tego

W tym celu w roku 1932, w celu wywołania
 - w tym celu w roku 1932, w celu wywołania
 - w tym celu w roku 1932, w celu wywołania
 - w tym celu w roku 1932, w celu wywołania
 - w tym celu w roku 1932, w celu wywołania

W tym celu w roku 1932, w celu wywołania
 - w tym celu w roku 1932, w celu wywołania
 - w tym celu w roku 1932, w celu wywołania
 - w tym celu w roku 1932, w celu wywołania
 - w tym celu w roku 1932, w celu wywołania

W tym celu w roku 1932, w celu wywołania
 - w tym celu w roku 1932, w celu wywołania
 - w tym celu w roku 1932, w celu wywołania
 - w tym celu w roku 1932, w celu wywołania
 - w tym celu w roku 1932, w celu wywołania
 - w tym celu w roku 1932, w celu wywołania

W tym celu w roku 1932, w celu wywołania
 - w tym celu w roku 1932, w celu wywołania
 - w tym celu w roku 1932, w celu wywołania
 - w tym celu w roku 1932, w celu wywołania
 - w tym celu w roku 1932, w celu wywołania
 - w tym celu w roku 1932, w celu wywołania

1932

W tym celu w roku 1932, w celu wywołania
 - w tym celu w roku 1932, w celu wywołania
 - w tym celu w roku 1932, w celu wywołania
 - w tym celu w roku 1932, w celu wywołania
 - w tym celu w roku 1932, w celu wywołania

zakupno dzieł 9945 złr, introligator 684 fl. inne wydatki 589 fl.

Przybyło kupnem dzieł 934, tomów 1553, darów rządowych dzieł 19, tomów 96, prywatnych dzieł 626, tomów 831. Zamianą 1 dzieło, tomów 20. Egzemplarzy obowiązkowych 668 dzieł, tomów 745, dysertacyj 1010, czasopism 532. Razem dzieł 3258, tomów 4777. Rękopisów przybyło dzieł 16, tomów 76, rycin 8.

Cały zasób biblioteczny wynosi dzieł 247,861, tomów 333,055, atlasów i map 1823, rękopisów 5971, tomów 7872, dokumentów 317, muzykaliów 3668.

Z pomiędzy darów wyróżnia się : ofiarowane dwa kolorowe rękopisma w 22 tomach H. Bol. Starzyńskiego zachowane w dwóch szafach rzeźbionych i posażkami ozdobionych. Obejmują one zebranie herbów polskich, tudzież uzbrojenia zbierane z europejskich muzeów. Duc de Loubat z Paryża wydane przez siebie dwa kodeksy jeden meksykański. Dr. Ignacy Rosner darował wspaniałą niemiecką edycję dzieła o cesarzu "Viribus Unitis".

Pożyczających było osób 650, którzy powzięli do 6000 dzieł. Z obcych bibliotek sprowadzono dzieł 158. Pracujący w bibliotece zapisali się do księgi w liczbie 2124. W profesorskiej czytelnicy pracowało osób 390. Do książki gości zwiedzających bibliotekę zapisało się osób 2027.

Dnia 4. stycznia Senat akademicki zawiadomił, iż dozwo-
lonem zostało zajęcie prowizoryczne pierwszego piętra po
gimnazjum św. Anny.

Dnia 8 marca praktykant Dr. Lucjan Rydel zrezygnował
z posady, jako niezgodnej z jego zajęciami literackimi.

Namiestnictwo odezwą z dnia 11. lutego wydało rozpo-
rządzenie co do braków dostrzeżonych przez oficjała rachun-

kowego. Że jednak oficjalnie całkiem nie zrozumiał rzeczy bibliotecznej, nie mogły jego uwagi być uwzględnione. Gorliwość jego prywatna, znacznie przekroczyła zakres rewizji biblioteki, która mu była poruczoną.

Dnia 25. kwietnia Dyrekcja Biblioteki przesłała do Namiestnictwa wypracowany przez Wł. Wisłockiego projekt spisania duplikatów i sprawdzenia zasobów bibliotecznych, zwróciła przy tem uwagę, że nawet donajęcie dwóch pracowników, zadaniu temu nie sprostą. Senat akademicki odezwą z 25. czerwca wyraził opinię w zasadzie słuszną, że bywają kupowe dzieła do celów naukowych uniwersyteckich nie potrzebne. Że jednak biblioteka jest zarazem polską, muszą być także książki nabywane do działu polskiego w kwestji zakupna dzieł wyznaczył Senat akademicki prof. Creizenacha, aby z nim porozumiewać się co do zakupów. Referentem tej rezolucji był Creizenach.

Rozpisano konkurs na posadę praktykanta po Dr. Lucjanie Rydlu.

Djurnista Stefan Grudziński opuścił samowolnie w lipcu służbę, pod pozorem choroby. W miejsce jego przyjęto od 1. sierpnia słuchacza uniwersytetu Władysława Kocha.

Dyrektor Estreicher wydał tom 17 Bibliografji, Wł. Wisłocki redagował "Przewodnik bibliograficzny", a F. Koneczny układał przegląd teatralny miesięczny w Przeglądzie polskim.

Rok 1900

W personalu bibliotecznym ta zmiana, że Dr. Wł. Wisłocki zmarł 4. czerwca po długiej chorobie. Bibliotekarz sprowadził go ze Lwowa - służył od 22. marca 1874. Mianowanie go kustoszem, wymagało silnych zachodów, bo nie będąc w służbie

publicznej, miał mniej kwalifikacji, niż inni współkandydaci. Zaraz mu bibliotekarz powierzył dokończenie opisu rękopisów, którego dokonał był J.S. Bandtkie, a kontynuował J. Muczkowski. i wyjednał mu w Akademji fundusz na druk katalogu. Rzecz dokonana starannie. Ostatnią pracą jego był katalog inkunabułów Biblioteki Jagiellońskiej, rzecz wiele kosztów wymagająca, ale nie mająca ścisłości naukowej. Jako pracownik był pilny, ale z powodu chorobliwego usposobienia, mniej towarzyski i nie lubiący dzielić się z drugimi swemi wiadomościami. Mimo ujemnych stron był siłą naukową i wielce pomocną w pracach bibliotecznych. Konkurs na posadę po nim rozpisano dnia 15. sierpnia, a dnia 21. października przedstawiony został Rudolf Ottmann dotychczasowy kustosz tytularny.

Na posadę praktykanta po Lucjanie Rydlu powołano dnia 7. września Dr. Fr. Bujaka, ale że ten otrzymał nominację na bezpłatnego, gdy konkurs był na płatną posadę. Dyrekcja Biblioteki wniosła przedstawienie o zmianę tekstu nominacji.

Dnia 4. lutego zmarł posługacz Jan Ławrynów, człowiek nader skłębisty, spokojny i wprawiony w czynności. W miejsce jego przyjęto stróża Franciszka Weissę, którego proponowano 21. kwietnia.

Na posadę po Weissie został gorąco polecony dnia 10. listopada Wincenty Matlak, dotychczasowy palacz.

Co do rozszerzenia gmachu przez przyłączenie pogimnazjum św. Anny, rzecz o tyle postąpiła, że Ministerstwo Oświaty pod dniem 9. marca zgodziło się na rozdzielenie lokalności mających być zabraniami. Górne sale dostaną się Bibliotece. W budżecie na rok 1900 zamieszczono na adaptację gmachu bibliotecznego kwotę 80000 koron, jako pierwszą ratę potrzebnego wydatku. Dyrekcja Biblioteki na wezwanie Rektoratu prze-

słała dnia 15. lipca do Urzędu Budownictwa projekt urządzenia 1. piętra na bibliotekę. Uposażenie biblioteki było tylko 20.000 koron z tego powodu tak małe, że prawie całą takse imatrykulacyjną obrócono na druk Ustaw Uniwersyteckich.

Wydano z tego na zakupno dzieł 17.800, na introligatora 1811 złr. na rduki i na potrzeby kancelaryjne 808 K.

Przybyło dzieł : Kupnem 673 między temi 350 czasopism. Dary urzędowe dzieł 25, tomów 119, prywatne dzieł 1901, tomów 2133. Obowiązkowe : dzieł 637, tomów 729, dysertacyj i programów 982. Zatem przybyło dzieł 4217 w 5203 woluminach, a 5095 tomach, map i atlasów 8, czaspism 942 tomów i 171 zeszytów, nut 101, dokument 1, rycin 1, rękopisów dzieł 6029 w 7936 woluminach.

Ważniejsze dary były : 107 dzieł i broszur i 15 rękopisów w 17 woluminach po Karolu Libelcie, dar Dr. K. Łepkowskiego, 193 czaspism i 1 rękopis prof. Drze. Rydlu, dar jego syna Lucjana. Od Aleks. Jelskiego z Zamościa Akta meryki i 20 tek uniwersałów. Od Ludw. Czarkowskiego z Wilna pięć tomów pamiętników Franka. Od Art. Bersone i Xcia Loubat ich wydawnictwa.

Użytkowanie z Biblioteki : Wypożyczających było 670, ci powzięli 670 dzieł. Z innych bibliotek sprowadzono około 200 dzieł dla miejscowego użytku.

W czytelnik zapisało się 2966 czytelników, a w profesorskiej 421, lubo czytających było nierównie więcej. Zwiedzających bibliotekę było osób zapisanych 5060, najwięcej w czerwcu / 2597/, niezapisanych do księgi był także znaczny poczet, zwłaszcza podczas gromadnego zwiedzania po kilkadziesiąt osób naraz.

W tym celu 10. lipca 1938 r. Urząd Państwowy
 wydał rozkaz, w którym nakazywał, aby
 wszystkie biblioteki, które posiadały
 książki, które były w posiadaniu
 państwa, przekazały je do
 Urzędu Państwowego.

W tym celu 10. lipca 1938 r. Urząd Państwowy
 wydał rozkaz, w którym nakazywał, aby
 wszystkie biblioteki, które posiadały
 książki, które były w posiadaniu
 państwa, przekazały je do
 Urzędu Państwowego.

W tym celu 10. lipca 1938 r. Urząd Państwowy
 wydał rozkaz, w którym nakazywał, aby
 wszystkie biblioteki, które posiadały
 książki, które były w posiadaniu
 państwa, przekazały je do
 Urzędu Państwowego.

W tym celu 10. lipca 1938 r. Urząd Państwowy
 wydał rozkaz, w którym nakazywał, aby
 wszystkie biblioteki, które posiadały
 książki, które były w posiadaniu
 państwa, przekazały je do
 Urzędu Państwowego.

W tym celu 10. lipca 1938 r. Urząd Państwowy
 wydał rozkaz, w którym nakazywał, aby
 wszystkie biblioteki, które posiadały
 książki, które były w posiadaniu
 państwa, przekazały je do
 Urzędu Państwowego.

Ministerstwo Oświaty wydało dnia 28.czerwca rozporządzenie, iż do Biblioteki mają być ściągane karty korespondencyjne jako obowiązkowe te, które z widokami mają swe cele treścią lub obrazem, myśli politycznej, działające na stroniectwa lub zmysłowość. U nas w kraju dotąd przynajmniej to rozporządzenie nie ma praktycznego zastosowania.

Senat akademicki zawiadomiał dnia 7.maja Bibliotekę, aby wzięła udział w uroczystości 500 lecie Uniwersytetu, przesłaniem dzieł i rękopisów na Wystawę Jagiellońską w krużgankach kościoła XX.Franciszkanów. Zastosowano się do tego.

Senat akademicki dnia 12.maja zawiadomił, że z powodu tejże uroczystości zostaną wmurowane w zewnętrznych ścianach Biblioteki dwie tablice pamiątkowe, co zrobiono.

Od dnia 3 do 6 lipca odbyło się sprawdzanie nabytków w Bibliotece z lat ostatnich. Czynności tej dokonali Radca W.Reiner i pan Soukop. Sprawdzono 200 dzieł i 500 rękopisów. Prace naukowe : Bibliotekarz wydał Biblijografi tom 18, Część I- III. Dr.Wisłocki ogłosił opis Inkunabułów biblioteki, dzieło bardzo pracowicie wykonane. Redagował "Przewodnik ~~liter-~~ ~~atury~~ biblijograficzny ", Dr.F.Koneczny pisywał miesięczny przegląd teatralny w Przeglądzie Polskim .

Rok 1901

Personal ten sam. Ministerjum dnia 8.stycznia mianowało Rudolfa Ottmanna rzeczywistym kustoszem, a Zbigniewa Kniaziołuckiego adjunkta archiwum aktów grodzkich skrypturą w miejsce opróżnionej posady po Ottmannie. Otrzymał dyspensję od przekroczonego wieku normalnego i od wymaganego doktoratu krajowego. Otrzymali płacę : Rudolf Ottmann 4800 koron, dodatek aktywalny 840 koron, zaś Kniaziołucki 3600 koron i dodatek aktywalny 720 koron .-

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych dnia 28. września 1907 r.
 oświadcza, że w sprawie tej, która została przedłożona
 do rozpatrzenia, nie ma żadnych przesłanek do
 wydania postanowienia. Wobec tego, w sprawie tej
 nie ma potrzeby wydania postanowienia.
 Ministerstwo Spraw Wewnętrznych dnia 28. września 1907 r.
 oświadcza, że w sprawie tej, która została przedłożona
 do rozpatrzenia, nie ma żadnych przesłanek do
 wydania postanowienia. Wobec tego, w sprawie tej
 nie ma potrzeby wydania postanowienia.
 Ministerstwo Spraw Wewnętrznych dnia 28. września 1907 r.
 oświadcza, że w sprawie tej, która została przedłożona
 do rozpatrzenia, nie ma żadnych przesłanek do
 wydania postanowienia. Wobec tego, w sprawie tej
 nie ma potrzeby wydania postanowienia.
 Ministerstwo Spraw Wewnętrznych dnia 28. września 1907 r.
 oświadcza, że w sprawie tej, która została przedłożona
 do rozpatrzenia, nie ma żadnych przesłanek do
 wydania postanowienia. Wobec tego, w sprawie tej
 nie ma potrzeby wydania postanowienia.
 Ministerstwo Spraw Wewnętrznych dnia 28. września 1907 r.
 oświadcza, że w sprawie tej, która została przedłożona
 do rozpatrzenia, nie ma żadnych przesłanek do
 wydania postanowienia. Wobec tego, w sprawie tej
 nie ma potrzeby wydania postanowienia.
 Ministerstwo Spraw Wewnętrznych dnia 28. września 1907 r.
 oświadcza, że w sprawie tej, która została przedłożona
 do rozpatrzenia, nie ma żadnych przesłanek do
 wydania postanowienia. Wobec tego, w sprawie tej
 nie ma potrzeby wydania postanowienia.

1907

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych dnia 28. września 1907 r.
 oświadcza, że w sprawie tej, która została przedłożona
 do rozpatrzenia, nie ma żadnych przesłanek do
 wydania postanowienia. Wobec tego, w sprawie tej
 nie ma potrzeby wydania postanowienia.
 Ministerstwo Spraw Wewnętrznych dnia 28. września 1907 r.
 oświadcza, że w sprawie tej, która została przedłożona
 do rozpatrzenia, nie ma żadnych przesłanek do
 wydania postanowienia. Wobec tego, w sprawie tej
 nie ma potrzeby wydania postanowienia.
 Ministerstwo Spraw Wewnętrznych dnia 28. września 1907 r.
 oświadcza, że w sprawie tej, która została przedłożona
 do rozpatrzenia, nie ma żadnych przesłanek do
 wydania postanowienia. Wobec tego, w sprawie tej
 nie ma potrzeby wydania postanowienia.
 Ministerstwo Spraw Wewnętrznych dnia 28. września 1907 r.
 oświadcza, że w sprawie tej, która została przedłożona
 do rozpatrzenia, nie ma żadnych przesłanek do
 wydania postanowienia. Wobec tego, w sprawie tej
 nie ma potrzeby wydania postanowienia.

Na praktykanta w miejsce Dra. Rydla mianowany został 26. kwietnia Dr. Fr. Bujak z płacą tysiąca koron adjutum. Że jednak otrzymał z końcem września stypendjum Akademii Umiejętności celem naukowego kształcenia się, wziął urlop na 9. miesięcy i dał zastępcę za siebie w osobie Karola Bryjaka ucznia Uniwersytetu, na co zgodziło się Ministerstwo reskryptem z 7. listopada.

W tym roku nadeszła Biblioteka po śp. Doktorze Marjanie Gallim z Żytomierza zawarta w 37 pakach, a otrzymana za staraniem bibliotekarza. Otwarcie jej nie nastąpiło z powodu braku miejsca. Dlatego Dyrekcja wniosła ponowną prośbę dnia 15. października o przyłączenie gmachu po-gimnazjalnego. Rzec o tyle zaszkła dalej, że Ministerstwo dnia 15. października zatwierdziło projekt urządzenia sal na bibliotekę z pewną zmianą co do ogrzewania gmachu. Oznaczyło kwotę 20. tysięcy koron na urządzenie lokalości według kosztorysu.

Uposażenie Biblioteki wyniosło 23.191 koron 50 halerzy. Z tego wydano : na kupno książek 19.497 koron, na introligatora 2230 koron, na druki i potrzeby kancelaryjne 1468 Koron.

Zakupiono dzieł 420, tomów 793. Darowizny wyniosły : rządowe dzieł 71, tomów 167. Dary prywatne dzieł 1486, tomów 2086, drogą zamiany 1 dzieło.

Egzemplarze obowiązkowe : dzieł 657, tomów 784. dysertacji i programów sztuk 1173. Razem dzieł 3797, tomów 5004, atlasów i map 8, rękopisów przybyło dzieł 40, woluminów 52, rycin 1, sztuka.

Cały Majątek wynosi dzieł : 255,875, tomów 344.715, atlasów i map 1839, rycin 9316, nut 3769, dokumentów 318, rękopisów 6069 w 7988 woluminach.

Z dóbr najważniejsza jest biblioteka teologiczna po b. prof. Krukowskim w liczbie dzieł 864 w 1154 tomach. Od

prof. Mehoffera przybyło dzieł 54, tomów 103. Od Julji Matlakowskiej rękopisy po jej mężu, zachowane w wytwornej skrzynce. Z Resursy dostaje biblioteka co roku wielki zbiór czasopism z każdego ubiegłego roku. Takiegoż zbioru dostarczasz Bibliotekarz z Redakcji "Czasu".

Z zakupionych dzieł były najważniejsze : Viribus Unitis, księga o Cesarzu 180 mar. Jahrbucher f. Botanik 825 mar. Fortwaengel Sammlung Somzee 95 mar. Pontrenolli Pergame 130 mar. Cormont Mysteres de Mithra 100 mar. Recueil des histor. de Gaules 850 mar. Vivien Dictionnaire de Geograph. 360 mar. Philisophical Transaction 253 mar. Zittel Paleontographica 65 mar. Verrijs, Middelnederlandsch Woordenboek 127 mar.

Zebrańie cyfer skatalogowania całej biblioteki okazuje, że w dziale obcym w 34 oddziałach skatalogowano dzieł 134,356, zaś w oddziale polskim w 22 działach dzieł 74,103 razem 208,459 dzieł. Nadto rękopisma NN.6048. A że dublety wcale nie są spisane, a jest niewątpliwie więcej niż 50000 okaże się po skatalogowaniu całej Biblioteki, że liczba dzieł w Bibliotece jest o kilkadziesiąt tysięcy większą, niżeli dotychczasowe obliczenia wykazują.

Użytkowanie z biblioteki: pożyczających było osób 750. Sprowadzono z obcych bibliotek dzieł 200. W czytelni pracowało osób 5195, a w profesorskiej 428. Goście zwiedzający bibliotekę zapisali się w liczbie 4642 osób, lecz wiele odmówiło podpisu.

Z prac naukowych : Bibliotekarz wydał dokończenie 18. tomu Bibliografji. Zbigniew Kniaziołucki umieścił kilka drobniejszych rozpraw w czasopismach, F. Koneczny opracowywał w Przeglądzie polskim działki teatralny. Napisał II. tom Historji polskiej, redagował przez cztery miesiące "Przewodnik bibliograficzny" i umieścił kilka fejtetonów w "Czasie".

Rok 1902

W obsadzie personelu nieznaczne zmiany. Praktykant Dr. Franciszek Bujak ustąpił 8. lipca, a w miejsce jego wstąpił dnia 31. lipca Karol Bryjak. Dnia 20. lutego zmarł Józef Poller, wysłużony kapitan. Był to nieoszacowany pracownik. Cały oddany Bibliotece. Sam ją wspierał darami jeszcze od czasów studenckich i gdziekolwiek się dało, ściągał ofiary dla Biblioteki. Zawsze uprzejmy, wesołego usposobienia, naturalnego dowcipu, kolekcjonista porcelany i innych pamiątek, był powszechnie lubiany. Zdrowie nie dopisało mu od dziesiątka lat, brak urlopy kilkomiesięczne, ale mimo nurtującej choroby, pełnił obowiązki z całym poświęceniem się. Zamknięty w historii, znał ją, a nawet za czasu służby wojskowej wykładał historję w wojskowej szkole. Cichy i spokojny, chętnie dawał wyjaśnienia czyniącym poszukiwania w Bibliotece.

Dietaryusz Wład. Koch, ustąpił we wrześniu, a w miejsce jego przybył brat jego Edward Koch od 1. września.

Od 1. września przydzielony został do Biblioteki Dr. Korneli Heck profesor gimnazjalny we Lwowie, z płacą pobieraną z etatu bibliotecznego, wskutek czego odpadły z etatu płace dwóch urzędników bibliotecznych. W uniwersytecie jest stała Rada biblioteczna, której zadaniem jest rozpatrywać całoroczne zakupy dzieł celem sprawdzenia, czy nie ~~przek~~ pokrzywdzono żądań profesorów wyrażonych w księdze życzeń. Bibliotekarz stara się, aby wszelkie zamówienia tego rodzaju były zaspakajane. Sam z własnej woli nic nie zamawia. Ogranicza się tylko tem, że dla Biblioteki kupuje dzieła od antykwarzy miejscowych przeważnie do dzieła polskiego, dla którego nie ma osobnego funduszu. Nabywane zaś bywają dzieła zwykle za czwartą lub dziesiątą cenę poniżej wartości księ-

garskiej. Zakupna ta w stosunku do całości nabytków tworzą zaledwie dziesiątą część ogólnej sumy.

Jeden z członków komisji bibliotecznej pokusił się aby w zakupie dzieł przez Bibliotekarza wynaleźć ujemne strony, by tym sposobem okazać przewagę władzy Uniwersyteckiej nad Biblioteką. Za pośrednictwem więc Senatu, już raz w r 1897 uczynił zarzut co do niestosownego zakupu dzieł, zaś po trzeci raz dnia 14. kwietnia dał Senat upomnienie, że Bibliotekarz nabywa książki nie mające związku z celami naukowymi, jako : Życie Cesarza Franciszka Józefa / koron 200 / i Wojsko polskie w 10 tablicach kolorowanych koron 40 i zagroził, że ignorowanie napomnienia pociągnie za sobą doniesienie do Ministerstwa.

Ta niezwykła forma i zarzut, że kupiono życie Cesarza, co było obowiązkiem Biblioteki i od czego żadne rządowa Biblioteka nie mogła się usuwać, wywołała odpowiedź Bibliotekarza, w której wykazał, że Biblioteka jest instytucją niezależną od Uniwersytetu i podlega wprost Namiestnictwu, więc dawanie napomnień było nieprzyzwoitością. Spostrzeżono się, że zrobiono głupstwo, a Rektorat urzędowo napomnienie odwołał dnia 26. kwietnia. Jakoż zarzut był bezzasadny i to ze strony tego, który od wielu lat dla własnego naukowego użytku zalecał sprowadzać do Biblioteki niezliczoną ilość obcych dzieł, dla pracowników polskich objętą. Z sumy 21,700 koron bibliotekarz zużył z własnej inicjatywy tylko 747 koron. Za te kupił : 1. Histoire de la caricature antique. 2/ Jacquemart. Hist. de la porcelaine. 3/ Guérin. Les marins illustres de la France, 4/ L'oeuvre de Brucher / arcywspaniała publikacja nabyta za 40 koron. / 5/ Memoires de Guttenberg. 6/ Pétrarca 1584 r. za 4 korony/

7/ Le peindre flamande, 8/ Beck Elektrizität. 9/ Römmler
 Raphael Loggien. 10/ Mittheilungen der geographischen
 Gesellschaft, 11/ Maspero, Sur le papyrus, 12/ Pierret
 Etudes egyptologiques 13. Champollion Egypte ancienne ,
 14/ Centralblatt f. Medizin, 15/ Adamy Architektonik / dzie-
 ło klasyczne / , 16/ Lübke Denkmäler der Kunst, 17/ Wiener
 Klinik, 18/ Medizinische Rundschau, 19/ Moltke Geschichte
 20/ Migne Encyklopedie, 21/ Janin, La revolution fran-
 caise. 22/ Sere les artes sumptuaries, 23/ Janin Porcelaine
 chinoise, 24/ Klinische Rundschau, 25/ Spamer Atlas, 26/
 Stahr. Raphael album, 27/ Bianchini Scienza sociale, 28/ Fi-
 guier Les merveilles, 29/ Gervais .Les poissons.

Za bezcen nabyto dzieła uczone autorów, jak Eigl. En-
 gelman, Savis, Guizot, Meuniers, Littre-Masure, Champier Thery
 i inne, który według opinii Senatu były książki nie potrze-
 bne i nie naukowe.

Przy tej sposobności sprawdził Bibliotekarz ile książ-
 czek i którzy profesorowie zamówili w księdze dzieła do
 Biblioteki przez ostatnie pięciolecie. Ledwo ich trzecia
 część zajmowała się biblioteką i tak : 1/ Creizenach dzieł
 190, a około 200 drogą antykwarem, Razem blisko 400 między
 innemi ogromny zbiór Real Encyklopedie der protestanti-
 schen Theol. 2/ Sternbach dzieł 130, a drugie tylko z ka-
 talogów antykwarem. 3/ Kawczyński dzieł 133, 4/ Bieńko-
 wski dzieł 12, same kosztowne, 5/ X. Gabryl dzieł 71, 6/ St.
 Estreicher dzieł 108, 7/ Leo dzieł 7 i znaczny poczet bra-
 nych wprost z księgarni. 8/ Rozstworowski dzieł 16, więcej
 20 z księgarni pobranych . 9/ Rudzki dzieł 59, 10/ Wikowski
 23 dzieł przeważnie bardzo kosztowne, 11/ Olszewski dzieł
 chemicznych 60, 12/ Ulanowski około 100 dzieł przez księ-
 garnie Gebethnera, 13/ Baudoin dzieł 3. 14/ Birkenmajer
 dzieł 2, 15/ Browicz dzieł 7, Bujwid dzieł 3, 17/ Chotko-
 26/

wski dzieł 2, 18/ Cybulski dzieł 3, 19/ Czarny dzieł 12, 20/ Fierich dzieł 2, 21/ Górski dzieł 15, 22/ Janozewski dzieł 2 obadwa bardzo kosztowne, 23/ X.Knapieński dzieł 4, 24/ Hoyer dzieł 14, 25/ Korczyński dzieł 8, 26/ Kostanecki dzieł 4, 27/ Lewicki dzieł 4, 28/ Miodoński dzieł 5, 29/ Morawski dzieł 15, 30/ Mycielski dzieł 2, 31/ Rosenblatt dzieł 22, 32/ Sokołowski dzieł 5, Straszewski dzieł 2, 34/ Szajnocha geologicznych dzieł 8, 35/ Tretiak dzieł 18, 36/ Wierzejski dzieł zoologicznych 8, 37/ Zoll dzieł prawniczych 8, 38/ Żórawski matematycznych 7.

Stosunek zakupna dzieł przez Profesorów do zakupna przez Bibliotekę był niepomierne mały, jako okazuje się z porównania nabytków w pierwszym kwartale 1905. Dla profesorów wydano na dzieła 9862 koron 44 halerzy, a dla Dyrekcji Biblioteki 172 koron 81 halerzy, a przecież Biblioteka Jagiellońska jest nie tylko Uniwersytecką, ale i polską. Do Biblioteki uczęszcza nader mały procent profesorów, a główny zapas pracowników tworzy cały kraj i ogromny zastęp młodzieży, która oddaje się poza uniwersyteckim studjum. Tego nie umiał zrozumieć Referent i Senat akademicki, a tem mniej Sekretarz Uniwersytetu Cyfrowicz, który stylizował idjotyczną nagane.

W ciągu roku 1902 przybyło dzieł 8497, woluminów 13,003, Czasopism 725, atlasów i map 331. Razem w Bibliotecę było dzieł 264,352, tomów 358,443, atlasów 2174, muzykaliów 3771, rycin 9390, rękopisów 8032, dokumentów 322.

1/ W darach przybyło po Edwardzie Gallim doktorze z Żytomierza dzieł polskich 1518, tomów 2150, a dzieł obcych 1498.-

2/ Od Baranowskiego trzy szafy dzieł odnoszących się do historii wojenności polskich, z rycinami wojska polskiego

... 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

dzieł 655.

Od posła Gniewosza z Kont dzieł 14 w 31 tomach.

4/ Od Radcy Kulawskiego poczet dzieł geograficznych i do historii Szląska. 5/ Od Mathiasa Bersona cenny zbiór 17 dzieł i rękopisów. 6/ Od wdowy po prof. Malinowskim 1 rękopis słowiański. 7/ Po Józefie Bergerze z Podgórza 4 dyplomy 14 dokumentów 1 druk. 8/ Od p. Henryki Świętochowskiej z Warszawy dzieł 66, tomów 272. 9/ Od hr. Tadeuszowej Dzieduszyckiej 1 dzieło. 10/ Od Xcia. Loubat z Paryża 1 dzieło. 11/ Od p. Anieli Małczyńskiej z Łapczyna 3 dzieła. 12/ Od prof. Karlińskiego 1217 dzieł i broszur w 1768 tomach, 6 atlasów i 3 ryciny.

Zapisanych było w czytelni osób 5932, było wogóle czytelników do 7000. W sali profesorskiej pracowało osób 448. Rękopisów zużytkowano 630. Goście którzy zapisali się w księdze zwiedzań było 4718 razem było ich przeszło 5000.

W r. b. nabyto w kwietniu maszynę do pisania za cenę 570 koron. Pisanie objął Edw. Koch.

Przygotowanie po-gimnazjum na użytek Biblioteki o tyle postąpiło, że przebito komunikację z czytelnią Profesorów. Ułożono posadzki z wyjątkiem sali czytelni. Więcej nie zrobiono. Namiestnictwo dnia 26. marca poleciło obniżyć kosztą wewnętrznego urządzenia gmachu pogimnazjalnego obliczone na 10.000 koron. Dyrekcja Biblioteki oświadczyła, iż jest niemożliwem dalsze obniżanie.

Rok 1903

Zmiany w personalu o tyle zaszkły, że Adam Bełcikowski amanuent został od 1. sierpnia mianowany skryptarem, a prof. gimn. Korneli Heck utrzymany został prowizorycznie z pełną

płacą, płacną z funduszu Bibliotecznego. Od 1. stycznia powołany na djetajusza Dr. St. Kętrzyński ze Lwowa nie był siłą wydatną, bo od 1. czerwca zameldował się jako chory i dał w swoje miejsce zastępcę.

Konserwator Tomkowi⁴ czynił zabiegi od dłuższego czasu, aby Bibliotekarza usunąć z gmachu. Ogłosił po dziennikach, że Bibliotekarza mieszkanie, to pożar nieuchronny. Wnosił podania do Namiestnictwa, Ministerstwa i osobiście o to zabiegał. Tego następstwem było, że Namiestnictwo wydało reskrypt w myśl komisji sprowadzonej przez Dra. Tomkowicza, że mieszkanie w gmachu przez Bibliotekarza dłużej cierpieniem być nie może. A było cierpieniem przez lat pięćset, przez który czas ani razu pożar w gmachu nie wybuchnął. Co więcej w r 1848 podczas bombardowania Krakowa, Biblioteka ocalała tylko dzięki temu, że Bibliotekarz był na miejscu i środkami ochronnymi uratował gmach od ognia.

Ogółle uposażenie Biblioteki wyniosło 23504 koron. Nadto z zapisu Marji z Wyczehowskich Pożyckiej otrzymano koron 5574 i 78 halerzy. Zakupiono dzieł 4818, tomów 6414.

Z końcem r 1903 było w Bibliotece dzieł 269,165, tomów 365,432. Z darów otrzymano 1. Po Florkiewiczu atlas anatomiczny Laskowskiego, 2/ Od Władysława Radwańskiego ze Lwowa Zbiór rękopisów po Fel. Radwańskim tomów 21, 3/ Po Dr. medycyny Markiewicz z Wilna dzieł 792, tomów 1044 i nut 722, 4/ Od Adama Rohozińskiego dzieła po śp. Michałowskim 228 dzieł, tomów 282. 5/ Od Władysława Bartynowskiego rycin portretów 330. 6/ Po śp. Władysławie Ściaborowskim dzieł 195, tomów 337.

Bibliotekę zwiedziło osób więcej niż 5000, z tych 4811 zapisało się do księgi. W czytelni zapisało się 6204, a w profesorskiej 469.

Przyłączenie gmachu pogimnazjalnego jeszcze w dalekim polu. Oznaczony został fundusz na 20.000 koron wcale mizerny. Budownictwo opracowało dopiero kosztorys.-

Rok 1904.

Zmniejszyła się liczba pracowników przez ustąpienie od lipca Dr. Kętrzyńskiego, który objął urządowanie w Archiwum, tudzież przez śmierć Rudolfa Ottmana, który umarł dnia 13. grudnia. Był to urzędnik służbista. Pierwszy przychodził do biura, ostatni wychodził. Próbował naukowego kierunku, ale bez powodzenia. Całą czynnością jego było prowadzenie dziennika podawczego i wypożyczanie dzieł do czego miał usposobienie.

Uszczuplenia sił przyczyną mimowolną jest prof. K. Heck, bo według orzeczenia Ministerstwa z 10. lutego pobierając płacę 4920 koron funduszu bibliotecznego, zagarnia inne fundusze, a to jest amanuenta 3400 koron adjutum 1000 koron i resztę pozostałą po Józefie Pollerze 520 koron. Wskutek czego Bibliotekarz dnia 5 grudnia potrzebę zniesienia tego tymczasowego położenia.

Dyrektor Biblioteki mając pełne 56 lat służby, wniósł dnia 5. grudnia podanie o udzielenie mu emerytury.

Połączenie dwóch gmachów już dokonane. Meble sprawione. Atoli robak toczy nową posadzkę, a na sprawienie elektrycznego oświetlenia zabrakło funduszu. Objęcie więc gmachu na cele biblioteczne odłożono na czas dłuższy.

Uposażenie Biblioteki wyniosło 24.176 koron, z czego wydano na zakupno dzieł 21.202 koron najwięcej wydano na prawo dzieł 198 i historję dzieł 140, najmniej na matematykę 3, filologję klasyczną 7 i pedagogikę 6. Czasopism przybyło 461.

Pracownia nauk przyrodniczych i matematycznych
 w Warszawie, ul. Krakowskie Przedmieście 13.
 Warszawa, dnia 15.10.1938 r.

Wzrost

Wzrost człowieka jest procesem ciągłym, który trwa do końca życia. Wzrost fizyczny jest procesem, który trwa do końca życia. Wzrost psychiczny trwa do końca życia. Wzrost duchowy trwa do końca życia. Wzrost społeczny trwa do końca życia. Wzrost moralny trwa do końca życia. Wzrost intelektualny trwa do końca życia. Wzrost artystyczny trwa do końca życia. Wzrost sportowy trwa do końca życia. Wzrost polityczny trwa do końca życia. Wzrost ekonomiczny trwa do końca życia. Wzrost ekologiczny trwa do końca życia. Wzrost kosmiczny trwa do końca życia. Wzrost galaktyczny trwa do końca życia. Wzrost wszechświatowy trwa do końca życia.

Wzrost człowieka jest procesem ciągłym, który trwa do końca życia. Wzrost fizyczny jest procesem, który trwa do końca życia. Wzrost psychiczny trwa do końca życia. Wzrost duchowy trwa do końca życia. Wzrost społeczny trwa do końca życia. Wzrost moralny trwa do końca życia. Wzrost intelektualny trwa do końca życia. Wzrost artystyczny trwa do końca życia. Wzrost sportowy trwa do końca życia. Wzrost polityczny trwa do końca życia. Wzrost ekonomiczny trwa do końca życia. Wzrost ekologiczny trwa do końca życia. Wzrost kosmiczny trwa do końca życia. Wzrost galaktyczny trwa do końca życia. Wzrost wszechświatowy trwa do końca życia.

Wzrost człowieka jest procesem ciągłym, który trwa do końca życia. Wzrost fizyczny jest procesem, który trwa do końca życia. Wzrost psychiczny trwa do końca życia. Wzrost duchowy trwa do końca życia. Wzrost społeczny trwa do końca życia. Wzrost moralny trwa do końca życia. Wzrost intelektualny trwa do końca życia. Wzrost artystyczny trwa do końca życia. Wzrost sportowy trwa do końca życia. Wzrost polityczny trwa do końca życia. Wzrost ekonomiczny trwa do końca życia. Wzrost ekologiczny trwa do końca życia. Wzrost kosmiczny trwa do końca życia. Wzrost galaktyczny trwa do końca życia. Wzrost wszechświatowy trwa do końca życia.

Wzrost człowieka jest procesem ciągłym, który trwa do końca życia. Wzrost fizyczny jest procesem, który trwa do końca życia. Wzrost psychiczny trwa do końca życia. Wzrost duchowy trwa do końca życia. Wzrost społeczny trwa do końca życia. Wzrost moralny trwa do końca życia. Wzrost intelektualny trwa do końca życia. Wzrost artystyczny trwa do końca życia. Wzrost sportowy trwa do końca życia. Wzrost polityczny trwa do końca życia. Wzrost ekonomiczny trwa do końca życia. Wzrost ekologiczny trwa do końca życia. Wzrost kosmiczny trwa do końca życia. Wzrost galaktyczny trwa do końca życia. Wzrost wszechświatowy trwa do końca życia.

Razem zakupno dzieł wyniosło dzieł 1116, tomów 1255.

Dary znaczniejsze były od prof. Stan. Estreichera dzieł 1 broszur 128. Redakcja Katolika w Bytomiu dzieł 50, P. Geor-
gonowa dzieł 25, Poseł Gniewosz z Kent dzieł 1 broszur 695,
Hr. Starzyński z Paryża rękopis na pergaminie z miniaturami
Livre d'heures de Helene Starzyńska i tom 15 herbarza ilu-
strowany, jego pracę, tudzież portret w ramach autora.

W ciągu roku 1904 przybyło do Biblijoteki dzieł 5300, to-
mów 7082, Stan więc zbiorów z końcem r 1904 był : dzieł
274,465, tomów 372.515, atlasów i map 2192, rycin 9673, nut
4493, rękopisów 6224, woluminów 8163, dokumentów 322. Nut jest
istotnie znacznie więcej, ale nie spisane, katalogował nuty
Franciszek Bartynowski emeryt adjunkt sądowy, jako ochotnik.
Ten atoli umarł w r. b. Bartynowski zajmował się od lat dwu-
dziestu pracą ochotniczą w Bibliotece i jemu ta zawdzięcza,
między innemi ułożenie więcej niż 15.000 kart pogrzebowych,
które alfabetycznie uporządkował.

Zwiedzających Biblijotekę zapisało się do książki osób
4809, czytelników w Bibliotece zapisało się 7376, a w czytel-
ni profesorów osób 838.

Spisanych w katalog naukowy było w dziale obcym dzieł
81,312, w dziale obcym 137,626. Razem 218.938.

-----ooo00Gooo-----

I. WYKAZ COROCZNYCH PRZYBYTKÓW

do Biblioteki, według niedokładnych raportów

Za Bandtkiego przybyło :

Rok	dzieł	tomów
1811	1280	1600
1812		
1813		
1814		
1815		
1816	2332	3372
1817		
1818		
1819		
1820		
1821	692	1358
1822	528	908
1823/4	386	663
1824/5	576	826
1826	515	954

Dalej rachunków nie składano

1833	zakupiono darem <i>brzez lat 6</i>	1065 3309	= 4374 / Za Muczkowskiego od r 1837 /
1834			
1835			
1836			
1837			
1838	kupiono	228 dzieł 389 tomów	
1840			
1841			
	otrzymano	1814 / dyssertacje same /	
2032 za lat dwa			

I. WITNESSES

to the effect, as follows:

II. Exhibits

1000	1000	1000
1001	1001	1001
1002	1002	1002
1003	1003	1003
1004	1004	1004
1005	1005	1005
1006	1006	1006
1007	1007	1007
1008	1008	1008
1009	1009	1009
1010	1010	1010
1011	1011	1011
1012	1012	1012
1013	1013	1013
1014	1014	1014
1015	1015	1015
1016	1016	1016
1017	1017	1017
1018	1018	1018
1019	1019	1019
1020	1020	1020
1021	1021	1021
1022	1022	1022
1023	1023	1023
1024	1024	1024
1025	1025	1025
1026	1026	1026
1027	1027	1027
1028	1028	1028
1029	1029	1029
1030	1030	1030

Exhibits as follows:

1031	1031	1031
1032	1032	1032
1033	1033	1033
1034	1034	1034
1035	1035	1035
1036	1036	1036
1037	1037	1037
1038	1038	1038
1039	1039	1039
1040	1040	1040
1041	1041	1041
1042	1042	1042
1043	1043	1043
1044	1044	1044
1045	1045	1045
1046	1046	1046
1047	1047	1047
1048	1048	1048
1049	1049	1049
1050	1050	1050
1051	1051	1051
1052	1052	1052
1053	1053	1053
1054	1054	1054
1055	1055	1055
1056	1056	1056
1057	1057	1057
1058	1058	1058
1059	1059	1059
1060	1060	1060
1061	1061	1061
1062	1062	1062
1063	1063	1063
1064	1064	1064
1065	1065	1065
1066	1066	1066
1067	1067	1067
1068	1068	1068
1069	1069	1069
1070	1070	1070
1071	1071	1071
1072	1072	1072
1073	1073	1073
1074	1074	1074
1075	1075	1075
1076	1076	1076
1077	1077	1077
1078	1078	1078
1079	1079	1079
1080	1080	1080
1081	1081	1081
1082	1082	1082
1083	1083	1083
1084	1084	1084
1085	1085	1085
1086	1086	1086
1087	1087	1087
1088	1088	1088
1089	1089	1089
1090	1090	1090
1091	1091	1091
1092	1092	1092
1093	1093	1093
1094	1094	1094
1095	1095	1095
1096	1096	1096
1097	1097	1097
1098	1098	1098
1099	1099	1099
1100	1100	1100

1842 od sierpnia } kupnem 106 {
 1843 do sierpnia } darem 607 { 706
 1844 tomów 151 kupnem/ kontynuacje same, bo nowych
 nie nabywano /

2153 darem

1845 darem 73

/ Prenumeratą pism czasowych 36 dzieł

zakupnem 66 dzieł, tomów 131

1847 darem dzieł 398, tomów 416

kupnem " 142 " 373

" 540 " 789

1850/51 kupnem dzieł 235 tomów 438

darem ! " 610 " 732

" 845 " 1170

1853 przybyło dzieł 1368 / kupnem 214. /

II. Wykaz corocznego wzrostu

Biblioteki Jagiellońskiej

rok	dzieł	tomów	map	rycin	nut	rękopisów
<u>Za Bibliotekarza Muczkowskiego</u>						
1854	1012	.	.	.	.	.
1855	1199	.	.	.	.	.
1856	1587	.	2	.	.	1
1857	692	.	.	.	.	1
1858	1829	.	.	.	.	49
<u>Za Bibliotekarstwa Strońskiego</u>						
1860	1119	1528				
1861	849	617 ⁹¹				
1862	1554	2167				
1863	994	1400		2		6

1862 of ...
 1863 do ...
 1864 ...

1865 ...

1866 ...

1867 ...

1868 ...

1869 ...

1870 ...

1871 ...

1872 ...

1873 ...

1874 ...

1875 ...

1876 ...

1877 ...

1878 ...

1879 ...

1880 ...

1881 ...

1882 ...

1883 ...

1884 ...

1885 ...

1886 ...

1887 ...

1888 ...

1889 ...

rok	dzieł	tomów	map	rycin	nut	reżkopisów
1864	1160	1787		2		5
1865	1094	1536		2		5
1866	2925	4193		32		4
1867	1099	1427		70		2
<u>Za Bibliotekarstwa Estreichera</u>						
1868	2341	2503	3	73		27
1869	2738	3246	62	226	270	30
1870	3091	3256	24	51		34
1871	6032	11401	31	74	67	28
1872	7161	13215	19	7		11
1873	2776	3737	20	179		43
1874	3300	3710	7	1906	8	82
1875	2199	3052	1	156	3	8
1876	2880	5391	15	19	4	16
1877	2273	2872	17	69	10	22
1878	4997	6598	10	15	6	80
1879	3876	5108	28	81	2	60
1880	3637	5141	36	13	670	110
1881	5255	7493	10	5	12	389
1882	3500	3712	6	3	4	88
1883	3291	4559	9	8	-	25
1884	4620	6548	11	5	1	76
1885	2971	4287	14	12	4	40
1886	3250	4054	1	52		15 w t.3 0
1887	4233	4794		66	408	130 " 134
1888	4978	6673		8	5	340 " 352
1889	4530	6360	2 atl.43 m.	8	29	60 " 66
1890	11717	16277	6	668	1	86 130
1891	6506	⁴ 9418	3	32		dokam 43 43

Year	Index	Value	Year	Index	Value
1884	1160	1707	2	2	2
1885	1084	1628	3	3	3
1886	1070	1614	32	32	32
1887	1082	1627	70	70	70

The following table shows the results of the

1888	1241	1692	2	2	2
1889	1278	1736	62	62	62
1890	1301	1758	24	24	24
1891	1332	1781	21	21	21
1892	1371	1823	7	7	7
1893	1401	1853	30	30	30
1894	1427	1878	7	7	7
1895	1452	1902	1	1	1
1896	1480	1921	13	13	13
1897	1513	1947	14	14	14
1898	1543	1973	10	10	10
1899	1573	2000	2	2	2
1900	1603	2027	32	32	32
1901	1633	2054	12	12	12
1902	1663	2081	5	5	5
1903	1693	2108	11	11	11
1904	1723	2135	4	4	4
1905	1753	2162	8	8	8
1906	1783	2189	1	1	1
1907	1813	2216	18	18	18
1908	1843	2243	2	2	2
1909	1873	2270	32	32	32
1910	1903	2297	68	68	68
1911	1933	2324	8	8	8
1912	1963	2351	32	32	32
1913	1993	2378	1	1	1
1914	2023	2405	32	32	32

Rok	Dzieł	tomów	map	rycin	nut	rękopi- sów	dokumen- tów
1892	5205	6504	9	54	1444	71 w 153 wol.	
1893	5974	8627	13	12	164	117 "200 "	
1894	4991	7544	10	15	1	54 " 70 "	
1895	4559 pism 498	5352	7	757	338	22 " 105 "	13
1896	5163	7723	11	73		501 " 764 "	32
1897	3919	6019	31	300	32	61	
1898	6220	8051	-	446	74	50 " 82 "	4
1899	3258	4777	-	8	-	16 " 76 "	
1900	4217	5095	8	1	101	58 " 64 "	1
	czaso- pism 942						
1901	3739	5004	8	1		40 " 52 "	
1902	8497	13003	335	24 tek	2	73 " 90 "	
1903	4813	6196	6	330	722	69 " 72 "	
1904	5300	7082		3	100	9 " 9 "	

-----000000000000-----

L.66. / 26.kwieźnia 1869 r. /

Raport do Ministerstwa o potrzebach
Biblijoteki

Objęcie przezemnie Biblijoteki Jagiellońskiej w zawiadownstwo wkłada na mnie obowiązek, abym po rozpatrzeniu się w jej stanie przedstawił wierny jej obraz i jej potrzeb i abym zwrócił uwagę Wysokiego Ministerstwa na :

A / Biblijotekę jako gmach i jako skład

B/ Na dotychczasowe prace i system układu

C/ Na personale biblijoteczne

D/ Na dotację Biblijotekę.

A.

Co do Biblijoteki samej uważam ją I raz jako gmach sam, a II powtóre jako skarbiec bogactw umysłowych.

Co do I. Uważając gmach rozpatruję :

1/ gmach wogóle, 2/ kancelarję biblijotekę, 3/ kancelarję biblijotekarza, 4/ czytelnię studentów, 5/ szafy i drabinki .

1/ Co do samego gmachu wogóle .

Restaurowanie onego odbywa się bardzo starannie. Jest on już dzisiaj ozdobą miasta i chlubą budowniczych, ale odnowa trwa już 20 lat, wskutek czego wszelkie prace biblijoteczne doznają opóźnień, były dotąd i są po części prowizoryczne.

Dotąd właściwie są cztery sale w zupełności ukończone, a tyleż oczekuje wykończenia. Biblijoteka o 100.000 tomach mieścić się miała w szczupłych pokoikach, księgi nagroma-

1.00. / 25.000.000 1899 r. /

Raport do Ministerstwa o postępie

Wieloletni

Opisane powyższe wieloletnie plany i projekty
 zostały wyłożone na ogólny widok, aby do ich
 w tej sprawie przedstawić uwagi i uwagi i
 i aby w razie potrzeby przedstawić uwagi i
 a / Wieloletni plany i projekty
 b / Na dotychczasowe prace i systemy
 c / Na przyszłe wieloletnie
 d / Na dotychczasowe plany i projekty.

Co do Wieloletnich planów i projektów, to
 a II powstaje jako plany i projekty
 Co do I. Wieloletnich planów i projektów
 1) plany i projekty, 2) plany i projekty, 3) plany i projekty
 Wieloletnich planów i projektów, 4) plany i projekty, 5) plany i projekty
 6) plany i projekty, 7) plany i projekty, 8) plany i projekty

I / Co do planów i projektów
 Wieloletnich planów i projektów, to
 1) plany i projekty, 2) plany i projekty, 3) plany i projekty
 Wieloletnich planów i projektów, 4) plany i projekty, 5) plany i projekty
 6) plany i projekty, 7) plany i projekty, 8) plany i projekty

Data wieloletnich planów i projektów
 a typów wieloletnich planów i projektów, Wieloletnich planów i projektów
 Wieloletnich planów i projektów, Wieloletnich planów i projektów, Wieloletnich planów i projektów

dzony były tak, aby się pomieściły, a zatem o ich systematycznym rozłożeniu nie można było myśleć. W miarę o ile sal przybywało, o tyle rozszerzały się szafy, miejsca składowe, o tyle zyskiwały miejsca i swobody gromadnie leżące dzieła. Jestto jedna z ważnych bardzo przyczyn, dlaczego biblioteka tutejsza pomimo 20 lat ciągłego porządkowania jest jeszcze w nieładzie.

2/ Co do kancelarii. Porządkowanie i układanie dzieł w samych salach bibliotecznych odbywać się może przez 5 miesięcy wiosny i lata; przez resztę 7 miesięcy porządkowanie może i powinno się odbywać tylko w kancelariach Biblioteki. Stąd kancelaria powinna być rozległa, bo praca biblioteczna zajmuje się na raz setkami tomów, które rozkłada, grupuje, kwalifikuje i sortuje. Otóż kancelaria biblioteczna prawie nie egzystuje wcale. Jest rodzaj przedpokoju, w którym stoją dwa bióra, zagradzają miejsce schody kręcone oszalowane na drugie piętro i mieszczą się trzy szafy z częścią tylko katalogów, a druga ich część ulokowana w drugiej izbie. W tej kancelarii zaledwie kilka osób stojący pomieścić się mogą. Ten pokój mający 10 kroków w kwadrat stanowi kancelarię i jest zarazem przejściem do czytelni studenckiej. Oczywiście, że w takiej ciasnocie nie może być miejsca dla pracy bibliotecznej, bo nie ma stołów na książki, nie ma miejsca na takowe, a biórka zaledwie pomieścić mogą te papiery i te kilka książek, które w codziennych stosunkach ze stronami napływają do biblioteki. Obok tej kancelarii jest równie mały i ciemny pokoiczek, który stanowi czytelnię profesorów. Pokój ten w jednej połowie obracany bywa z konieczności na pracownię urzędników, która jednak dla swej ciasnoty tylko za prowizoryczną uważaną być musi. Ani ten pokój zresztą, ani kan-

celarja nie mają tyle wolnego miejsca, by pomieścić mogły zapasy książek przeznaczonych do pracy, do katalogowania, do przeglądu nadsyłek księgarskich i do umieszczenia najpotrzebniejszych pod ręką źródeł bibliograficznych, po które za każdym razem trzeba udawać się do dalszych nieopalonych pokoiów.

3/ Co do kancelarii Dyrektora Biblioteki.

Ta ulokowana jest na 2 piętrze, obejmuje ona 8 kroków w kwadrat, zatem tak szczupła, iż piec żelazny i birku zajmują połowę pokoju. Z tego powodu jest ona nie do użytku. Żle byłoby, gdyby Bibliotekarz oddawał się Bibliotece tylko w godzinach urzędowych, obowiązkiem jego jest pracować w niej lub dla niej całodziennie. Jego obowiązkiem jest przytem sprawdzać i przeglądać cały ogrom zasobów bibliotecznych. Na to potrzebuje on sam dla siebie jednej sali przestronnej i widnej, w którejby znaczniejsza partja dzieł pomieścić się mogła. Tego obojga nie dostaje w tym ciasnym, ciemnym, z oknem gęsto zakratowanym, pokoiku kancelarję zwanym. Ogromny żelazny piec rozgrzany napełnia izdebkę gorącą, duszącą atmosferą, gdy obok nieopalone sale przejmują zimnem, stąd łatwo o przeziębienie się ciągłe.

4/ Co do czytelni studenckiej.

Ta szczupła tak dalece, że gdy się zbierze 30 czytelników, ci zaledwie pomieścić się mogą jedni drugim zawadzając. Nie ma miejsca odpowiedniego na przechowywanie czytanych dzieł, te zatem gromadzą się na stołach, na ławce czytających zostając. Zaiste dziwić się należy, że książki nie giną, nie będąc niczem od kradzieży zabezpieczone.

Z przedstawienia tego okazuje się, że zachodzi konieczna potrzeba corychlejszego przyspieszenia ukończenia budowy reszty sal bibliotecznych, wyznaczenia lokalu na pracownię

urzędników, na kancelarję Bibliotekarza i urządzenie innej czytelni dla studentów, co przy tutejszym rozkładzie sal bardzo łatwo za udziałem świątkiej i Bibliotece życzliwej władzy budowniczej da się uskutecznić.

5/ Co do szaf Bibliotecznych .

Szafy biblioteczne zwłaszcza w pierwszej sali są arcywytworne, ale też arcy niepraktyczne. Kosztowne, rozległe, a mało pozostawiające miejsca na dzieła. Żelazne galerje do szaf nader wysokie, tak są wąskie, że ledwie niemi przejść można. Gdy wypada z galerji wychodzić po drabinie, aby dosięgnąć książek na wyższych półkach, wówczas urzędnik, niemał połową ciała wystaje na powietrzu poza galerję, w sposób, że zachodzi obawa, aby z tej ośkopiętrowej wysokości nie spadł w razie usunięcia się drabiny. W przyszłości zapewne w innych salach galerje dane będą znacznie szersze, praktyczniejsze, obmyślane będą też szafy robione z prostotą, a więcej dopuszczające miejsca. Im prościejsza struktura szaf, tem jest lepsza. Mniemam, iż na przyszłość w dalszych szafach reforma co do tego da się przeprowadzić.

Do szaf tych obmyślono drabiny krótkie i długie.

Krótkie nie opierają się na niczem, a długie zahaczają się na hakach, które powbijano do ścian brzeżnych szaf. Drabiny te wyglądają arcy-elegancko, ale też są arcy-niedogodne. Zdarza się nieustannie, iż urzędnicy wstępując na drabinę, mającą za podstawę posadzkę wywoskowaną, ześlizgują się łatwo i z wysokości wraz z drabiną lecą na ziemię, ulegając potłuczeniu.

Zdarza się również, że jeżeli drabina jest założona o hak z jednej strony szafy, i szukający wyjdzie na nią, aby znaleźć dzieło wskazane na półce, że okazuje się, iż

dzieło to stoi na drugim końcu półki, - ówczas szukający dzieła zmuszonym jest zejść z drabiny i z nią spacerować na drugą stronę szafy, - stąd wynika niezmierna strata czasu na szukanie jednego dzieła. Drabiny takie zresztą do pracy bibliotecznej na półkach samych nie są zdatne, bo urzędnik stojący na niej i nie mający oparcia żadnego, ani żadnej przestrzeni szerszej na szczeblach drabiny, musząc się trzymać drabiny jedną ręką, drugą tylko zaledwie w stanie jest z półki wziąć jedną lub dwie książki.

Tę okoliczność skłoniły mnie do zamówienia u stolarza tymczasowo dwóch drabin podwójnych, czyli schodków na biegunach, obmyślonych według mego rysunku, mających u szczytu szeroką płaszczyznę, na której mogą być całe półki książek zamieszczone i rozpatrywane. Takie schodki, mające z obu strony oparcie, pozwalają urzędnikowi siedzieć na nich i na nich bez niebezpieczeństwa wygodnie na miejscu pracować u góry szaf, nie potrzebując znosić książek na ziemię. Gwarantują one bezpieczeństwo życia osoby pracującej, ułatwiają zarazem szybsze wyszukiwanie książek. Takie schodki powinny się znajdować w każdej sali przynajmniej po dwie umieszczone u przeciwległych ścian.

Tyle co do budynku.

II. Co do zasobów bibliotecznych

Te składają : 1/ Rękopisma, 2/ Ryciny, 3/ Inkunabuły, 4/ Numizmaty, 5/ Archeologiczny oddział, 6/ Biblioteka polska, 7/ Biblioteka ogólna, 8/ Duplikaty.

Co do 1/ Rękopisma.

Rękopisma mieszczą się rozrzucone w sześciu salach łącznie z drukami. Część ich stoi na półkach szaf, część w małych szafkach stojących na środku sal. Stąd nie ma

...to the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...

...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...

...the ... of the ...

11. On the ... of the ...

...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...

...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...

żadnej ewidencji całości rękopismów, co uniemożliwia zupeł-
nie kontrolę ich nienaruszalności i całości. Dostęp do
nich trudny, bo znaczna część foliów stoi zamknięta w sza-
fkach ciemnych, częstokroć ustawiona podwójnym rzędem. Wy-
padnie zatem obmyśleć osobną salę wyłącznie na pomieszcze-
nie rękopismów. Mają one podwójny katalog. Jeden starannie
ułożony książkowy, abecadkowy ze staroświeckiem, dziś zarzu-
conem sygnowaniem literami z czasów Bandtkiego przed 40. la-
ty zrobionem, drugi kartkowy z numerowaniem nowoczesnem,
liczbami bieżącemi. Że zaś kartkowy katalog nie jest alfa-
betycznie ułożony, przeto wyszukanie rękopismu zawsze napo-
tyka na znaczne trudności, bo aby go znaleźć, należy pierwaj
zawsze kombinować dawną byłą Bandtkiego sygnaturę abecadko-
wą już nie istniejącą, z odnośną liczbą nowej sygnatury
kartkowej. Temu wypadnie zaradzić przy ustawianiu rękopi-
smów i ich rewizji ówczas, gdy po wykończeniu budowy gmachu
będzie jaka sala obmyślona na ich wyłączne pomieszczenie.
Zresztą opis rękopisów co do ich stanu, treści liczby kart,
dobroci egzemplarza nie jest dostatecznie przeprowadzony, co
będzie wymagać kilkoletniej pracy, ale ówczas, gdy ważniejsze
prace biblioteczne pokończonemi zostaną.

Co do 2/ Rycin .

Te są ujęte w dwutomowy katalog książkowy, według przedmio-
tu, Zdaje się, że istnieć musiał i tom trzeci katalogu, bo
są na rycinach oznaczone numerowania, ale katalogu nie zna-
lazłem śladu i jego istnienia nie doszedłem śladu, Jest ró-
wnież katalog rycin kartkowy. Obadwa katalogi atoli od lat
kilkunastu nie są kontynuowane, - w układzie ich systemu
stałego nie ma. Są jednak ryciny niektóre bardzo ważne, które
wypadnie osobno wydzielić i do cymeliów odłożyć. Ryciny wo-

góle wypada rozdzielić i spisać w podwójny kartkowy katalog, / uzupełniając jeden dawniejszy 7, według przedmiotów i rytowników, ulokować w tekach jednej miary i utwierdzić na jednej miary kartonach. Tym tylko sposobem nada się im wartość naukową i uchroni je od uronienia.

Rozkładanie ich już rozpoczęte, przyczem każda kontrolowana jest ze spisami, o ile spisy istnieją. Kartony są zamówione, tek 30 oprawiono. Jest nadzieja, że w ciągu roku cały zasób rycin będzie miał naukowy system, i nabierze istotnej wartości. Jednocześnie zaopatrzone będą stemplami Biblioteki i wypadnie obmyśleć na nie osobne pomieszczenie, bo teraz rozrzucone są po różnych salach i po różnych szafach.

3/ Co do Inkunabułów.

Te stoją w sali osobnej; jest ich kilka tysięcy, nie są uporządkowane. Praca będzie z nimi ciężka i długa, jeżeli nie przyjdzie porównywać z Haina Repertorium i innymi źródłami, praca to jednak nie nagląca, odłożoną być musi aż do ukończenia robót pilniejszych.

4/ Zbiór numizmatyczny stoi zapieczętowany. Nie porządkowano go od lat kilkunastu. Jakkolwiek o numizmatyczny zbiór dopytują się strony bardzo często, jednakowoż mimo, iż zajęcie się zbiorem monet jest rzeczą nagłą, pomimo, że nawet w r. z. J.W. Namiestnik Gołuchowski zwiedzając Bibliotekę wyraził ostro niezadowolenie swoje z powodu zaniedbania zbioru numizmatycznego, praca około tego nie może być obecnie przy dzisiejszych siłach bibliotecznych rozpoczynaną i jeśli stan taki stale potrwa, nie będzie mogła być rozpoczęta, bo najważniejszym zadaniem dzisiaj jest uporządkowanie tego, co jest codziennie przez strony żądanem, to jest dzieł.

5/ Co do archeologicznego oddziału, ten jest tak szczupły, że o nim nie powiedzieć nawet się nie da.

6/ Co do biblioteki polskiej. Ta mieści się w pierwszej sali odnowionej. Że jednak na ~~na~~ miejsce jest za szupke, a pojedyncze szafy z działami naukowymi już są przepełnione, przeto reszta dzieł mieści się po różnych salach i szafach. Są szafki, w których stoją książki bez porządku i systemu. Skoro więc zachodzi potrzeba wyszukania dzieła, częstokroć szuka się go na pamięć, poznając je z oprawy, to z formatu. Wadą całego ustawienia jest, że tego przynajmniej, co nie jest posygnowane, nie ustawiono / z wyjątkiem panegiryków / abecadkowo. przez co wyszukanie dzieła byłoby możliwem nawet pomimo braku sygnatur.

Wogóle cały dział polski od lat 30 zupełnie był co do kompletowania go systematycznego zaniedbany tak dalece, że częstokroć nie ma w nim dzieł najpospolitszych, co-dziennnej potrzeby, jak np. przedkładów klasyków lub dzieł klasycznych polskich. Naglącą jest rzeczą dział ten systematycznie przez większe zakupna z zaniedbania tyloletniego wydzwignąć.

7/ Co do biblioteki ogólnej dzieł.

Dzieła biblioteki ogólnej dzieł obcych stoją osobno. Dwa działy tylko to jest dział filozoficzny i historii mają katalog repozytorjalny / Local-signatur /, całość atoli biblioteki go nie ma. Cała np. sala teatralna do 20.000 tomów licząca, nie jest wcale ustawiona, książki jej leżą stosami na kupie i tylko przez szczególną intuicję można w tej gromadzie dzieło żądane odgadnąć. Cała medycyna, prawo są tylko ustawione według działów, lecz bez repozytorjalnego katalogu, bez ustawienia książek abecadkowo. Stądto wyszukanie książek jest często niemożliwe, a zawsze arcy-żmudne, wiele czasu zabiera, bo czasem kilka godzin krzątania wymaga, a co gorsza wyszukiwać je muszą urzędnicy sami, obznajomieni z miejscowością, bo woźny nie dałby sobie rady.

6) On the other hand, it is not possible to find a single

all of them. In fact, the first one is the most

and the second one is the most important. The third one

is the most important. The fourth one is the most

important. The fifth one is the most important.

The sixth one is the most important. The seventh one

is the most important. The eighth one is the most

important. The ninth one is the most important.

The tenth one is the most important. The eleventh one

is the most important. The twelfth one is the most

important. The thirteenth one is the most important.

The fourteenth one is the most important. The fifteenth one

is the most important. The sixteenth one is the most

important. The seventeenth one is the most important.

The eighteenth one is the most important. The nineteenth one

is the most important. The twentieth one is the most

important. The twenty-first one is the most important.

The twenty-second one is the most important. The twenty-third one

is the most important. The twenty-fourth one is the most

important. The twenty-fifth one is the most important.

The twenty-sixth one is the most important. The twenty-seventh one

is the most important. The twenty-eighth one is the most

important. The twenty-ninth one is the most important.

The thirtieth one is the most important. The thirty-first one

is the most important. The thirty-second one is the most

important. The thirty-third one is the most important.

The thirty-fourth one is the most important. The thirty-fifth one

is the most important. The thirty-sixth one is the most

important. The thirty-seventh one is the most important.

The thirty-eighth one is the most important. The thirty-ninth one

is the most important. The fortieth one is the most

important. The forty-first one is the most important.

The forty-second one is the most important. The forty-third one

is the most important. The forty-fourth one is the most

important. The forty-fifth one is the most important.

The forty-sixth one is the most important. The forty-seventh one

is the most important. The forty-eighth one is the most

important. The forty-ninth one is the most important.

Zadałem sobie nie małą pracę obrachować ile dotąd książek w całej Bibliotece zaopatrzone sygnaturami szaf i ~~książek~~ półek, i ile tych sygnatur przeniesiono w katalog lokalny? Obliczyłem, iż w polskim dziale mają sygnatury 7500 dzieł, a nie mają ich około 20.000 dzieł i broszur. W dziale głównej biblioteki tj. dzieł obcych ma sygnatury 5000 dzieł, a nie mają sygnatur 55.000 dzieł. Razem zatem ujęto w katalog lokalny 12.500 dzieł, a nie sygnowano w katalogu 75000 dzieł i broszur, nie licząc w to całej sali duplikatów i inkunabułów, które cyfry 15.000 dojdą. Zatem cały zasób do 90.000 dzieł i broszur wymaga znumerować w katalog lokalny. Oto są rezultaty 20 letniej pracy katalogowej, rezultaty okazujące jak mało postąpiono w pracy tej, rezultaty smutne, pochodzące wcale nie z próżniactwa, ale wyłącznie stąd tylko, że Biblioteka zawsze była zbyt szczupłym personelem obsadzona. Personale to zaledwie mogło nastarczyć sypisywaniu grundkatalogu i zapaskajaniu gości i czytelników. Zwracam uwagę, że moje obliczenie sumy dzieł i broszur przewyższa znacznie urzędownie wykazywaną sumę dzieł w Bibliotece będących, urzędowna cyfra bowiem jest tylko domniemaną. W rzeczywistości Biblioteka po swem znumerowaniu zapewne większą kiedyś cyfrę wykaże. Brakowi znumerowania i zesygnowania Biblioteki przypisać należy, iż dzisiaj codziennie siły dwóch przynajmniej urzędników marnują się na ciągłej niepotrzebnej szukaniu dzieł po salach, gdy te siły można by obrócić na pożyteczniejszą biórową i katalogową pracę. Co gorsza, książki tej biblioteki jak i oddziału polskiego nie są wogóle stęplowane, co ~~rażąco~~ również za rzecz szkodliwą uważam. Temu zaradzić jak najrychlej będę się starał, lubo stęplowanie całego zasobu biblioteki nie da się w roku lub kilku przeprowadzić. Urządzam takowe jednak o tyle w praktyczny sposób, że nie będzie wolne żadnej książki

poza bibliotekę i do czytelni wypożyczyć, która pierwszej ostęplowaną nie zostanie.

8/ Co do duplikatów.

Te stoją w dwóch salach na dole. Jest ich kilkanaście tysięcy. Z powodu odnowy sal i braku miejsca stały one przed kilkoma laty na strychu. Tam wystawione na wpływy wilgoci zaciekającej z dachów w znacznej części pobutwiały. Ustawiający te duplikaty na dzisiejszem miejscu amanuensis Piwowarski odłożył jedną szafę woluminów tak zbutwiałych, że już są całkiem bezużyteczne. Teraz zasłonięte są one od napływu deszczowej wody, ale nie są spisane i ponumerowane. Egzystują wprawdzie jakieś książkowe katalogi duplikatów, układane przed kilkunastu laty, ale nie są sygnowane i katalog ten nie był dopełniany, przeto takowy dzisiaj jest bezużyteczny. Koniecznością jest spisać na kartkach wszystkie duplikaty, ułożyć książki alfabetycznie przed ich spisaniem kartkowym, a następnie porównać je z dziełami w samej bibliotece się znajdującymi. Nie mam bowiem zaufania w umiejętnie odkładanie duplikatów. Mając zamiar mienienia ich w drodze antykwarskiej na inne dzieła, porównywałem niektóre z egzemplarzami w głównej bibliotece zachowanymi i przekonałem się o pomyłkach w uznawaniu za duplikaty, tego co nie było duplikatem. Tak np. znalazłem 7 rękopisów między niemi. Na jednym rękopisie Orzechowskiego "quincunx" znalazłem notatkę ołówkiem, iż dlatego rękopis ten daje się do duplikatów, że dzieło to egzystuje w druku, że więc z drukowanego przepisane. A jednakże ręka tego rękopisu może jest i współczesna drukowi. Na takie sortowanie duplikatów w żaden sposób zgodzić się nie mogę. Również znalazłem druki z wspaniałą współczesną oprawą lub darowywane przez autorów leżące w duplikatach, gdy mniej dobre egzemplarze leżały w głównej bibliotece. Nie wątpię, że nie jedno dzieło znaj-

dzie się w duplikatach takie, które się nie znajduje w samej bibliotece głównej. Porównywanie więc egzemplarzy przed ich wypuszczeniem w drodze zamiany i samo spisywanie duplikatów wymaga lat kilka pracy starannej.

Zwrócić uwagę, co do stanu Biblioteki jako gmachu i jako skarbcza zasobów książkowych i pamiątkowych. Obecnie zwrócić powinienem uwagę na :

**B/ Dotychczasowe prace i system układu katalogów
i ustawiania książek.**

Dotychczasowe prace w bibliotece uważam nie tylko za położnicze, ale zarazem i za po części chyblone, a po części za niedostateczne. Co więcej mają doświadczenie praktyczne w tym względy, mogę wypowiedzieć zdanie, że jeżeli miałbym trzymać się systemu poprzedników moich, mógłbym zaręczyć, że Biblioteka Jagiellońska przy tak szczupłym składzie urzędników, mogących zaledwie codziennym ubocznym czynnościami ze stronami nastarczyć, nigdy uporządkowaną nie będzie. Małe rezultaty w ustawieniu biblioteki wynikły stąd, że moi poprzednicy nie mieli odwagi wypowiedzenia prawdy, iż z temi skłami szczupłemi pracowników, jakich do dyspozycji mieli, nie da się nie stanowczo przeprowadzić, - wynikły i stąd, że nie starali się pogodzić praktyczności z przepisami Instrukcji dla uniwersyteckich i licealnych bibliotek z r 1825. Instrukcja bowiem biblioteczna z r 1825 jakkolwiek jest w wielu razach dobra, szczegółowa, przewidująca, lecz w wielu razach przestarzała, niedostateczna, nieprzewidująca, zwłaszcza, gdy idzie o utrzymanie ewidencji tożsamości dzieł. Tak np. § 7 lit. d. wiele przewiduje, ale nie przewiduje, iż książka może być w katalogach tak niedokładnie opisana, iż jej przemiana na inny egzemplarz może być łatwo dokonana. Nie nakazuje ona nigdzie szczegółowego opisu stanu egzemplarzy kosztownych,

co do ich liczby kart, rodzaju rycin, map, braków i zdefektowania i t.p. tak, aby ten egzemplarz mógł być zaraz poznany, a jednak to w bibliotece 500 lat istniejącej, tak jak jest krakowska, jest obowiązkiem sumienia bibliotekarza. Instrukcja nawet winna przewidywać, iż nie godzi się bibliotekarzowi samowolnie przeistaczać natury księgi, a jednakowoż zdarzało się niegdyś, iż księgi rękopiśmienne z XV-XVI wieku okute w mosiądz i łańcuchy dlatego, że takowe zawadzały Bibliotekarzowi przy ustawianiu ksiąg na półkach w szafach, utraciły łańcuchy i okucia. Nawet słynna księga Twardowskiego utraciła tę ozdobę, to świadectwo swej starożytności. Na setkę okutych w łańcuch, bądź w mosiądz oprawnych woluminów znalazłem tylko jedną na łańcuchu. Odrywano łańcuchy, bo te zawadzały na półkach, niszczono mosiężne z guzami okucia, bo pod guzami szukano nadaremnie monet. Dzisiaj okazywanoby oprawy takie jako osobliwy zabytek przeszłości.

Instrukcja z r 1825 wogóle już przez to samo, że powołuje się na instrukcję z r 1778, jest przedawnioną i w wielu razach niezastosowalną. Inaczej bowiem w XVIII wieku urządzano biblioteki, a inaczej dzisiaj. Nawet były prawodawca biblioteczny Schrettinger, na którego się instrukcja powołuje, jest dzisiaj tylko zawałą w praktyce. Gdy przed 100 laty drukowano w Niemczech rocznie po 250 do 500 dzieł, przybywało tyleż dzieł do Bibliotek. Dzisiaj wychodzi ich w Niemczech rocznie 10.000, w tymże stosunku rosną i biblioteki europejskie. Zatem rejestrowanie tego ogromu wymaga całkiem innego sposobu i pośpiechu w katalogowaniu niż rejestrowanie wygodne a powolne przed stu laty szczupłego przybytku rocznego dzieł kilkuset. Wszelka komplikacja numerów i rejestrowanie szkodzi wszelkiej bibliotece, choćby ta miała większe do dyspozycji personele biblioteczne, niż jest personele arcy szczupłe, arcy niewystarczające w tutejszej bibliotece krakowskiej.

Instrukcja nie wdaje się w rozstrzygnięcie jak powinny być książki ustawiane, aby były najłatwiej zużytkowane w bibliotece, a jednak jest to okoliczność ogromnej wagi. Moi poprzednicy ślepo w niektórych razach trzymali się instrukcji i przez to zwichnęli nieco układ biblioteki. Nie umieli się zdobyć na własny popęd organizacyjny / Organisations-Geist, / nie umieli wziąć instrukcji za podstawę i z niej utworzyć to, czego miejscowe warunki biblioteczne wymagały.

Wyjaśnię to bliżej. Instrukcja wymaga, aby był

Grundkatalog / § 32 /

Ogólny katalog abecedkowy / § 39 /

Katalog lokalny / § 26 /

Instrukcja § 22 również zabrania, aby się nie wdawać w specjalne umiejętność dzielenie książek na półkach bibliotecznych. W § 28 mówi o układzie biblioteki numeru ciągłego, § 42 o umiejętnym katalogu.

Otóż Bibliotekarz tutejsi nie umieli upraktyczyć myśli instrukcji. Biblioteka tutejsza była i jest w tym szczególnem położeniu, że cały zbiór dzieł jej do dziś dnia nie ma stałego pomieszczenia w pewnych nieruchomych szafach, ale uległ ciągłej migracji woluminów, ciągłemu rozszerzaniu się biblioteki. Że zaś położenie biblioteki buduje się jeszcze, zatem w miarę przybywania szaf, zbiór książek z powodu, że wszystkich oddziałów szafy są przepełnione, będzie rozszerzał swe siedlisko, będzie opuszczał dawne szafy, a przenosił się do nowych szaf i sal, a przeto będzie zmieniał swe pozycje półkowe i szeregowy, a tem samem cała praca poprzednia pójdzie na marne. Bibliotekarze nie baczili na to, ale stosując się do instrukcji, uformowawszy najpierw Grund / zettel / katalog, który jest zarazem katalogiem

abecedkowym, zajęli się katalogiem lokalnym szaf i półek. To wypadło fatalnie. Stało się bowiem, że nakaz numerowania półek i rzędów stosownie do instrukcji, zmieniał książkę ruchomość, w nieruchomość przyczepioną do czasowo nieruchomej szafy.

Jeszcze śp. Muczkowski przed 20 laty porodziła dzieła na materje, atoli nie trzymał się głównych działów umiejętności, ale książki szczegółowo na półkach bibliotecznym klasyfikował i rozdzielał. W tem chybił i w tem od instrukcji odstąpił § 22 mówi wyraźnie : " dass in den Schr"anken sich in keine weitere wissenschaftliche Gliederung eingelassen werden kann " i mówi to bardzo rozumnie. Bo co z książkami na półkach bezużytecznie robi się jakie lat dziesięć, to można lepiej zrobić tylko z kartkami w ciągu półroku, rozrzucając na materje szczegółowe gotowe kartki katalogu, to jest mogą sobie książki pewnej jakiej umiejętności głównej / np. cały ogrom prawa i polityki jednolite corpus stanowiąc / stać na półce pospólnie / lecz abecedkowo /, byleby ten dział głównej umiejętności był rozklasyfikowany systematycznie w katalogu kartkowym. System naukowy biblioteczny nie powinien objawiać się na półkach, bo tam go ludzie naukowci nie szukają, ale powinien być uwidoczniiony w katalogach, którego właśnie uwidocznienia w tutejszych kartkach bibliotecznym nie ma. Według mojego zdania najlepiej jest brać ogólne działy naukowe jakoto naprzykład:

1. Teologja z wydzielonymi ojcami kościoła.
2. Medycyna
3. Nauki przyrodnicze,
4. Matematyka, wojskowość i astronomja
5. Filozofja i estetyka

6. Pedagogika i szkoły
7. Prawo i polityka
8. Gospodarstwo, handel i przemysł
9. Historia, archeologia, biografja,
10. Geografja, podróże, etnografja,
11. Literatury dzieje i bibliografja
12. Literatura w szczególe
13. Teatr
14. Powieści
15. Poezja
16. Czasopisma i gazety, almanachy i roczniki.
17. Filologia
18. Klasycy greccy, łacińscy, neolaciniści
19. Sztuki piękne,
20. Dzieła zbiorowe, Sammelwerke, Opera, Schriften
21. Inkunabuły.

Ugrupowanie tych działów nie może stosowane być do planu jakiegokolwiek filozoficznej teorii, ale do miejscowości i rozmiaru sali, o ile do której sali i jej szaf, która materja odpowiada. Również rozdzielanie na pewne a nieodmienne umiejętności nie może być normą dla wszystkich bibliotek, bo jakże np. dla wojskowości tworzyć w naszej bibliotece nowy poddział, gdy dzieł wojskowych biblioteka ma może kilkanaście. Wadą było, że Bibliotekarze tutejsi nie mieli stałego systemu w układzie nakreślonego. Muczkowski zmarł wśród organizacji biblioteki, zmarł nagle, niespodziewanie. Nie pozostawił następcom swoim żadnego nakreślonego planu organizacji. Następcy kontynuowali to, co już było w toku robót. Bibliotekarze tutejsi złądzili zatem, że wdali się w szczegółowe książek poddziały robione na półkach i w szafach, przez co czas marnili i tak są szafy :

1. dzieła dyplomatyczne
2. wstępne wiadomości do historii
3. historia powszechna
4. " starożytna
5. " średniowieczna
6. " Niemiec
7. " Prus
8. " Austrii
9. " Angli etc. i tp.

Co to czasu wymagało, ile to lat zmarnowanych, aby w ten sposób szczegółowo te dzieła na półkach rozsegregować. Cały ten oddział historii dzisiaj jednakowoż tak pilnie opracowany zaczyna już pewien nieład przedstawiać. Niebawem bowiem wypełniły się luki w szafach tych poddziałów, a gdy nie starczyło miejsca w jednej odpowiedniej szafie, to przenoszono kontynuację poddziału do innej nieodpowiedniej szafy poddziału. Wyjaśnię to bliżej. Gdy np. nie starczyło miejsca na dzieła o Francji w szafie przeznaczonej dla Francji, ówczas kontynuację przybytków francuskich dano np. w szafie austriackiej. To jest zawsze następstwem tych skomplikowanych poddziałów, wiodących po upływie lat do chaosu, a to tem ryoklej, gdy takie dzielenie na części każdą książkę przywiązuje do pewnych szaf i pewnych półek. Książka jest ruchomością, przesuwac się może i powinna w miarę rozrastania się materji, oznaczanie więc stale, że jest dziesiątą lub 20 z rzędu na pewnej półce mojem zdaniem jest największą wadą organizacji bibliotek. Nie mogę się wdawać w szczegółowe wywody i dodoły niepraktyczności podobnego układu, ale że zasadnie piszę, okazuję to najlepiej załączając plan rozkładu wszystkich materji w bibliotece. Widzimy z niego, że niby zakreślony jest plan, a jednak w całości jest to chaos. Jedne i te same materje

1. ...
2. ...
3. ...
4. ...
5. ...
6. ...
7. ...
8. ...
9. ...
10. ...
11. ...
12. ...
13. ...
14. ...
15. ...
16. ...
17. ...
18. ...
19. ...
20. ...
21. ...
22. ...
23. ...
24. ...
25. ...
26. ...
27. ...
28. ...
29. ...
30. ...
31. ...
32. ...
33. ...
34. ...
35. ...
36. ...
37. ...
38. ...
39. ...
40. ...
41. ...
42. ...
43. ...
44. ...
45. ...
46. ...
47. ...
48. ...
49. ...
50. ...
51. ...
52. ...
53. ...
54. ...
55. ...
56. ...
57. ...
58. ...
59. ...
60. ...
61. ...
62. ...
63. ...
64. ...
65. ...
66. ...
67. ...
68. ...
69. ...
70. ...
71. ...
72. ...
73. ...
74. ...
75. ...
76. ...
77. ...
78. ...
79. ...
80. ...
81. ...
82. ...
83. ...
84. ...
85. ...
86. ...
87. ...
88. ...
89. ...
90. ...
91. ...
92. ...
93. ...
94. ...
95. ...
96. ...
97. ...
98. ...
99. ...
100. ...

są mieszczono po szafach oś siebie odległych i te szafy są już przepełnione, a dzieła do tych materji odnoszące się w braku miejsca mieszczą się między tak zwanymi miscelaneami. Jest to zła bardzo. W bibliotekach dobrze zorganizowanych nie powinno być ani jednego dzieła w miscelaneach, każda książka powinna znaleźć pomieszczenie w jakimś naukowym oddziale ; Bibliotekarz mający wątpliwości powinien się radzić gdzie umieścić dzieło, choćby mu nawet wypadło do bałamutnych nieraz uciec się wskazówek Schleiermachera. Gdy myślano o ustawianiu naukowem książek na półkach, nie myślano o praktyczności w ich znalezieniu. Jako warunek konieczności w każdej bibliotece uważam, że nawet przed jej skatalogowaniem powinny być wszystkie dzieła rozrzucone na alfabet bądź autorów, bądź też rzeczowników pierwszych. Jeżeli jest autor niewiadomy. Rozrzucanie tego idzie nadzwyczaj szybko. Jeżeli jest kilku naraz pracowników pomagających sobie, a dozwala wynajdywać dzieła nawet ówczas, gdy te nie są jeszcze skatalogowane. Mówię to z własnej praktyki, nabytej w bibliotece warszawskiej. Drugim błędem w katalogowaniu którego się dopuszczono jest, iż zaniedbano zastosowania przepisanego § 28 instrukcji dania ciągłego numeru katalogowego bibliotecznego, ale zaczęto formować katalog kartkowy szafowy i półkowy, pomimo, że to sygnowanie musiało być koniecznie prowizorycznem, skoro trzy czwarte części biblioteki były w przebudowie, zatem biblioteka musiała być w przyszłości cała przenoszona do innych lokalności. Zastosowanie się zatem do § 26 instrukcji bibliotecznej było nieopatrznem. Katalog ten jest uformowany dopiero w jednej siódmej części, a to po 20 latach pracy. Ileż to jeszcze lat byłoby potrzeba, aby w 6/7 częściach dokończyć przy tak szczupłym personalu, a tak ciągle wzrastającej niemal co-

dziennie frekwencji czytelników i osób biorących dzieła do domu. Samo dozwolenie korzystania profesorom z gimnazjów prowincji, ileż powiększyło roczną korespondencję i utrzymywanie kontroli !

Gdybym miał zamiast sygnatur lokalnych ciągłych Biblioteks-Numerus , któryby np. / co praktyczniej jest / stanowić w każdym dziale głównym osobną serję numerów i gdyby te numery umieszczone na kartkach drukowanych uwidocznione były w książce, ówczas byłaby łatwa ewidencja i kontrola książek na półkach, bo rewidowałyby się tylko serje numerów. Ówczas łatwo byłoby znalezienie dzieła na półkach, bo tylko jeden numer byłby do szukania i ten numer byłby z daleka widomy. Gdy więc dzisiaj, skoro tylko więcej na raz osób żąda książek, wszyscy czterej urzędnicy muszą sami biegać po salach i szukać ich na półkach, ówczas wystarczyłby jeden lub dwóch woznych do tej całej manipulacji. Tak np. jeżeli mam dział teologiczny idący od Nr.1 do 15.000m ówczas zamiast szukać znaków gdzieś tam na boku okładki ołówkiem kreślonych 18.c.2, szukam tylko jednej liczby górą nad książkę wyskakującej np. Nru.1526 i znajduję ją od razu widząc tę liczbę zdaleka bez konieczności brania pierwszej książki do ręki. Dzisiaj nie widząc z wierzchu książki jaki numer porządkowy książki jest na półce, biorę na chybił trafił pięć lub sześć dzieł na jednej półce stojących, zanim natrafie na żądane, a co gorsza, jeżeli je bierze wozny, to nieraz poprzewraca cały porządek szeregu książek, bo nie ma widocznego numeru, według którego mógłby się orjentować i nieraz mylnie wyjęte dzieło stawia napowrót na mylną półkę lub mylny rząd. Zaczem idzie, że nieraz bywa książka uznawana za straconą, gdy ona tylko stoi w niewłaściwej półce. Gorzej jeszcze bywa, gdy na kartce katalo-

6. Die erste Frage ist, ob die in der
 7. Die zweite Frage ist, ob die in der
 8. Die dritte Frage ist, ob die in der
 9. Die vierte Frage ist, ob die in der
 10. Die fünfte Frage ist, ob die in der
 11. Die sechste Frage ist, ob die in der
 12. Die siebte Frage ist, ob die in der
 13. Die achte Frage ist, ob die in der
 14. Die neunte Frage ist, ob die in der
 15. Die zehnte Frage ist, ob die in der
 16. Die elfte Frage ist, ob die in der
 17. Die zwölfte Frage ist, ob die in der
 18. Die dreizehnte Frage ist, ob die in der
 19. Die vierzehnte Frage ist, ob die in der
 20. Die fünfzehnte Frage ist, ob die in der
 21. Die sechzehnte Frage ist, ob die in der
 22. Die siebenzehnte Frage ist, ob die in der
 23. Die achtzehnte Frage ist, ob die in der
 24. Die neunzehnte Frage ist, ob die in der
 25. Die zwanzigste Frage ist, ob die in der
 26. Die einundzwanzigste Frage ist, ob die in der
 27. Die zweiundzwanzigste Frage ist, ob die in der
 28. Die dreiundzwanzigste Frage ist, ob die in der
 29. Die vierundzwanzigste Frage ist, ob die in der
 30. Die fünfundzwanzigste Frage ist, ob die in der
 31. Die sechsundzwanzigste Frage ist, ob die in der
 32. Die siebenundzwanzigste Frage ist, ob die in der
 33. Die achtundzwanzigste Frage ist, ob die in der
 34. Die neunundzwanzigste Frage ist, ob die in der
 35. Die hundertste Frage ist, ob die in der

gowej jest tylko szafa oznaczona, a nie ma półki i rzędu, bo wtedy już ani myśleć o wysyłaniu woznego, aby szukał książki.

To jest jedyny, acz niezupełny katalog lokalny, według którego wyszukuje się w tutejszej bibliotece dzieł. Katalog ten zmieniał już kilka razy swe numery szaf i półek, według tego jak nowe szafy przybywały, a stare się wyrzucały. Zmieniały się i nadal w miarę przybywania nowych sal drugiej pokowy gmachu bibliotecznego, gdybym ów katalog lokalny kontynuował. Jestto bezużyteczna Syzyfowa praca, marnująca czas i tej podejmować w obecnej chwili nie mam zamiaru. Takie local-signatur tam tylko jest zastosowalne, gdzie jest mały przybytek książek, gdzie jest liczne personale biblioteczne, mogące jednocześnie w różnych gałęziach umiejętności podejmować tę pracę i gdzie jest już dana książkom liczba bieżąca, którąby służyła do wyszukiwania książek. Dzisiaj tego wszystkiego nie ma, wyszukiwanie idzie z móżdżem. Książka, na której znalezienie dzisiaj potrzebuje pięciu minut i tyleż na jej ustawienie na miejscu, ta sama książka byłaby znalezioną w pół minuty, gdyby miała numer bieżący.

Co gorsza, pisanie local-signatury pochłania nierównie więcej czasu, niżby wyobrazić sobie można, bo układający taki katalog jest niewolnikiem szaf i półek. Trzeba pamiętać o tem, że książki porządkują się przez większe półroki z powodu zimna, nie na miejscu w sali oddziału, ale są gromadzone do kancelarii i przenoszone z półek. Tutaj burzownik katalogujący nie ma przed oczyma szafy i półki, a jednak w numerowaniu lokalnem musi mieć ciągle na baczności, aby nie za wiele znumerował książek na jedną półkę. Musi on numerowania dokonywać tylko z odnośnieniem się do miejscowości, to jest może na raz numerować książek, tylko tyle, ile na półkę zmieści się dzieł, stąd ciągle jest przerwa roboty, mianowicie w zimie, gdy za

każdą partję książek ponumerowanych trzeba się odnosić do miejsca, ażali tam nie za wiele pomieszczono. Dlatego to znumerowanie w ten sposób dzieła filozoficznego, obejmującego 800 przeszło dzieł, zabrało przeszło pół roku, gdy tożsamo zabrakoby tylko jeden miesiąc, gdybym te 800 dzieł ułożył najpierw alfabetycznie, a potem je ponumerował od 1 do 800.

Byłoby to odpowiedniejszem i dlatego, że dalsze przybytki w tym oddziale możnaby oznaczać liczbami bieżącemi 80, 802 i t.d. gdy obecnie numerowanie krępuje się przestrzenią pozostawioną na półkach celem uzupełnień. W roku, w dwóch obszarach biblioteki powiększy się wielu nowo zbudowanemi salami. Wskutek tego książki zmienią swoją dotychczasową miejscowość, bo wszelkie repozytoria książkowe już są przepełnione. Jak już wyżej wspominałem, nie ma biblioteka wszędzie zaznaczonych sygnatur lokalnych, le-
dwo jest ich mała cząsteczka. Mniemam zatem, że przy dalszem układaniu skarbów bibliotecznych trzeba się wstrzymać z kontynuowaniem katalogów lokalnych według szaf i półek.

Samo przez się rozumie się, że nie jestem zatem, aby od razu wyrócić dotychczasowy porządek biblioteczny, bo takie postępowanie byłoby szkodliwem dla instytucji, lecz mniemam, że regulując jeszcze nie sygnowane księgi, trzeba zacząć od tego, iżby książki zostały ułożone formatami i alfabetycznie, a potem numerowane w sposób, iżby każdy oddział naukowy np. Medycyna, Teologia, Periodica miał swoją osobną liczbę bieżącą. W ten sposób byłoby możliwem ciągle wcielenie przybytków do każdego z osobna oddziału a zarazem ułatwiłoby się wyszukanie każdej książki w oddziałach.

Te prace zdają się mi najważniejsze do wykonania. Aby je przeprowadzić, upraszam o stanowcze upoważnienie do postępowania w obranym kierunku, a przede wszystkim o to, aby § 28 część II instrukcji bibliotecznej co do bieżącej liczby bibliotecznej mógł być zmodyfikowany dla tutejszej biblioteki specjalnie w kierunku wyżej przeze mnie obmyślonem. Tylko w tym razie może

organizacja biblioteki być przeprowadzoną spiesznie, przypuszczając, że mi dostarczone będą odpowiednie siły pracownicze.

.....ooooOCCCOoooo.....

O niebezpieczeństwie pożaru w Bibliotece

Dr. Stanisław Tomkiewicz urzędowy konserwator, podaniami do władz i pismem do dzienników narobił alarmu, że Biblioteka Jagiellońska wskutek pomieszczenia w niej mieszkania dla Bibliotekarza, narażona jest nieustannie na grozę pożaru.

Teoretycznie zdaje się być wniosek ten usprawiedliwiony tem, że gdzie ludzie mieszkają, tam ludzie i ogień zapuścić mogą. Stąd nieustannie wiszący miecz Damoklesa.

Ale praktyka wprost przeciwnie poucza tak dalece, iż jako praktyk twierdzę, że gdyby przy tak urządzonej Bibliotece nie było mieszkania dla Bibliotekarza, takowe ze względów na bezpieczeństwo od ognia, stworzonym być powinno.

Nie idzie tu o wzgląd na mnie. Mając bowiem w nominacji wymówionem mieszkanie w naturze, to posiadać będę aż do końca urzędowania. Idzie tu tylko o mego następcę, więc w sprawie tej mój interes nie egzystuje.

Wogóle i w zasadzie, Biblioteki nie ulegają pożarom. Nie ulegają, bo używanie w nich światła z którego pożar mógłby powstać, ograniczam się rozmiarami jak najszczuplejszemi. Biblioteka Jagiellońska nie może ulegać pożarowi właśnie dlatego, że w niej mieszka Bibliotekarz. Pożary wybuchają gwałtownie tam, gdzie jest materiał podatny wybuchowy, we fabrykach, w teatrach, w składach towarów, a nigdy w Bibliotece, gdzie książka choćby podpalo-
na, nie zapali się. Jetto materiał prawie ogniotrwały od chwili,

4. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$

gdy książka ujęta jest w oprawę. To nie papier, to już tektura objęta skórą, zawsze wilgotną.

Praktyka uczy, że tylko te gmachy pożarowi ulegają, które nie są zamieszkałe, lub które są chwilowo opuszczone. Tak płonę teatru po przedstawieniu i sklepy po ich zamknięciu, fabryki po oddaleniu się czeladzi. Przyczyna tego naturalna. Każdemu pożarowi można zapobiedz, gdy jest ratunek doraźny, natychmiastowy, gdy nie pozostawiono czasu, aby ogień się rozpanoszył. Dlatego to, choć Kraków za wojen Szwedzkich, za ruchów konfederackich, wielokrotnie się palił, nie ma śladu zgoła w ciągu pięciu stulecia, aby gmach Biblioteki uległ pożarowi, pomimo, że gmach ten nie miał przeciw ogniowych zabezpieczeń i miał dach z gontowem nakryciem. Nie palił się dlatego, że w nim przez pięć wieków mieszkali profesorowie Uniwersytetu i bibliotekarze. Zatem każdy zapuszczony ogień, co nieraz zdarzać się musiało, bywał przez mieszkańców stłumiony.

A przecież ówczas nie znano oddzielenia biblioteki żelaznymi drzwiami, cały gmach opalano piecami, do których wejście było od sal, chodzono z lampami i okarkami, pomiędzy szafami Bibliotecznymi.

Dziś, gdy z sal bibliotecznych usunięto piece, gdy sale te oddzielono żelaznymi wrzeciadkami, gdy wejście wieczorem ze światłem najsurowiej jest zabronionem, gdy strychy oddzielone są żelaznymi drzwiami i dostęp ze światłem zabroniony, nie może być mowy o jakimkolwiek zapuszczeniu ognia przez pozostawienie światła. Temmniej przez pozostawienie materiału zapalnego, bo jedyny taki zapalny, jak są zapalki, nie są w użyciu, jak skoro nie dozwolonem jest palenie fajki i cygar, jak skoro nie dopuszczonem jest używanie lamp olejnych lub naftowych.

Bibliotekarz najlepszym jest i koniecznym stróżem gmachu. Schodzę do czytelni codziennie o siódmej rano, czy w święto, czy w dzień powszedni. Tu pracuję dzień cały, a o dziesiątej w nocy gaszę gaz w czytelni. Tak zame jestem codziennym i całodziennym stróżem całego gmachu. I gdyby cokolwiek zapaliło się, mogłoby być w jednej chwili zagaszonym, choć powtarzam, nie ma w Bibliotekach materiału łatwo zapalnego. Gmachy palą się dlatego, że nie ma sposobności wczesnego ratunku, a nie dla tego, że w nich są materiały ulegające ognio- wi. W tem jest błąd teoretyczny konserwatora, że się nie za- stanawia nad tem.

Właśnie budowa tego gmachu, nie zabezpieczonego od zko- dzie, bo gankami przez okna złodzieje dostać się mogą, wymaga aby ktoś w nim mieszkał. Mimo obowiązku oddawania kluczy do Bibliotekarza, służba ma zawsze te klucze w ręku swoim, w zi- mie stróż opala piece naedniem, drugi raz, że służba musi co dzień oczyszczać sale przed zejściem się urzędników. Odoso- bnienie więc sal, jest w praktyce prostą iluzją, a gdyby nie mieszkał Bibliotekarz, byłyby sale oddane na łaskę lub nieła- skę dbałości lub niedbałości służby. Inna rzecz byłaby, gdyby gmach budowany był umyślnie na bibliotekę cały z żelaza, szkła i cegły. Tegn nie doczekamy.

Doświadczenie z przeszłości jest dla nas wielką prze- strogą. W roku 1848 były we Lwowie i Krakowie narażone bi- blioteki na bombardowanie przez wojska austriackie. We Lwo- wie nikogo w Bibliotece nie było, więc nie było obrony i ca- ła Biblioteka spłonęła do szczytu. W Krakowie padały bomby na biblioteczny dziedziniec. Bibliotekarz Muczkowski zarzą- dził natychmiastowe ich uniesienie, zanim mogły się zająć i gmach nie doznał żadnych strat. Gdyby Bibliotekarz nie mie- szkał na miejscu, mogłyby skutki być też same, jak we Lwowie.

Piszę to z własnej świadomości, bo byłem ówczas uczniem uniwersytetu i brakiem udział. Dóbitniejszy przykład mamy z r 1851. Gdy szły ziarna palące się na całe miasto z górnych młynów, ziarna te przylepiały się do półtorasta dachów i zapalały je w kilka minut. Straży pożarnej i sikawek miasto nie miało, więc paliły się na raz całe ulice. Dokoła Biblijoteki płonął opień żarem tak, że w ulicę wejść nie można było. Na szczęście, w tej chwili Muczkowski, synowie jego, służba biblijoteczna, zajęli dy-mniki całego gmachu i mokre szmatami i drągami strącali przylepione do blach rozpalonych, żarzące się ziarna. Gdyby Biblijotekarz nie mieszkał w gmachu, byłaby Biblijoteka tak poszła z dymem, jak poszła bursa jerozolimska przyległa, jak poszły przyległe trzy domy prywatne. Również to piszę z własnego doświadczenia, bo nawet miałem w dzienniku podziękowanie za ratunek.

Trzeba i o tem pamiętać, że Biblijoteka nie jest zaopatrzoną w środki przeciw pożarowe, nie ma np. dotąd hydrantów po pod strych i piętra- musi być ktoś w samym gmachu, któryby w pierwszej chwili konewkami zastępował te hydranty.

Mieszkanie drugiego piętra jest całkiem odosobnione od samej biblijoteki z jednego tylko połączenia schodami korzysta sam tylko biblijotekarz, nikt zgoła więcej. On schodzi i wychodzi codziennie, nie używając światła i więc tą drogą nie ma najmniejszego niebezpieczeństwa. Z Praktyki i doświadczenia przeszłości, wypowiadam niczem nie zbity aksynat: Biblijotekarza mieszkanie jest bezpieczeństwem od ognia i zło-dzieja, gdyby go nie było, należałoby go stworzyć. Z dniem z którym usunięty będzie Biblijotekarz, zawisnie nad gmachem stałe niebezpieczeństwo pożaru i zło-dzieja. Dodatkowo uboczny wzgląd: Mieszkanie w gmachu czyni² Biblijotekarza uczo-nego żyjącego dla Biblijoteki, czego dowodem historia biblijoteki krakowskiej. Usunięcie Biblijotekarza, stwarza Urzędnika, który będzie punktualnie obsług²ował godziny urzędowe, ale go nie przywiąże do pracy naukowej biblijotecznej. I to coś warte.

Kraków, dnia 30. czerwca 1903.

Estreicher

Str.	19			Dodano 121 (osob)
Str.	28	recepty	47.	Dodano m 220/jedno
Str.	32	"	55	(500 osob) nie 25.
Str.	39	"	63	propozycje 5424
"	44	"	71	" 20025.
"	50	"	81	" 250 "
"	78	"	125	pro 8000 znak ?
"	99	"	185	Dodano m (Sennat)
"	100	"	186	" FL (pt.)
"	100	"	187	Dodano 101
"	101	"		propozycje: inny ch
"	102	"		propozycje (w na 2
"	104	"	190	Dodano cyfr 104
"	104			propozycje: naradach
"	105			propozycje: Poleski (takie)
"	108	"	192	(400 osob na 700)
"	112	"	199	(Ferdinando (na) 1919)

W recepty str. C odnowa do St. Kopu 138, Stenbach
i str. C do 134, " zmiany w personalu."

[illegible]